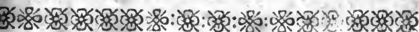
RUDIMENTA LINGUÆ GRÆCÆ,

EX PRIMO LIBRO INSTITUTIONUM,

JACOBI GRETSERI, SOCIETATIS JESU.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Impensis JACOBI THEOBALDI LUDWIG,
Bibliopegi Privilegiati 1722.

EPIGRAMMA
AD STUDIOSUM ADOLESCENTEM.

EXidem cernis Librum, sed spernere noli:
Sunt quia non parva, quas tibi spondet, opes.
Hellada promittit totam, gazásque repostas
Argolicæ Linguæ; si accipere ipse velis.
Abnuis? es fatuus: renuis? piger? expetis? aude:
Dona labor solus tam tibi larga dabit.
Sed duraturum noctésque diésque laborem.
Quis tolerare potest? quis? nisi solus amor.

AD LECTOREM.

EXcerpsimus hæc Rudimenta Græcæ Linguæ ex primo Institutionum libro pro secunda, & tertia Grammatices Schola. Nuda ferè, & tamen integra propemodum ubique paradigmata proposuimus, omissis plerumque formandorum casuum temporúmque præceptionibus, quia secundæ classis Auditores satìs supérque præstiterint, si antequam ad Syntaxeos Scholam gradum faciunt, memoriâ teneant, quæ in hoc libello traduntur; discipuli verò Rudimentorum omnes officij sui partes explebunt, si accuratè legere, Græcos characteres pingere, & nomina per casus inflectere condiscant. Ut autem Tyronibus materia suppetat, in qua legenda, & relegenda & si ita necesse sit describenda, sese exerceant, adjecimus sub finem hujus Epitomes, Catechesin Christianam cum hymnis nonnullis, itémque Catone Græco-Latino, in quibus sat manifesta diligentiæ, & profectûs sui documenta edere poterunt. Quòd si qui ex melioris ingenij adulescentulis ad conjugationes quoque barytonas progrediantur, næ illi certissimam sibi viam ad Græciam munient, & ad superiores classes provecti, pedem difficultate territi, minimè referent, sed præcepta jam linguæ Græcæ dulcédine illecti, & sponte suâ & alacres Magistri ad laudem & decus præeuntis vestigia insequentur Græcâ olim, & Latinâ laureâ decori, quæ eò erit amabilior, quò magis etiam exornabitur pietate, & morum bonitate, cui studiosus juvenis non segniùs, quàm ipsis liberalium Artium disciplinis operam navabit, si verè doctus fieri velit.

EPIGRAMMA
AD STUDIOSUM ADOLESCENTEM.

EXidem cernis Librum, sed spernere noli:
Sunt quia non parvæ, quas tibi spondet, opes.
Hellada promittit totam, gazásque repostas
Argolicæ Linguæ; si accipere ipse velis.
Abnuis? es fatuus: renuis? piger? expetis? aude:
Dona labor solus tam tibi larga dabit.
Sed duraturum noctésque diésque laborem.
Quis tolerare potest? quis? nisi solus amor.

AD LECTOREM.

Excerpsimus hæc Rudimenta Græcæ Linguæ ex primo Institutionum libro pro secunda, & tertia Grammatices Schola. Nuda ferè, & tamen integra propemodum ubique paradigmata proposuimus, omissis plerumque formandorum casuum temporùmque præceptionibus, quia secundæ classis Auditores satìs supérque præstiterint, si antequam ad Syntaxeos Scholam gradum faciunt, memoriâ teneant, quæ in hoc libello traduntur; discipuli verò Rudimentorum omnes officij sui partes explebunt, si accuratè legere, Græcos characteres pingere, & nomina per casus inflectere condiscant. Ut autem Tyronibus materia suppetat, in qua legenda, & relegenda & si ita necesse sit describenda, sese exerceant, adjecimus sub finem hujus Epitomes, Catechesin Christianam cum hymnis nonnullis, itémque Catone Græco-Latino, in quibus sat manifesta diligentiæ, & profectûs sui documenta edere poterunt. Quòd si qui ex melioris ingenij adulescentulis ad conjugationes quoque barytonas progrediantur, næ illi certissimam sibi viam ad Græciam munient, & ad superiores classes provecti, pedem difficultate territi, minimè referent, sed præcepta jam linguæ Græcæ dulcédine illecti, & sponte suâ & alacres Magistri ad laudem & decus præeuntis vestigia insequentur Græcâ olim, & Latinâ laureâ decori, quæ eò erit amabilior, quò magis etiam exornabitur pietate, & morum bonitate, cui studiosus juvenis non segniùs, quàm ipsis liberalium Artium disciplinis operam navabit, si verè doctus fieri velit.

INDEX CAPITUM
HUJUS EPITOMES.

CAPUT I.

CA-

CAPUT PRIMUM.

DE LITERIS ET RATIONE LEGENDI.

Literas habent Græci viginti quatuor, quarum figuras, nomina, poteſtatéſque ſubjecta Tabula oſtendit.

Α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Vita	v, b
Γ γ Ɽ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ẟ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐψιλὸν	Epſilon	e tenue
Ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	Ita	i
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Jota	j
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lamda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὀμικρὸν	Omicron	o parvum
Π π ϖ	ϖῖ	Pi	p
Ρ ϱ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⁊	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐψλὸν	Ypſilon	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch.
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ.
Ω ω	ὠμέγα	Omega	O magnum

Ex his ſeptem ſunt Vocales: α, ε, η, ι, ο, υ, ω, Reliquæ ſeptendecim Conſonantes.

DIVISIO VOCALIUM.

Longæ ſunt, η, ω.
Breves, ε, ο.
Ancipites, α, ι, υ.

Ex his Vocalibus fiunt Diphthongi duodecim: Quarum ſex dicuntur propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, Sex impropriæ: ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.

Utraque Vocalis Diphthongi per ſe ſyllabam efficit, cùm poſterior duobus supernè punctulis notatur παϊς, *puer*: εὐφωνος, *Sonorus*.

DIVISIO CONSONANTIUM.

Conſonantes ſunt duplices : Mutæ, & Semivocales.

Mutæ dividuntur in { Tenues, π, κ, τ. Mediate, β, γ, δ. Aſpiratas, φ, χ, θ. }

Semivocales dividuntur in liquidas, ſeu immutabiles, λ, μ, ν, ρ. Et in duplices, ζ, ξ, ψ, ſic dictas, quòd duabus alijs Conſonantibus æquivaleant.

Valet autem { ζ, vel, ùt quidem, σδ. ξ, κσ. ψ, πσ. }

Γ ante γ, ξ, χ. ſonat, ùt ν : ἄγγελος. *Angelus*: λύγξ, *lynx*, *ſingultus*, vel *lynx* fera : ἔγχος, *enchos*, *haſta*. Idem fit, cùm γ ante κ ponitur, ſed ipſum κ induit tum ſonum τῦ γ, πέφαγκα, *pephanga*, à φαίνω, *appareo*.

DE ACCENTIBUS.

Ad rationem legendi ſpectat quoque Accentus, qui triplex eſt.

Acutus, λόγος, τύπτομεν.

Gra-

Gravis, τιμὴ, θεὸς.

Circumflexus, μῆσα, ποιῶ.

Hoc loco præceptoris erit, pueris Alphabetariis figuras Accentuum in tabula depingere: ſic enim citiùs quam multis & longis definitionibus rationem accentum diſcent, cùm, quæ ſunt oculis ſubjecta fidelibus, acriùs irritent animum, quàm quæ per aures demiſſa.

Illud etiam monebit, in legendo ſemper Accentûs rationem haberi, quod oſtendere licebit exemplis Germanicæ linguæ, quæ & ipſa non quantitatem, ſed Accentum in lectione & pronuntiatione ſpectat.

Præterea diligentem operam dabit, ut pueri rectè pronuntiare diſcant, tam ipſas Græcas literas ſeparatim, quam inter ſe conjunctas. Recta autem pronuntiatio illa cenſeri debet, quam hodie Græci docti uſurpant (cùm veterem illam & genuinam reſtituere non liceat) & quam, quod ad literas quidem extra ſyllabarum compoſitionem attinet, demonſtrat tabula Alphabetaria ſuperiùs propoſita.

DE SPIRITIBUS.

Spiritus duplex eſt. { Aſper, ſive denſus ἅμα, *ſimul.* Lenis, ſive tenuis ἐγὼ, *ego.*

Locus Spirituum eſt Vocalis, aut Diphthongus initio dictionis, itémque Conſonans ρ, quæ in principio vocabuli aſpiratur, ῥώμη, *robur*: in medio autem ſi duplicetur, priori loco lenem, poſteriori aſperum Spiritum habet, πόῤῥω, *procul*, ἄῤῥωςος, *infirmus.*

DE APOSTROPHO.

Apoſtrophus eſt nota rejectæ, & eliſæ Vocalis

brevis, aut Diphthongi, cùm ſequens dictio à Vocali Diphthongo inchoatur.

Eliduntur ex Vocalibus, ε, ο, item α, & ι, cùm corripiuntur πάντ' ἔλεγον, *omnia dicebant.*

Ex Diphthongis αι, & ει, βούλομ' ἐγὼ, *volo ego*, pro βούλομαι ἐγὼ, οἴμ' ἐγὼ, pro οἴμοι ἐγὼ, *heu mihi.* Illæ enim Diphthongi habentur breves in accentibus.

Quòd ſi Vocalis, aut Diphthongus ſequentis dictionis aſpiretur, tunc tenuis præcedens mutatur in aſpiratam, ἀφ' οὗ, pro ἀπὸ οὗ, *à quo:* νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην, *totam noctem.*

CAPUT II.

De Partibus Orationis apud Græcos, & primùm de Articulo.

PArtes Orationis apud Græcos ſunt octo; Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpoſitio, Conjunctio.

Caſus quinque. Rectus ſeu Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus: Ablativo carent Græci.

Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis: Duali utimur, cùm de duobus ſermo eſt, quamvis id non ſemper obſervetur.

In Duali eadem eſt Nominativi, & Accuſativi & Vocativi vox & terminatio, itidémque Genitivi & Dativi. Et in Plurali Vocativus ſemper eſt ſimilis Nominativo.

DE ARTICULO.

Articulorum alius eſt præpoſitivus, qui præter

ter cætera officia declinandis Nominibus præponitur, ùt apud Latinos, *hic, hæc, hoc.*

Alius est subjunctivus, qui vocabulis subjungitur, ùt Relativum, *qui, quæ, quod*, cui etiam respondet.

Carent Articuli Vocativo, cujus vicem explet Adverbium vocandi ὦ.

DECLINATIO PRÆPOSITIVI
Articuli Masculini.

Mascul. Sing. Nom. ὁ Gen. τȣ̃. Dat. τῷ. Accus. τὸν, Voc. ὦ.

Dual. Num. & Accus. τὼ. Gen. & Dat. τοῖν. Vocat. ὦ.

Plur. Nom. οἱ. Gen. τῶν. Dat. τοῖς. Accus. τὰς. Vocat. ὦ.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sing. Nom. ἡ Gen. τῆς. Dat. τῇ. Acc. τὴν Voc. ὦ.

Dual. Nom. & Accus. τὰ. Gen. & Dativ. ταῖν. Vocat. ὦ.

Plur. Nom. αἱ. Gen. τῶν. Dat. ταῖς. Accus. τὰς. Vocat. ὦ.

DECLINATIO NEUTRIUS.

Neut. Sing. Nom. τὸ Gen. τȣ̃. Dat. τῷ. Accus. τὸ. Vocat. ὦ.

Dual. Nom. & Accusat. τὼ. Gen. & Dativ. τοῖν. Vocat. ὦ.

Plur. Nom. τὰ. Gen. τῶν. Dat. τοῖς. Accusat. τὰ. Vocat. ὦ.

Sic declinantur quoque Composita ὅδε, ἥδε, τόδε, ὅγε, ἥγε, τόγε.

Declinatio hujus Articuli diligenter est memoriæ mandata, & à studiosis adolescentulis sæpiùs etiam propriâ manu describenda, ut literarum, & Accentuum discrimina eò meliùs notent. Inde enim non tantùm Articuli subjunctivi, sed etiam Nominum primæ, & secundæ, & tertiæ Declinationis simplicium inflexio pendet. Nam λόγος, verbi gratiâ, eandem in omnibus aliquis terminationem habet, quam Articulus præpositivus masculinus; τίμη, quam fœmininus, & cum Articulo fœminino conveniunt saltèm in duali & plurali Nomina secundæ simplicium. Qua convenientiâ, & similitudine animadversâ faciliùs multò discentur, & memoriâ retinebuntur sæquentium Declinationum paradigmata

DECLINATIO ARTICULI
Subjunctivi Masculini.

Mascul. Sing. Nom. ὅς. Gen. οὗ. Dat. ᾧ. Acc. ὅν.
Dual. Nom. & Accus. ὥ. Gen. & Dat. οἷν.
Plur. Nom. οἵ. Gen. ὧν. Dat. οἷς. Accus. οὕς.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sin. Nom. ἥ. Gen. ἧς. Dat. ᾗ. Accus. ἥν.
Dual. Nom. & Accus. ἅ. Gen. & Dat. αἷν.
Plur. Nom. αἵ. Gen. ὧν Dat. αἷς. Accus. ἅς.

DECLINATIO NEUTRI.

Neutr. Sing. Nom. ὅ. Gen. οὗ. Dat. ᾧ. Accus. ὅ.
Dual. Nom. & Accus. ὥ Gen. & Dat. οἷν.
Plur. Nom. ἅ. Gen. ὧν. Dat. οἷς. Accus. ἅ.

Eodem modo inflectuntur Composita hujus Ar官culi: ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui*, *quæ*, *quod*.

CA-

CAPUT III.

De Nomine, & Declinationibus ſimplicibus.

Declinationes dividuntur in ſimplices, & contractas.

Simplicium ſunt quinque, ſicut & contractarum, de quibus infrà.

Cùm in Declinationibus neceſſariò interdum mutanda ſit Accentuum ſedes, & quòd hinc ſequitur vocabulorum pronuntiatio, obiter, & rudi minervâ inſtruet magiſter tyrones, quà ratione id fiat, ne malè pronuntiare flectendo conſneſcat. Tribus autem verbis explicare, & in tabula quoque monſtrare poterit, quæ ſint voces oxytonæ, paroxytonæ aut proparoxytonæ. Et in oxytonis quidem vix eſt difficultas. De reliquis has poſſet tradere regulas.

1. Genitivus pluralis primæ Declinationis ſemper circumflectitur. Quod etiam fit in ſecunda, exceptis fœmininis Adjectivis à proparoxytonis in ος, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, *ſanctus*, de quibus in Grammatica.

2. Proparoxytona tertiæ, ut ἄνθρωπος, *homo*, φρόνιμος, *prudens*, habent Accentum in penultima in Genitivo, & Dativo ſingulari, in toto Duali, & in Genitivo, Dativo, & Accuſativo plurali, quod etiam de proparoxytonis ſecundæ intelligendum eſt, excepto Genitivo plurali, qui circumflectitur. Paroxytona autem tertiæ nuſquam mutant Accentum, ùt nec paroxytona ſecundæ & primæ, niſi quòd in Genitivo plurali circumflectantur.

3. In quinta trahitur accentus ad penultimam in Genitivo Duali & Plurali, ſi Nominativus Singularis habuerit

habuerit accentum in penultima, aut antepenultima, ut ἄνθραξ *carbo*, τοῖν ἀνθράκοιν, τῶν ἀνθράκων.

PRIMA DECLINATIO.

Continet hæc tantùm masculina in ας, ης: ὁ αἰνείας, *Æneas*: ὁ προφήτης, *Propheta*.

Paradigma in Ας.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας. Gen. τοῦ αἰνείου. Dat. τῷ αἰνείᾳ. Accus. τὸν αἰνείαν. Vocat. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. & Accus. τὼ αἰνεία. Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν. Vocat. ὦ αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖαι. Gen. τῶν αἰνειῶν. Dat. τοῖς αἰνείαις. Accus. τοὺς αἰνείας. Vocat. ὦ αἰνεῖαι.

Paradigma in Ης.

Sing. Nom. ὁ προφήτης. Gen. τοῦ προφήτου. Dat. τῷ προφήτῃ. Accus. τὸν προφήτην. Voc. ὦ προφῆτα,

Dual. Nom. & Accus. τὼ προφήτα. Gen. & Dat. τοῖν προφήταιν. Voc. ὦ προφήτα.

Plur. Nom. οἱ προφῆται. Gen. τῶν προφητῶν. Dat. τοῖς προφήταις. Acc τοὺς προφήτας. Voc. ὦ προφῆται.

Vocativus Nominum in ας, habet α: in ης, η. Excipiuntur Nomina in τῆς & της, & Composita à Verbis μετρῶ, *metior*: πωλῶ, *vendo*: τρίβω, *tero*: quæ Vocativum in α formant, ὁ τοξότης. *jaculator*. ὦ τοξότα: ὁ ἱππότης, *eques*, ὦ ἱππότα: ὁ ποιητής, *poëta*, ὦ ποιητά: ὁ κυνώπης, *impudens*, ὦ κυνῶπα: ὁ γλαυκώπης, *glaucos habens oculos*, ὦ γλαυκῶπα: ὁ γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα, *Geometra*, *mensor terræ*: ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα, *librorum venditor*: ὁ παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα, *pædotriba*, *qui pueris exercendis præest*.

SECUNDA DECLINATIO.

Habet Fœminina in α & η, ἡ μοῦσα, *Musa*, ἡ τιμή, *honor*.

Paradigma in A.

Sing. Nom. ἡ μῦσα. Gen. τῆς μύσης. Dat. τῇ μύσῃ. Accus. τὴν μῦσαν. Voc. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. & Accus. τὰ μύσα. Gen. & Dat. ταῖν μύσαιν. Voc. ὦ μύσα.

Plur. Nom. αἱ μῦσαι. Gen. τῶν μυσῶν. Dat. ταῖς μύσαις, Accus. τὰς μύσας. Voc. ὦ μῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμή. Gen. τῆς τιμῆς. Dat. τῇ τιμῇ. Accus. τὴν τιμὴν Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Accus. τὰ τιμά. Gen. & Dat. ταῖν τοιμαῖν. Voc. ὦ τιμά.

Plur. Nom. αἱ τιμαί. Gen. τῶν τιμῶν. Dat. ταῖς τιμαῖς. Accus. τὰς τιμάς. Voc. ὦ τιμαί.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, hoc est, quæ ante se habent Vocalem aut Diphthongum, retinent α in toto singulari, ut λήδα, λήδας, λήδα, *Leda*, μάρθα, μάρθας, μάρθα, *Martha*: ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα, *dies*: φίλία, φιλίας, φιλία, *amicitia*.

His adde: ἀθηνᾶ, ναυσικᾶ μνᾶ contracta ex ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα, *Minerva*, *Nausica*, *mina*.

TERTIA DECLINATIO.

Complectitur Masculina, Fœminina, & Communia in ος: & Neutra in ον, & quædam in ο: ὁ λόγος, *sermo*, *oratio*: ὁ ἄνθρωπος *homo*: ἡ νόσος, *morbus*: ὁ καὶ ἡ ὄνος, *asinus*: ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, *utilis*: ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, *prudens*: τὸ ξύλον, *lignum*.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ λόγος. Gen. τοῦ λόγου. Dat. τῷ λόγῳ. Accus. τὸν λόγον. Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Accus. τὼ λόγω. Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν. Voc. ὦ λόγω.

Plur.

Plur. Nom. οἱ λόγοι. Gen. τῶν Dat. τοῖς λόγοις. Accuſ. τὲς λόγες. Voc. ὦ λόγοι.

Paradigma Fœminini.

Sing. Nom. ἡ νόσ☉, Gen. τῆς νόσε. Dat. τῇ νόσῳ. Accuſ. τὴν νόσον. Voc. ὦ νόσε.

Dual. Nom. & Accuſ. τὰ νόσω. Gen. & Dat. τοῖν νόσιν. Voc. ὦ νόσω.

Plur. Nom. αἱ νόσοι. Gen. τῶν νόσων. Dat. ταῖς νόσοις. Accuſ. τὰς νόσε. Voc. ὦ νόσοι.

Eodem modo declinatur, ὁ καὶ ἡ χρήσιμ☉.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ ξύλον. Gen. τȣ̃ ξύλε. Dat. τῷ ξύλῳ. Accuſ. τὸ ξύλον. Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ ξύλω. Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν. Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα. Gen. τῶν ξύλον, Dat. τοῖς ξύλοις. Accuſ. τὰ ξόλα. Voc. ὦ ξύλα.

Neutro in ο hujus Declinationis hæc ſunt: ex Nominibus ἄλλο, *aliud:* τηλικȣ̃το, *tantum* : τοιȣ̃το, *tale:* τοσȣ̃το, *tantum*. Ex Pronominibus, τȣ̃το, *hoc:* ἐκεῖνο, *illud:* ἀτὸ, *ipſum*. Ex Articulis, τὸ ᾗ ὁ.

QUARTA DECLINATIO.

Atticorum hæc eſt propria. Eadem continet Genera, quæ Tertia, habétque terminationes ως & ων, μενέλεος, *Menelaus*: ἡ ἅλως, *area*, *halo* : ὁ καὶ ἡ εὔγεωο, καὶ τὸ εὔγεων, *fertilis & fertile*.

Paradigma Maſculini generis.

Sin. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τȣ̃ μενέλεω. Aat. τῷ μενέλεῳ. Accuſ. τὸν μενέλεων. Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ μενέλεω. Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων. Voc. ὦ μενέλεω.

Plur.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλων. Dat. τοῖς μενέλεῳς. Accus. τὰς μενέλεως. Voc. ὦ μενέλεῳ.

Paradigma Fœminini.

Sing. Nom. ἡ ἅλως. Gen. τῆς ἅλω. Dat. τῇ ἅλῳ. Accus. τὴν ἅλων. Voc. ὦ ἅλως.

In Duali & Plurali ſicut, μενέλεως.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ εὔγεων. Gen. τοῦ εὔγεω. Dat. τῷ εὔγεῳ. Accus. τὸ εὔγεων. Voc. ὦ εὔγεω.

Dual. Nom. & Accus. τὼ εὔγεω. Gen. & Dativ. τοῖν εὔγεν.

Plur. Nom. τὰ εὔγεῳ. Gen. τῶν εὔγεων. Dat. τοῖς εὔγεῳς. Accuſ. τὰ εὔγεῳ. Voc. ὦ εὔγεω.

QUINTA DECLINATIO.

Complectitur hæc Declinatio omnia Genera; ejus Nominativus exit.

Vel in Vocalem
- α, τὸ σῶμα, *Corpus.*
- ι, τὸ μέλι, *Mel.*
- υ, τὸ δόρυ, *Haſta.*
- ω, ἡ λητὼ, *Latona.*

Vel in Conſonantem
- ξ, ὁ κόραξ, *Corvus.*
- ψ, ὁ κύκλωψ, *Cyclops.*
- ν, ὁ ἕλλην, *Græcus.*
- ρ, ὁ μάκαρ, *Beatus.*
- σ, ἡ λαμπὰς, *Lampas.*

Paradigma Maſculini.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, *Titan.* Gen. τοῦ τιτᾶνος. Dat. τῷ τιτᾶνι. Accuſ. τὸν τιτᾶνα. Voc. ὦ τιτὰν.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ τιτᾶνε. Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν. Voc. ὦ τιτᾶνε.

Plur.

Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες. Gen. τῶν τιτάνων. Dat. τοῖς τιτᾶσι. Accus. ὦ τιτᾶνες.

Paradegma Fœminini.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς. Gen. τῆς λαμπάδος. Dat. τῇ λαμπάδι. Accus. τὴν λαμπάδα. Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. & Accus. τὰ λαμπάδες. Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν. Voc. ὦ λαμπάδε.

Plur. Nom. αἱ λαμπάδες. Gen. τῶν λαμπάδων. Dat. ταῖς λαμπάσι. Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ σῶμα. Gen. τοῦ σώματος. Dat. τῷ σώματι. Accus. τὸ σῶμα Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Accus. τὼ σώματε. Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν. Voc. ὦ σώματε.

Plur. Nom. τὰ σώματα. Gen. τῶν σωμάτων. Dat. τοῖς σώμασι. Acc. τὰ σώματα. Voc. ὦ σώματα.

DE ACCUSATIVO.

Accusativus desinit in α.

Excipe gravitona in ις & υς declinata purè; quæ faciunt Accusativum in ν, ὁ ὄφις, *serpens*, ὄφιος, τὸν ὄφιν: ὁ βότρυς, *botrus racemus*, βότρυος, τὸν βότρυν.

Sic: γραῦς, *anus*: ναῦς. *navis*: βοῦς, *bos*: γραῦν, ναῦν, βοῦν rarò, βόα.

Declinata verò non purè in ν, & α, exeunt, ἡ, ἔρις, *contentio*, τῆς ἔριδος, τὴν ἔριν, & ἔριδα: ὁ νέηλυς, *advena*, νεήλυδος, τὸν νέηλυν, & νεήλυδα.

DE VOCATIVO.

Vocativus similis est Nominativo.

I. Excipiuntur flexa per ντος, quæ ablato τος faciunt Vocativum, ὁ αἴας, *Ajax*, αἴαντος, ὦ αἶαν: ὁ λέων, λέοντος, ὦ λέον, *leo*.

II. Ad-

II. Adjectiva ην & εις, quorum Neutrum in εν exit, ea enim faciunt Vocativum quoque per εν: ὁ καὶ ἡ τέρην, *tener*, τὸ τέρεν, ὦ τέρεν: ὁ χαρίεις, *gratiosus* τὸ χαρίεν & χαρίει.

III. Gravitona in ηρ, quæ in Votivo faciunt ερ: ἡ μήτηρ, *mater*, ὦ μῆτερ. Sic acuta quatuor, ὁ πατήρ, *Pater*: ὁ δαήρ, *levir*: ἀνήρ, *vir*: σωτὴρ, *Salvator*, tono retracto, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

IV. Desinentia inευς, & ους, item gravitona in ις, & υς, quæ rejiciunt σ, βασιλεὺς, *rex*, ὦ βασιλεῦ ὦ ὄφι, ὦ βότρυ. Quibus adde παῖς, *puer*, ὦ παῖ. Hæc tamen duo, ποὺς, *pes*, ὀδοὺς, *dens*, retinent suum sigma.

DATIVUS PLURALIS.

Dativus pluralis fit à singulari, posito σ ante ultimum jota, & rejectis, δ, θ, ν, τ, si in singulari ante illud jota occurrunt, ἡ λαμπὰς, τῇ λαμπάδι, ταῖς λαμπάσι.

Quæ in Singulari habent οντι, in Plurali habent ουσι, quæ verò εντι, εισι: ὁ λέων, λέοντι, λέουσι: τυφθεὶς, τυφθέντι, τυφθεῖσι.

Finita in ξ, ψ, aut Diphthongum habenti, ante σ, Dativum pluralem formant, assumptâ jotâ: ὁ κόραξ, *corvus*, κόραξι: ὁ ἄραψ, ἄραψι, *Arabs*: βασιλεὺς, *rex*, βασιλεῦσι.

Quæ sincopen patiuntur, Dativum formant in ασι, ὁ πατὴρ, *pater*, πατέρος, πατρὸς, πατρὶ, πατράσι: ἡ μήτηρ, *mater*, μητέρος, μητρὸς, μητρὶ, μητράσι: ὁ ἀνὴρ, *vir*, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἀνδράσι.

CAPUT IV.

QUinque sunt Declinationes contractæ. Prima continet Masculina, Fœminina, & Communia in ης, & Neutra in ες, & ος, ὁ δημοσθένης, *Demosthenes*: ἡ τριήρης, *triremus*: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, *verus & vera*, τὸ ἀληθὲς, *verum*, τὸ τεῖχος, *murus*.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ δημοσθένης. Gen. τοῦ δημοσθένεος, δημοσθένους. Dat. τῷ δημοσθένει, δημοσθένει. Accus. τὸν δημοσθένεα, δημοσθένη. Voc. ὦ δημόσθενες καὶ ὦ δημοσθένης.

Dual. Nom. & Accus. τὼ δημοσθένεε, δημοσθένη. Gen. & Dat. τοῖν δημοσθενέοιν, δημοσθενοῖν. Voc. ὦ δημοσθένεε, δημοσθένη.

Plur. Nom. οἱ δημοσθένεες, δημοσθένεις. Gen. τῶν δημοσθενέων, δημοσθενῶν. Dat. τοῖς δημοσθένεσι. Accus. τοὺς δημοσθένεας, δημοσθένεις. Vocat. ὦ δημοσθένεες, δημοσθένεις.

SIC:

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς. Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, ἀληθοῦς. Dat. τῷ καὶ τῇ ἀληθέι, ἀληθεῖ. Accus. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ. Vocat. ὦ ἀληθὲς καὶ ὦ ἀληθὴς.

Dual. Nom. & Accus. τὼ καὶ τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ. Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν. Vocat. ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ. In Plurali ùt δημοσθένης.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος. Gen. τοῦ τείχεος, τείχους. Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει. Accus. τὸ τεῖχος. Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Accus. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν. Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plur.

Plur. Nom. τα τείχεα, τείχη, Gen. τῶν, τειχέων, τειχῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Accuſ. τὰ τείχεα, τείχη. Voc. ὦ τείχεα, τείχη.

SECUNDA DECLINATIO.

EST Maſculinorum, & Fœmininorum, & Communium in ις, Neutrum in ι: ὁ ὄφις, *ſerpens*, ἡ πόλις, *civitas*, ὁ καὶ ἡ νῆςις, *jejunus & jejuna*: σίνηπι *ſinapi*.

Paradigma Maſculini.

Sing. Nom. ὁ ὄφις Gen. τοῦ ὄφιος. Dat. τῷ ὄφι. Accuſ. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ ὄφιε. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν. Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὄφιων. Dat. τοῖς ὄφισι. Accuſ. τοὺς ὄφιας, ὄφις. Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sic inflectuntur, & in iisdem Caſibus contrahuntur etiam Fœminina, & Communia.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι. Gen. τοῦ σινήπιος, σινήπεος. Dat. τῷ σινήπιι, σινήπι. Accuſ. τὸ σίνηπι. Vocat. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ σινήπιε. Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν. Voc. ὦ σινήπιε.

Plur. Nom. τα σινήπια, σινήπι. Gen. τῶν σινηπίων. Dat. τοῖς σινήπισι, Accuſ. τὰ σινήπια, σινήπι. Vocat. ὦ σινήπια, σινήπι.

Genitivus Jonicè exit in εος, Atticè in εως, eſtque etiam uſitatior in his nominibus, & fit contractio ùt in prima Declinatione, τῷ ὄφεϊ, ὄφει. Dual. τὼ ὄφεε, ὄφη. Plur. οἱ, καὶ ὦ ὄφεες, τοὺς ὄφεας, ὄφεις. Reliqui Caſus non contrahuntur.

TERTIA DECLINATIO.

Continet masculina in ευς. Contrahuntur autem solùm in iis Casibus, quos in hoc paradigmate cernis.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς. Gen. τοῦ βασιλέος. Da. τῷ βασιλέι, βασιλεῖ. Acc. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, βασιλῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν. Vocat. ὦ βασιλέε, βασιλῆ.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, βασιλεῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, βασιλεῖς. Voc. ὦ βασιλέες, βασιλεῖς.

Jonicè ità declinabitur.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς. Gen. τοῦ βασιλῆος. Dat. τῷ βασιλῆα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Accus. & Voc. τῷ καὶ ὦ βασιλῆε. Gen. & Dat. τοῖν βασιλήοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλῆς, & sic de reliquis.

QUARTA DECLINATIO.

Duas habet terminationes Fœmininorum, nempe ω, ως: ἡ λητὰ, *Latona:* ἡ αἰδὼς, *verecundia pudor.*

Paradigma.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς, λητόος, λητοῦς. Dat. τῇ λητοΐ, λητοῖ. Accus. τὴν λητία, λητώ. Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητώ. Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν. Vocat. ὦ λητώ.

Plur. Nom. αἱ λητοί. Gen. τῶν λητῶν. Dat. ταῖς λητ οῖς Acc. τὰς λητοῦς. Voc. ὦ λητοί.

Sing. Nom ἡ αἰδὼς Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς. Dat. τῇ αἰδόϊ. αἰδοῖ. Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ. Voc. ὦ αἰδοῖ.

In Duali & Plurali sicut βητώ.

QUIN-

QUINTA DECLINATIO.

Complectitur Neutra in ας: τὸ κέρας, *cornu*: τὸ κρέας, *caro*.

Sing. Nom. τὸ κέρας. Gen. τοῦ κέρατος καὶ κέραος, & κέρως. Dat. τῷ κέρατι καὶ κέραϊ, κέρᾳ. Acc. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Accus. τὼ κέρατε καὶ κέραε, καὶ κέρα. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν καὶ κεράοιν, καὶ κερῷν. Voc. ὦ κέρατε καὶ κέραε, καὶ κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα καὶ κέραα, & κέρα. Gen. τῶν κεράτων καὶ κεράων, & κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι. Acc. τὰ κέρατα καὶ κέραα, & κέρα, Voc. ὦ κέραα, & κέρατα, & κέρα.

Sicut in latinis Rudimentis tyrones exerceri solent in declinandis vocabulis modò ejusdem Declinationis, modò diversarum, ut eò firmiùs fines & terminationes Declinationis memoriæ commendent: ità in his Græcis Rudimentis jubebuntur in-interdum simul,& conjunctim declinare hæc,& similia vocabula: ἡ ἀγαθὴ τύχη, *bona fortuna*: μεγάλη τιμὴ, *magnus honor*, ὁ ἀγαθὸς λόγος, *bonus sermo*, *bona oratio* : καλὸς ἀνὴρ, *pulcher vir*, *honestus* : βασιλεὺς κλυτὸς, *Rex illustris* : ἀληθὴς, *verus Propheta* : ἁγία πόλις, *urbs sancta*, *alma* : τὸ ἅγιον πνεῦμα, *sanctus Spiritus*, &c. Exemplis eo modo comparatis, ut jam Declinatio simplex cum contracta, jàm simplex cum simplici percurrenda sit, quâ quidem exercitatione vix quidquam est utilius.

Ut autem tyrones habeant exempla, quibus declinandis sese exerceant, visum est subjicere hic nomina singularum Declinationum.

Exempla PRIMÆ Declinationis.

	Ἀνδρέας,	*Andreas.*		Μαθητὴς,	*Discipulus.*
	Ματθίας,	*Matthias.*		Προφήτης,	*Propheta.*
	Λουκᾶς,	*Lucas.*		Δεσπότης,	*Dominus.*
	Πυθαγόρας,	*Pythagoras.*		Πολίτης,	*Civis.*
ὁ	Βορέας,	*Boreas,* ventus.	ὁ	Ποιητὴς,	*Poëta.*
	Νεανίας,	*Adolescens.*		Κριτὴς,	*Judex.*
	Ταμίας,	*Quæstor.*		Ναύτης,	*Nauta.*
	Παππᾶς,	*Pater.*		Ὀφειλέτης,	*Debitor.*
	Πάπας,	*Papa.*		Ψάλτης,	*Cantor,*

SECUNDÆ.

	Δόξα,	*Gloria.*		Χολὴ,	*Bilis.*
	Ῥίζα,	*Radix.*		Ὀργὴ,	*Ira.*
	Σοφία,	*Sapientia.*		Νίκη,	*Victoria.*
	Φιλία,	*Amicitia.*		Τύχη,	*Fortuna.*
ἡ	Μωρία,	*Stultitia.*	ἡ	Ζωὴ,	*Vita.*
	Ἀλήθεια,	*Veritas.*		Ψυχὴ,	*Anima.*
	Εὐσέβεια,	*Pietas.*		Φωνὴ,	*Vox.*
	Ἀσέβεια,	*Impietas.*		Εἰρήνη,	*Pax.*
				Μάχη,	*Pugna.*

TERTIÆ.

	Βίος,	*Vita.*		Ὁδὸς,	*Via.*
	Πόνος,	*Lobor.*		Νῆσος,	*Insula.*
	Χρόνος,	*Tempus.*		Δέλτος.	*Libellus,*
ὁ	Οὐρανὸς,	*Cælum.*	ἡ		*Tabula.*
	Πόλεμος,	*Bellum.*		Ῥάβδος,	*Virga, fasces.*
	Νόμος,	*Lex.*		Ψῆφος,	*Calculus.*
	Οἶνος,	*Vinum.*			*Suffragium.*
ὁ	Φιλόστοργος,	*Amans, li-*		Ἐργὸν,	*Opus.*
ἡ		*berorũ,*	τὸ	Δένδρον,	*Arbor.*
ἡ	Ἔμψυχος,	*Animitus.*		Ζῶον,	*Animal.*

ὁ νοῦς

ὁ	Φρόνιμος,	*Prudens.*	τὸ	Θηρίον,	*Bestia.*
	Ἔνδοξος,	*Gloriosus.*		Μέτρον,	*Mensura.*
ὁ	Σύμμαχος,	*Socius.*		Ὄνειρον,	*Somnium.*
ἡ	Ἀπαίδευτος,	*Indoctus.*		Ὠόν,	*Ovum.*

QUARTÆ.

ὁ	Νικόλαος,	*Nicolaus.*	ἡ	Ἕως,	*Aurora.*
	Δῆμος,	*Populus.*		Κῶς,	Cos, Insula.
	Νεὼς,	*Templum.*			
	Ταὼς,	*Pavo.*	τὸ	Εὔγεων,	*Fertile.*
	Λαγὼς,	*Lepus.*		Ἀνώγεων,	*Cœnaculum.*
ὁ ἡ	Εὔγεως,	*Fertilis.*		Βαθύγεων,	*Profundum.*
	Ἵλεως,	*Propitius.*		Χρεὼν,	*Debitum.*
	Ἀνίλεως,	*Immitis.*		Vel τὸ Χρέως.	
	Δίκερως,	*Bicornis.*			
	Πολύκερως,	*Multicornis.*			
	Εὔκερως,	*Pulchricornis.*			

QUINTÆ.

ὁ	Πατὴρ,	*Pater.*	ἡ	Ἑλληνίς,	*Græca.*
	Παιὰν,	*Paan.*		Ἑλλὰς,	*Græcia.*
	Πάν,	*Pan.*		Λαμπὰς,	*Lampas.*
	Ἕλλην,	*Græcus.*		Ἐσθὴς,	*Vestis.*
	Δελφίν,	*Delphinus.*		Ἁγιότης,	*Sanctitas.*
	Κλών,	*Ramus.*		Μήτηρ,	*Mater.*
	Πλάτων,	*Plato,*	τὸ	Σῆμα.	*Signum.*
	Θώραξ,	*Thorax.*		Στόμα,	*Os, oris.*
ὁ ἡ	Ἀπάτωρ,	*Sinè patre.*		Μέλι,	*Mel.*
	Ἀμήτωρ,	*Sinè matre.*		Δάκρυ,	*Lachryma.*
	Εὔχαρις,	*Gratus.*		Ἄστυ,	*Urbs.*
	Ἄχαρις,	*Ingratus.*		Ἧπαρ,	*Hepar.*
	Φιλόπατρις,	*Amans patria.*		Ἦτορ,	*Cor.*
				Φῶς,	*Lumen.*

Exempla PRIMÆ Contractæ.

ὁ, καὶ ἡ	Εὐφυὴς,	*Nobilis.*	τὸ	Εὐφυὲς,	*Nobile.*
	Εὐσεβὴς,	*Pius.*		Εὐσεβὲς,	*Pium.*
	Ἀσεβὴς,	*Impius.*		Ἀσεβὲς,	*Impium.*
	Ἀσθενὴς,	*Infirmus.*		Ἀσθενὲς,	*Infirmum.*
	Εὐμαθὴς,	*Docilis.*		Γένος,	*Genus.*
	Ἀμαθὴς,	*Indocilis.*		Ἔθος,	*Consuetudo.*
	Ἀτυχὴς,	*Infelix.*		Ἔπος,	*Verbum.*
				Ὄρος,	*Mons.*
				Μέρος,	*Pars.*

SECUNDÆ.

ὁ	Πόσις,	*Maritus.*	ἡ	Πίστις,	*Fides.*
	Μάντις,	*Vates.*		Γνῶσις,	*Cognitio.*
ἡ	Λέξις,	*Dictio.*		Χρίσις,	*Unctio.*
	Ποίησις,	*Poësis.*		Σύνεσις,	*Intellectus.*
	Φύσις,	*Natura.*			

TERTIÆ.

ὁ	Ἀχιλλεὺς,	*Achilles.*	ὁ	Γονεὺς,	*Genitor.*
	Ἱερεὺς,	*Sacerdos.*		Νομεὺς,	*Pastor.*
	Ἁλιεὺς,	*Piscator.*		Γραμματεὺς,	*Scriba.*
	Τοκεὺς,	*Parens.*			

QUARTÆ & QUINTÆ.

ἡ	Ἕως,	*Aurora.*	τὸ	Κρέας,	*Caro.*
	Ἀληκτὼ,	*Alecto.*		Γῆρας,	*Senectus.*
	Μαντὼ,	*Manto.*		Πέρας,	*Finis.*
	Πειθὼ,	*Suada.*		Γέρας,	*Munus.*
	Φειδὼ,	*Parsimonia.*		Σέλας,	*Lumen.*
				Δέπας,	*Poculum.*

CA-

CAPUT V.

De Formationibus Adjectivorum.

Masculina in ος, faciunt Fœmininum in η, Neutrum in ον, ὁ καλὸς, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, *pulcher, a, um.* Præter ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *alius, alia, aliud,* & similia quædam, de quibus in tertia Declinatione Simplicium.

Excipe finita in ος purum, aut ρος, hæc enim habent Fœmininum in α: ὁ ἅγιος, *sanctus,* ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον: ὁ ἀνθηρὸς, *floridus,* ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρόν. Præter ὁ ὄγδοος, *octavus,* ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον: ὁ ἁπλόος, *simplex,* ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, & reliqua à πλόος composita.

Quartæ Declinationis Commune ως, Neutrum habet ων: ὁ καὶ ἡ εὔγεως, τὸ εὔγεων, *fertilis, fertile.*

Masculina in ας, faciunt fœmininum in αινα, neutrum in αν: ὁ μέλας, *niger,* ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν. Excipe ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omnis,* cum compositis ἅπας, *omnis,* σύμπας, *universus,* & Participia ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Item ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, *magnus.*

Masculina in εις faciunt Fœminina in εσσα. Neutrum in εν: χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τό χαρίεν, *gratiosus.*

Masculina in υς oxytona formant Fœmininum in εια, Neutrum in υ: ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, *jucundus.* Excipe ὁ πολὺς, *multus,* ἡ πολλὴ, τὸ πολύ.

Communia in		faciunt Neutrum in	
	ην		εν: ὁ καὶ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, *tener.*
	ων		ον: ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὔδαιμον, *felix.*
	ης		ες: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *verus.*
	ις		ι: ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, *gratiosus.*
	υς		υ: ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, *non lachrymans.*
	ους		ουν: ὁ καὶ ἡ δίπους, τὸ δίπουν, *bipes.*

Sunt & quædam Substantiva, quæ Fœmininum habent: ὁ λέων, ἡ λέαινα, *Leo*, *Leæna*: ὁ θεράπων, ἡ θεράπαινα, *Famulus*, *Famula*: ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα, *Rex Regina*: ὁ ἄναξ, ἡ ἄνασσα, *Rex*, *Regina*: ὁ δεσπότης, ἡ δέσποινα, *Dominus*, *Domina*.

CAPUT IV.

De Gradibus Comparationis.

Comparatio duplex est: Regularis, & Irregularis.

Regularis habet has in Positivo terminationes, ας, ης, υς, εις, ος, ων.

Comparativus Masculini in τερος exit, Superlativus in τατος.

Fœmininum in τέρα & τάτη.

Neutrum exit in τερον & τατον, ùt in sequentibus exemplis apparet.

ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, *niger*.
μέλαινα, μελαντέρα, μελαντάτη, *nigra*.
μέλαν, μελάντερον, μελάντατον, *nigrum*.
Sic τάλας, *miser*, ταλάντερος, ταλάντατος.
ης. ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, *verus*.
υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύτατος, *latus*,
εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *gratiosus*.
ος. σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, *sapiens*.
ους. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, *simplex*.
ων. εὐδαίμων, εὐδαιμονέστερος, εὐδαιμονέστατος, *felix*.

Irregulariter comparatur.

	ἀμείνων,	ἀγαθώτατος.
	ἀρείων,	ἄριστος.
ἀγαθὸς, *bonus*.	βελτίον.	βέλτιστος.

χείρων,

κρείττον, κράτιστος.
λωίων, λῷστος.

κακὸς, *malus.*
κακίων, κώκιστος.
χείρον, χείριστος.
χερείον,

μέγας, μείζων, μέγιστος.
μεγάλη, μείζων, μεγίστη.
μέγα, μεῖζον, μέγιστον.

μικρὸς, *parvus.*
μικρότερος, μικρότατος.
ἐλάττων, ἐλάχιστος.

καλὸς, καλλίων, κάλλιστος, *pulcher.*
αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, *turpis.*
φίλος, *amicus*, φίλτερος, φόλτατος, per sincopen pro φιλώτερος, φιλώτατος.
ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, *inimicus.*
πολὺς, πλείων, πλεῖστος, *multus.*
ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, *facilis.*
λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax.*
ἴδιος, ἰδιαίτατος, *proprius.*
βαθὺς, βαθίων, βαθίτατος, *profundus.*
βαθεῖα, βαθίων, βαθητάτη.
βαθὺ, βάθιον, βαθίτατον.
γλυκὺς, γλυκίων, γλύκιστος, *dulcis.*
ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιστος, *suavis:* & similia oxytona in ὺς quæ per ύτερος & ύτατος & per ίων, & ιστος comparantur.

CAPUT VII.

De Pronomine.

TRia sunt Pronomina primitiva, ἐγὼ, σὺ, ὃς, *ego, tu, ille.*

PARA-

PARADIGMA I. PERSONÆ.

Sing. Nom. ἐγὼ, *ego*, Gen. ἐμοῦ, *mei*. Dat. ἐμοὶ, *mibi*. Acc. ἐμὲ, *me*. Et per aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶ, *nos duo*. Gen. & Dat. νῶν, *nostrorum duorum*, vel *nobis duobus*.

Plur. Nom. ἡμεῖς, *nos*. Gen. ἡμῶν, *nostrorum* vel *nostri*. Dat. ἡμῖν, *nobis*. Acc. ἡμᾶς, *nos*.

PARADIGMA II. PERSONÆ.

Sing. Nom. σὺ, *tu*. Gen. σοῦ, *tui*. Dat. σοὶ, *tibi*. Acc. σὲ, *te*.

Dual. Nom. & Acc. σφῶ, *vos duo*. Gen. & Dat. σφῶν, *vestrûm duorum*, vel *vobis duobus*.

Plur. Nom. ὑμεῖς, *vos*. Gen. ὑμῶν, *vestrum* vel *vestri*. Dat. ὑμῖν, *vobis*. Acc. ὑμᾶς, *vos*.

PARADIGMA III. PERSONÆ.

Sing. Nom. ὅς. Gen. οὗ *sui*. Dat. οἷ, *sibi*. Acc. ἕ, *se*.

Dual. Nom. & Acc. σφὲ. Gen. & Dat. σφὶν, *sui duorum*, vel *sibi duobus*.

Plur. Nom. σφεῖς. Gen. σφῶν, *sui*. Dat. σφίσι, *sibi*. Acc. σφᾶς, *se*.

Pronomina Possessiva.

Octo sunt Passiva, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, *meus*, *mea*, *meum*: σός, σὴ, σὸν, *tuus*, *tua*, *tuum*: ὅ, ἥ, ὃν, *suus*, *sua*, *suum*: νωΐτερος, *noster*, de duobus: σφωΐτερος, *vester*: de duobus: ἡμέτερος, *noster*: ὑμέτερος, *vester*: σφέτερος, *suus*. Masculina declinantur ùt λόγος; Fœminina in η, ut τιμὴ, vel in ρα, ut ἡμέρα; Neutra ùt ξύλον.

Pronomina Demonstrativa.

Demonstrativa duo sunt, οὗτος, *hic*: ἐκεῖνος, η, ο, *ille*, *a*, *ud*; & hoc modo inflectuntur.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. Gen. τούτου,

τούτου, ταύτης, τούτου, *hujus*. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, *huic*. Accus. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, *hunc, hanc, hoc*. Vocat. ὦ οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

Dual. Nom. & Acc. & Voc. τούτω, ταύτω, τούτω, *hi, hæ, hæc, duo* vel *duæ*. Gen. & Dat. τούιν, ταύτων, τούτοιν, *horum, harum, horum, duorum* vel *duarum*.

Plur. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, *hi, hæ, hæc*. Gen. τούτων, *horum*, per omnia genera. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, *his*. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, *hos, has, hæc*. Vocat. ὦ οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

Masculinum, ἐκεῖνος. Fœmininum, ἐκείνη, Neutrum, ἐκεῖνο, ùt ὁ λόγος, ἡ τιμὴ τὸ ξύλον.

Relativum Pronomen unum est, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, *ipse, ipsa, ipsum*.

Ab hoc tria nascuntur composita, ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*, σεαυτοῦ, *tui ipsius*, ἑαυτοῦ, *sui ipsius*

Pronomina Composita.

Composita primæ & secundæ personæ inflectuntur tantùm in Singulari, caréntque Nominativo.

Ἐμαυτοῦ.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτὸ, *mei ipsius*.
Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, *mihi ipsi*.
Acc. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτὸ, *me ipsum, me ipsam*.

Σεαυτοῦ.

Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτὸ, *tui ipsius*.
Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, *tibi ipsius*.
Acc. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ, *te ipsum, te ipsam*.

Ἑαυτοῦ.

Compositum tertiæ personæ in Singulari & Plurali inflectitur.

In Singulari.

Gen, ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, *sui ipsius*. Dat.

Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, *sibi ipsi.*

Accus. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτὸ, *se ipsum, se ipsaus.*

In Plurali.

Gen. ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν, *sui ipsorum*, per omnia genera.

Dat. ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, ἑαυταῖς, & σφίσιν αὐταῖς, ἑαυτοῖς & σφίσι αὐτοῖς, *sibi ipsis.*

Acc. ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτοὺς, ἑαυτὰς, & σφᾶς αὐτὰς ἑαυτὰ, & σφᾶς αὐτὰ, *se ipsos, se ipsas, se ipsa.*

CAPUT VIII.

De Verborum Conjugatione.

Cum tertia pluralis Præteriti Perfecti & Plusquamperfecti Indicativi modi in patieadi verbis; Optativi item, & Conjunctivi eorundem Temporum personæ omnes adminiculo Verbi substantivi εἰμὶ necessariò supplendæ; operæ pretium multis fecisse videbor, si ipsum, tamquam in Conjugationum vestibulo collocâro.

DE VERBI SUBSTANTIVI 'EIMI'. Conjugatione.

Indicativi Præsens.

S. Εἰμὶ, εἶ, ἐστὶ: *Sum, es, est.*
D. ἐστὸν, ἐστὸν: *estis vos duo, sunt illi duo.*
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ: *sumus, estis, sunt.*

Imperfectum.

S. Ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν: *Eram, eras, erat.*
D. ἦτον, ἤτην: *eratis vos duo, erant illi duo.*
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν: *eramus, eratis, erant.*

Plusquamperfectum.

S. Ἤμην, ἦσο, ἦτο: *Fueram, fueras, fuerat.*

D.

D. ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην : *fueratis vos duo, &c.*
P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο : *fueramus, fueratis, fuerant.*

Futurum.

S. Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσαι : *Ero, eris, erit.*
D. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον : *erimus nos duo, &c.*
P. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται : *erimus, eritis, erunt.*

Imperativi Præsens & Imperfectum.

S. Ἔσο, vel ἴσθι : *es*, vel *esto*, : ἔστω, *sit*, vel *esto.*
D. ἔστον, *este*, vel *estote vos duo*: ἔστων, *sint illi duo.*
P. ἔστε: *este*, vel *estote*: ἔστωσαν, *sint.*

Optativi Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε εἴην, εἴης, εἴη, *Utinam essem, esses, esset.*
D. εἴθε εἶτον, εἰήτην, *Utinam essetis vos duo, &c.*
P. εἴθε εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, *Utinam essemus, essetis, &c.*

Futurum.

S. εἴθε ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, *Utinam sim, sis, sit.*
D. εἴθε ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην, *sitis, vos duo, &c.*
P. εἴθε ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο, *simus, sitis, sint.*

Conjunctivi Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν ὦ, ἦς, ἦ, *Cùm sim, sis, sit.*
D. ἐὰν ἦτον, ἦτον, *Cùm sitis vos duo, &c.*
P. ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσι, *Cùm simus, sitis, sint.*

Infinitivi Præsens & Imperfectum. Εἶναι, *Esse*:
Futurum. Ἔσεσθαι, *Fore*, vel *futurum esse.*

Participii Præsens & Imperfectum.

M. ὁ ὤν, τοῦ ὄντος, *qui est.*
F. ἡ οὖσα, τῆς οὔσης, *quæ est.*
N. τὸ ὄν, τοῦ ὄντος, *quod est.*

Eodem modo inflectentur composita ab εἰμί: ut ἔνειμί, *insum*: πάρειμι, *adsum*, & similia.

DE CONJUGATIONIBUS BARYTONIS.

Conjugationes Barytonæ ſunt ſex, diſtinctæ literis characteriſticis, tanquam notis quibusdam, & ſignis, quæ literæ diligenter in Præſenti, Futuro, & Præterito perfecto obſervandæ ſunt, ab his enim tribus Temporibus reliqua omnia pendent.

CHARACTERISTICÆ I. CONJUGATIONIS.

	Præſens.		Futur.		Præter.
π	τέρπω	ψω	τέρψω	φα	τέτερφα, *delecto.*
β	λείβω		λείψω		λέλειφα, *libo.*
φ	γράφω		γράψω		γέγραφα, *ſcribo.*
πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα, *verbero.*

CHARACTERISTICÆ SECUNDÆ.

γ	λέγω	ξω	λέξω	χα	λέλεχα *dico.*
κ	πλέκω		πλέξω		πέπλεχα, *plecto.*
χ	τρέχω		τρέξω		τέτρεχα, *curro.*
κτ	τίκτω		τέξω		τέτεχα, *pario.*

CHARACTERISTICÆ TERTIÆ.

δ	ᾄδω	σω	ᾄσω	κα	ἦκα, *cano.*
τ	ἀνύτω		ἀνύσω		ἤνυκα, *perficio.*
θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα, *impleo.*

CHARACTERISTICÆ QUARTÆ.

ζ	παίζω	ξω	παίξω	χα	πέπαιχα, *ludo.*
σσ	ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα, *fodio.*
ζ	φράζω	σω	φράσω	κα	πέφρακα, *dico.*
ττ	πλάττω		πλάσω		πέπλακα, *fingo.*

CHARACTERISTICÆ V. CONJUGATION.

λ	ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα, *pſallo, cano.*
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, *diſtribuo.*
ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, *oſtendo.*
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, *ſero.*
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, *ſcindo.*

CHA-

CHARACTERISTICÆ SEXTÆ. CONJUGATIONIS.

α	γελάω		γελάσω		γεγέλακα,	rideo.
ε	Τελέω		Τελέσω		Τετέγεκα,	finio.
ι	Τίω		Τίσω		Τέτικα,	honoro.
ο	ὀμόω		ὀμόσω		ὄμοκα,	juro.
υ	δύω		δύσω		δέδυκα,	ingredior.
ω	ῥώω.		ῥώσω		ἔῤῥωκα,	roboro.
αι	παίω	σω	Ταίσω	κα	πέπαικα,	ferio.
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα,	tango.
ει	σείω		σείσω		σέσεικα,	quatio.
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα,	equito,
οι	οἴω		οἴσω		οἶκα,	fero.
ου	κρούω		κρούσω		κέκρουκα,	pulso.
υι	ὀπυίω		ὀπυίσω		ὤπυικα,	uxorē habeo.

PARADIGMA VERBI ACTIVI.

INDICATIVI Præsens.

S. *Τύπτω, τύπτεις, τύπτει*: verbero.

D. *Τύπτετον, τύπτετον.*

P. *Τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.*

Quamvis sex dicantur esse Barytonorum Conjugationes, differunt tamen solis characteristicis literis, & in terminationibus conveniunt: quod secus fit apud Latinos: unde qui verbum *τύπτω* novit inflectere, facilè quodvis aliud Barytonum inflectet. Quæ causa est, cur unicum duntaxat paradigma præscribi soleat.

Imperfectum.

S. *Ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε*: Verberabam.

D. *ἐτύπτετον ἐτυπτέτην.*

P. *ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.*

Formatur à præsenti ω mutato in ον, & præfixo augmento syllabico.

Augmentum duplex est syllabicum, & temporale.

Syllabicum convenit verbis à consonante inceptis: Τύπτω, ἔτυπτον, γράφω, ἔγραφον.

Temporale augmentum habent illa verba, quæ incipiunt à vocali aut diphthongo mutabili; quæ autem vocales aut diphthongi mutentur, & in quas, cernis in hac tabula.

Vocales mutabiles.	α	in	η ἀνύω, ἤνυον,	perficio.
	ε		η ἐλεύθω, ἤλευθον,	venio.
	ο		ω ὀπάζω, ὤπαζον,	præbeo.
Diphthongi mutabiles.	αι	in	η αἴρω, ἦρον,	tollo.
	αυ		ηυ αὐξάνω, ηὔξανον,	augeo.
	οι		ῳ οἰκίζω, ᾤκιζον,	ædifico.

Præteritum Perfectum.

S. Τέτυφα, Τέτυφας, Τέτυφε, Verberavi.
D. Τετύφατον, Τετύφατον.
P. Τετύφαμεν, Τετύφατε, Τετύφασι.

Idem est initium perfecti & imperfecti, & plusquamperfecti, si verbum inchoetur à vocali aut diphthongo longo, vel etiam consonante, dummodo, syllabicum augmentum sit longum positione: ἀνύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν: αἴρω, tollo, ἦρον, ἦρκα, ἤρκειν: σπείρω, sero, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, ἐσπάρκειν.

Quod si augmentum syllabicum breve sit, vel ante mutam & liquidam, tum in præterito reperitur prima consonans præsentis: Τύπτω, verbero ἔτυπτον, Τέτυφα: γράφω, scribo? ἔγραφον, γέγραφα.

Plusquamperfectum.

S. Ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.

D.

D. ἐτε͂τύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Formatur à perfecto mutendo α in ειν. Si perfectum incipiat à consonante, præponitur ε: τέτυφα, ἐτετύφειν, aliàs idem est utriusque principium: ἤνυκα, perfeci, ἠνύκειν.

Aoristus primus.

S. Ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε, Verberavi.
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Caracteristica Aoristi primi eadem est, quæ futuri, à quo etiam formatur, conservo ω in α & præposito augmento: τύψω, ἔτυψα.

Penultima Aoristi primi eadem est, quæ futuri, sempérque natura aut positione longa: παίω, ferio, ἔπαισα, λέγω: ἔλεξα, dico.

In quinta Conjugatione, quæ penultimam futuri brevem habet, mutandæ sunt vocales futuri, ut hîc vides:

α	in	η	ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα.
αι		η	μιαίνω, maculo, μιανῶ, ἐμίηνα, atticè.
αι		α	μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, communiter.
ει		ει	σπείρω, sero, σπερῶ, ἔσπειρα.
ε		ει	στέλλω, mitto, στελῶ, ἔστειλα.

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

S. Ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, Verberavi.
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Penultima Aoristi secundi brevis est, ac fermè una ex ancipitibus: sic autem mutentur vocales & diphthongi præsentis.

η ⎫ ⎧ ⎡λήβω, ἔλαβον, accepi.
ω ⎪ ⎪ ⎢Τρώγω, ἔτραγον, comedi.
ει ⎬ in ⎨ α ⎨καίω ἔκαον, ussi.
αυ ⎪ ⎪ ⎢παύω, ἔπαον, sedavi.
ε ⎭ ⎩ ⎣δέρω, ἔδαρον, excoriavi.
ου ⎫ ⎧ ο ⎤ἀκούω, ἤκοον, audivi.
ευ ⎬ in ⎨ υ ⎬φεύγω, ἔφυγον, fugi.
ει ⎭ ⎩ ι ⎦λείπω, ἔλιπον, reliqui.

Futurum primum.

S. Τύψω, Τύψεις, Τύψει, Verberabo.
D. Τύψετον, Τύψετον.
P. Τύψομεν, Τύψετε, Τύψουσι.

Futurum secundum.

S. Τυπῶ, Τυπεῖς, Τυπεῖ, Verberabo.
D. Τυπεῖτον, Τυπεῖτον.
P. Τυποῦμεν, Τυπεῖτε, Τυποῦσι.

Fit ab Aoristo secundo, mutato ον in ω, & ablato augmento.

IMPERATIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Τύπτε, Τυπτέτω, Verbera.
D. Τύπτετον, Τυπτέτων.
P. Τύπτετε, Τυπτέτωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. Τέτυφε, Τετυφέτω, Verberaveris.
D. Τετύφετον, Τετυφέτων.
P. Τετύφετε, Τετυφέτωσαν.

Præteritum perfectum ubique servat augmentum: Aoristi verò extra Indicativum non accipiunt.

Aoristus primus.

S. Τύψον, Τυψάτω, Verberató tu, *vel* verberaveris.

D.

D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. Τύπε, τυπέτω, Verberato tu, *vel* verberaveris.
D. Τύπετον, τυπέτων.
P. Τύπετε, τυπέτωσαν.

OPTATIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, *Utinam* verberarē.
D. Τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. Τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. Εἴθε Τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Utinam* verberatim *vel* verberavissem.
D. Τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. Τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus primus.

S. Εἴθε Τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, *Utienã* verberaverim.
D. Τύψαιτον, τυψαίτην.
S. Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus secundus.

S. Εἴθε Τύποι, τύποιμι, τύποι, *Utinam* verberaverim.
D. Τύποιτον, τυποίτην.
P. Τύποιμεν, τύποιτε, τύποεν.

Futurum primum.

S. Εἴθε Τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, *Utinam* verberem.
D. Τύψοιτον, τυψοίτην.
P. Τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum.

S. Εἴθε τυποῖμι τοποῖς, τυποῖ, *Utinam* verberem,
D. Τυποῖτον, τυποίτην.
P. Τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Aoristus Æoricus.

S. Εἴθε τύψεια, τύψειαν, τύψειε, *Utinam* verberaverim.
D. Τυψείατον, τυψειάτην.
P. Τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

CONJUNCTIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, Si verberem, *vel* verberaverim.
D. Τύπτητον, τύπτητον.
P. Τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. Ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, Si verberaverim, *vel* verberavissem.
D. Τετύφητον, τετύφητον.
P. Τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Aoristus primus.

S. Ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, Si verberavero.
D. Τύψητον, τύψητον.
P. Τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι,

Aoristus secundus.

S. Ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ, Si verberavero.
D. Τύπητον, τύπητον.
P. Τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι

INFINITIVI *Præsens & Imperfectum.*

Τύπτειν, Verberare.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Τετυφέναι, Verberavisse.
Aoristus primus. Τύψαι, Verberavisse.
Aoristus secundus. Τυπεῖν, idem.
Futurum primum. Τύψειν, Verberaturum esse.
Futurum secundum. Τυπεῖν, idem.

PARTICIPII *Præsens & Imperfectum.*

Ὁ Τύπτων, τοῦ τύπτοντος, verberans.

ἡ Τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
Τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ Τετυφὼς, τοῦ τετυφότος, qui verberaverit.
ἡ Τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
Τὸ Τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus primus.

ὁ Τύψας, τοῦ τύψαντος, qui verberaverit.
ἡ Τύψασα, τῆς τυψάσης.
Τὸ Τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Aoristus secundus.

ὁ Τυπὼν, τοῦ τυπόντος, qui verberaverit.
ἡ Τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
Τὸ Τυπὸν. τοῦ τυπόντος.

Futurum primum.

ὁ Τύψων, τοῦ τύψοντος, verberaturus.
ἡ Τύψουσα, τῆς τυψούσης.
Τὸ τύψων, τοῦ τύψοντος.

Futurum secundum.

ὁ Τυπῶν, τοῦ τυποῦντος, verberaturus.
ἡ Τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
Τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

VERBUM PASSIVUM.
INDICATIVI *Præsens.*

S. Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, Verberor.
D. Τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. Τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. Ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, Verberabar.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Perfectum.

S. Τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: Verberatus sum, *vel* fui.

D. Τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.

P. Τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί, καὶ Jonicè τετύφαται.

Plusquamperfectum.

S. Ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, Verberatus eram, *vel* fueram.

D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.

P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν, καὶ Jonicè ἐτετύφατο.

Aoristus primus.

S. Ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, Verberatus sum, *vel* fui.

D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Sic λέλεκται, ἐλέχθην, ἐλέχθης, à λέγω, *dico*: πέπεισμαι, ἐπείσθην, à πείθω, *persuadeo*: ὤρυκται, ὠρύχθην, ab ὀρύττω, *fodio*: ἔψαλται, ἐψάλθην, à ψάλλω, *cano*: γεγέλασμαι, ἐγελάσθην, à γελάω, *rideo*.

Aoristus secundus.

S. Ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη, Verberatus sum, *vel* fui.

D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Formatur ab Activo, mutato ον in ην, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum primum.

S. Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, Verberabor.

D. Τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.

P. Τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Formatur ab Aoristo primo, ην mutato in ησομαι, & augmento abjecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι.

Fu-

Futurum secundum.

S. Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, Verberabor.

D. Τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπησέσθων.

P. Τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Formatur ab Aoristo secundo, ἦν in ήσομαι, ἐτύπην, Τυπήσομαι.

Paulò post Futurum.

S. Τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, Paulò post verberabor.

D. Τετυψόμεθον, τετύψεσθον.

P. Τετυψόμεθα, τετυψέσθε, τετύψονται.

Formatur à secunda persona Præteriti Perfecti Passivi singularis numeri, interposito ομ: τέτυψαι, τετύψομαι, λέλεξαι, λελέξομαι: vel à secunda Plusquamperfecti, ablato augmento, & addito μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

IMPERATIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Τύπτε, τυπτέσθω, Verberare *vel* verberator.

D. Τύπτεσθον, τυπτέσθων.

P. Τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. Τέτυψο, τετύφθω, Verberatus esto.

P. Τέτυφθον, τετύφθον.

D. Τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda persona fit à secunda persona singularis Præteriti Indicativi, τέτυψαι, τέτυψο.

Aoristus primus.

S. Τύφθητι, τυφθήτω, Verberator tu, *vel* verberaveris.

D. Τύφθητον, τυφθήτων.

P. Τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. Τύπηθι, Τυπήτω, Verberaror tu, *vel* verberaveris.
D. Τύπητον, Τυπήτων.
P. Τύπητε, Τυπήτωσαν.

OPTATIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Εἴθε Τυπτοίμην, Τύπτοιο, Τύπτοιτο, *Utinam* Verberarer.
D. Τυπτοίμεθον, Τύπτοισθον, Τυπτοίσθην.
P. Τυπτοίμεθα, Τύπτοισθε, Τύπτοιντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. Εἴθε Τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη *Utinam* Verberatus, *vel* fuerim: essem, *vel* fuissem.
D. Τετυμμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. Τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus primus.

S. Εἴθε Τυφθείην, Τυφθείης, Τυφθείη, *Utinam* verberarer, verberatus sim, *vel* fuerim.
D. Τυφθείητον, Τυφθειήτην.
P. Τυφθείημεν, Τυφθείητε, Τυφθείησαν.

Aoristus secundus.

S. Εἴθε Τυπείην, Τυπείης, Τυπείη.
D. Τυπείητον, Τυπειήτην.
P. Τυπείημεν, Τυπείητε, Τυπείησαν.

Futurum primum.

S. Εἴθε Τυφθησοίμην, Τυφθήσοιο, Τυφθήσοιτο, *Utinam* verberer.
D. Τυφθησοίμεθον, Τυφθήσοισθον, Τυφθησοίσθην.
P. Τυφθησοίμεθα, Τυφθήσοισθε, Τυφθήσοιντο.

Futurum secundum.

S. Εἴθε Τυπησοίμην, Τυπήσειο, Τυπήσειτο, *Utinam* verberer.

D.

D. Τυπησοίμεθον, Τυπήσοισθον, Τυπησοίσθην.
P. Τυπησοίμεθα, Τυπήσοισθε, Τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. Εἴθε Τετυψοίμην, Τετύψοιο, Τετύψοιτο, *Utinam* paulò post verberer.
D. Τετυψείμεθον, Τετύψοισθον, Τετυψοίσθην.
P. Τετυψοίμεθα, Τέτύψοισθε, Τετύψοιντο.

CONJUNCTIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Ἐὰν Τύπτομαι, Τύπτῃ, Τύπτηται, Si verberer, *vel* verberarer.
D. Τυπτώμεθον, Τύπτησθον, τύτησθον.
P. Τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

P. Ἐὰν Τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ, Si verberatus sim, *vel* fuerim: essem, *vel* fuissem.
D. Τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
S. Τετυμμένοι, ὦμέν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus Primus.

S. Ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς τυφθῇ, Si verberatus ero, *vel* fuerò.
D. Τυφθῆτον, τυφθῆτον.
P. Τυφτῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus.

S. Ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ, Si veberatus ero, *vel* fuero.
D. Τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμέν, τυπῆτε, τυπῶσι.

INFINITIVI *Præsens & Imperfectum.*

Τύπτεσθαι, Verberari.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Τετύφθαι, Verberatum esse, *vel* fuisse.

Aoristus Primus.

Τυφθῆναι, Verberari *vel* verberaturum esse.

Aoristus secundus. Τυπῆναι, idem.

Futurum primum.

Τυφθήσεσθαι, Verberatum iri *vel* verberandum.

Futurum secundum. Τυπήσεσθαι, idem.

Paulò post Futurum.

Τετύψεσθαι, Paulò post verberatum iri.

PARTICIPII *Præsens & Imperfectum.*

ὁ Τυπτόμενος, τῦ τυπτομένυ, qui verbaratur, *vel* verberabatur.

ἡ Τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.

Τὸ τυπτόμενον, τῦ τυπτομένυ.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ Τετυμμένος, τῦ τετυμμένυ, Verberatus.

ἡ Τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.

Τὸ Τετυμμένον, τῦ τετυμμένυ.

Aoristus primus.

ὁ Τυφθεὶς, τῦ τυφθέντος, Verberatus.

ἡ Τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.

Τὸ τυφθὲν, τῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ Τυπεὶς, τῦ τυπέντος, Verberatus.

ἡ Τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.

Τὸ τυπὲν, τῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ Τυφθησόμενος, τῦ τυφθησομένυ, Verberandus.

ἡ τυφθησομένη, τῆς τυπθησομένης.

Τὸ τυφθεσόμενον, τῦ θοφθησομένυ.

Futurum secundum.

ὁ Τυπισόμενος, τῦ τυπησομένυ, Verberandus.

ἡ τυπη-

ἡ Τυπτησομένη, τῆς τυπτησομένης.
Τὸ τυπτησόμενον, τοῦ τυπτησομένου.

Paulò post Futurum.

ὁ Τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου, paulò pòst verberandus.
ἡ Τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
Τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

VERBUM MEDIUM.

Verbum medium illud dicitur, quod partim activam, partim passivam habet terminationem. Præsens & Imperfectum, in omnibus modis idem est ac passivum.

INDICATIVI *Præsens.*

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα Τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Perfectum.

S. Τέτυπα, Τέτυπας, Τέτυπε.
D. Τετύπατον, Τετύπατον.
P. Τετύπαμεν, Τετύπατε, Τετύπασι.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Aoristus Prisilis.

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Fit ab Aoristo primo activo, additâ syllabâ μην ἐτυψάμην.

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fit ab Activo mutato ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum primum.

S. Τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. Τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. Τυψόμεσθε, τύψεσθε, τύψονται.

Formatur ab Activo mutato ω, in ομαι τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. Τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. Τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. Τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Formatur ab activo, mutato μ in οῦμαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

IMPERATIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. Τύπτου; τυπτέσθω.
D. Τύπτεσθον; τυπτέσθον.
P. Τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. Τέτυπε, Τετυπέτω.
D. Τέτυπετον, τετυπέτων.
P. Τέτυπετε, τετυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. Τύψαι, τυψάσθω.

D.

D. Τύψατον, τυψάτων.
P. Τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. Τύπε, τυπέτω.
D. Τύπετον, τυπέτων.
P. Τύπετε, τυπέτωσαν.

OPTATIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
D. Τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. Τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
D. Τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. Τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.
D. Τύψαιτον, τυψαίτην.
P. Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. Τύποιτον, τυποίτην.
P. Τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

S. εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.
D. Τύψοιτον, τυψοίτην.
P. Τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
D. Τυποῖτον, τυποίτην.
P. Τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

CONJUNCTIVI *Præsens & Imperfectum.*

S. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. D.

D. Τυπτώμεθον, Τύπτησθον, Τύπτησθον.

P. Τυπτώμεθα, Τύπτησθε, Τύπτωνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. ἐὰν Τετύπω, Τετύπῃς, Τετύπῃ.

D. Τετύπητον, Τετύπητον.

P. Τετύπωμεν, Τετύπητε, Τετύπωσι

Aoristus primus.

S. ἐὰν Τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.

D. Τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.

P. Τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν Τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.

D. Τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

P. Τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

INFINITIVI *Præsens & Imperfectum*, Τύπτεσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum, τετυπέναι.

Aoristus primus, τύψασθαι.

Aoristus secundus, τυπέσθαι.

Futurum primum, τύψεσθαι.

Futurum secundum, τυπεῖσθαι.

PARTICIPII *Præsens & Imperfectum.*

ὁ Τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.

ἡ Τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.

Τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ Τετυπώς, τοῦ τετυπότος.

ἡ Τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας.

Τὸ τετυπός, τοῦ τετυπότος.

Aoristus primus.

ὁ Τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου.

ἡ Τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.

Tὸ τυψάμενον, τȢ τυψαμένȢ.

Aoristus secundus.

ὁ Τυπόμενος, τȢ τυπομένȢ.
ἡ Τυπομένη, τῆς τυπομένης.
Tὸ τυπόμενον, τῆς τυπομένȢ.

Futurum primum.

ὁ Τυψόμενος, τȢ τυψομένȢ.
ἡ Τυψομένη, τῆς τυψομένȢ.
Tὸ τυψόμενον, τȢ τυψομένȢ.

Futurum secundum.

ὁ ΤυπȢμενος, τȢ τυπȢμένȢ.
ἡ ΤυπȢμένη, τῆς τυπȢμένης.
Tὸ τυπȢμενον, τȢ τυπομένȢ.

Significationem Verbi Medii nusquam adscripsimus Paradigmatis, quia quæ, qualisque sit, non est omnium una eadémque sententia: qua de re actum est in Grammatica.

Antequam verò Præceptor aggrediatur Conjugationes circumflexas, diligenter monebit suos, nihil hîc novæ difficultatis occurrere præter contractiones Præsentis & Imperfecti. Hâc admonitione erecti & confirmati tyrones, ad ea, quæ sequuntur, alacres sese accingent.

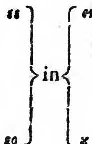

CAPUT IX.

De Conjugationibus Circumflexis.

TRes sunt Conjugationes Circumflexæ, prima in *έω*, *φιλέω*, *amo*: secunda in *άω*, *τιμάω*, *honoro* tertia in *όω*, *δηλόω*, *manifesto.* Nihil differunt à Barytonis, nisi quòd in Præsenti & Imper-

fecto certâ quâdam lege contrahantur propter tot Vocalium concursum. Contrahitur autem in prima Conjugatione.

Si pòst ε sequatur Vocalis longa aut Diphthongus tunc ε abjicitur.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. φιλέω, φιλῶ; φιλέεις, φιλεῖς; φιλέει, φιλεῖ, *amo.*
D. φιλέετον, φιλεῖτον; φιλέετον, φιλεῖτον.
P. φιλέομεν, φιλȣ̃μεν; φιλεέτε, φιλεῖτε; φιλέȣσι, φιλȣ̃σι.

Imperfectum.

S. ἐφίλεον, ἐφίλȣν; ἐφίλεες, ἐφίλεις, ἐφίλεε, ἐφίλει, *amabam.*
D. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον; ἐφιλεέτην, ἐφιλείτην.
P. ἐφιλέομεν, ȣ̃μεν; ἐφιλέετε, εῖτε; ἐφίλεον, ἐφίλȣν.
Præteritum Perfectum, πεφίληκα, *amavi*, ùt τέτυφα.
Plusquamperfectum, ἐπεφιλήκειν, *amaveram*, ùt ἐτετύφειν.
Aoristus primus, ἐφίλησα, *amavi*, ùt ἔτυψα.

Aoristus secundus.

S. ἔφιλον, ἔφιλες, ἔφιλε.
D. ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφίλετε, ἔφιλον.
Futurum primum, φιλήσω, *amabo*, ùt τύψω.

Futu-

Futurum secundum.

S. φιλῶ, φιλεῖς, φιλεῖ, *amabo.*
D. φιλεῖτον, φιλεῖτον.
P. φιλοῦμεν, φιλεῖτε, φιλοῦσι.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. φίλεε, φίλει; φιλεέτω, φιλείτω, *ama.*
D. φιλέετον, φιλεῖτον; φιλεέτων, φιλείτων.
P. φιλέετε, φιλεῖτε; φιλεέτωσαν, φιλείτωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, πεφίλημε, *amaveris*, ùt τέτυφε.

Aoristus primus, φίλησον, *amato tu*, ùt τύψον.

Aoristus secundus, φίλε, idem, ùt τύπε.

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, φιλοῖμι; φιλέοις, φιλοῖς; φιλέοι, φιλοῖ, *utinam amarem.*
D. φιλέοιτον, φιλοῖτον; φιλεοίτην, φιλοίτην.
P. φιλέοιμεν, οῖμεν; φιλέοιτε, οῖτε; φιλέοιεν, φιλοῖεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Εἴθε πεφιλήκοιμι, *utinam amâverim*, vel *amavissem*, ùt τετύφοιμι.

Aoristus primus, εἴθε φιλήσαιμι, *utinam amavissem*, ùt τύψαιμι.

Aoristus secundus.

εἴθε φίλοιμι idem, ùt τύποιμι.

Futurum primum, εἴθε φιλήσοιμι, *utinam amem*, ùt τύψοιμι.

Futurum secundum, εἴθε φιλοῖμι,

Aoristus Æolicus.

S. εἴθε φιλήσεια, φιλήσειας, φιλήσειε, *utinam amârim.*
D. φιλησείατον, φιλησειάτην.
P. φιλησείαμεν, φιλησείατε, φιλήσειαν.

CONJUNCTIVI Præſens & Imperfectum.

S. ἐὰν φιλέω, φιλῶ; φιλέῃς, φιλῇς; φιλέῃ, φιλῇ, *ſi amem* vel *amarem*.

D. φιλέητον, φιλῆτον; φιλέητον, φιλῆτον.

P. φιλέωμεν, ῶμεν; φιλέητε, ῆτε; φιλέωσι, ῶσι.

Perfectum & Pluſquamperfectum, ἐὰν πεφιλήκω, *ſi amaverim* vel *amaviſſem*, ùt τετύφω.

Aoriſtus primus, ἐὰν φιλήσω, *ſi amaverim*, ùt τύψω.

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν φίλω, idem, ùt τύπω.

Infinitivi Præſens & Imperfectum, φιλέειν, φιλεῖν, *amare*.

Perfectum & Pluſquamperfectum, πεφιληκέναι, *amaviſſe*.

Aoriſtus primus, φιλῆσαι, *amaviſſe*.

Aoriſtus ſecundus, φιλεῖν, idem.

Futurum primum, φιλήσειν, *amaturum eſſe*.

Futurum ſecundum, φιλεῖν, idem.

PARTICIPII Præſens & Imperfectum.

ὁ φιλέων, φιλῶν, *amans*, τοῦ φιλέοντος, φιλοῦντος.

ἡ φιλέουσα, φιλοῦσα; τῆς φιλεούσης, φιλούσης.

τὸ φιλέον, φιλοῦν; τοῦ φιλέοντος, φιλοῦντος.

Perfectum & Pluſquamperfectum.

ὁ πεφιληκὼς, ἡ πεφιληκυῖα, τὸ πεφιληκὸς, *qui amavit*, ùt τετυφώς.

Aoriſtus primus, ὁ φιλήσας, ἡ φιλήσα, τὸ φιλῆσαν, *qui amavit*, ùt τύψας.

Aoriſtus ſecundus, ὁ φιλὼν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλὸν, idem, ùt τυπών.

Futurum primum, ὁ φιλήσων, ἡ φιλήσουσα, τὸ φιλῆσον; *amaturus*, ùt τύψων.

Futurum ſecundum, ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν idem, ùt τυπῶν.

VER-

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præſens.

S. φιλέομαι, φιλοῦμαι; φιλέῃ, φιλῇ; φιλέεται; φιλεῖται, *amor*.

D. φιλεόμεθον, οὔμεθον; φιλέεσθον, εῖσθον; φιλέεσθον, εῖσθον.

P. φιλεόμεθα; οὔμεθα; φιλέεσθε, εῖσθε, φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, ούμην; ἐφιλέου, ἐφιλοῦ: ἐφιλέετο, εῖτο, *âmabor*.

D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον; ἐφιλέεσθον, εῖσθον; ἐφιλεέσθην, ἐφιλείσθην.

P. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα; ἐφιλέεσθε, εῖσθε; ἐφιλέοντο, ἐφιλοῦντο.

Perfectum.

S. πεφίλημαι, πεφίλησαι, πεφίληται, *amatus ſum* vel *fui*.

D. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.

P. πεφιλήμεθα, πεφίλησθε, πεφίληνται.

Pluſquamperfectum.

S. ἐπεφιλήμην, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο, *amatus eram*, vel *fueram*.

D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφιλήσθην.

P. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφίληντο.

Aoriſtus primus, ἐφιλήθην, *amatus ſum* vel *fui*, ùt ἐτύφθην.

Aoriſtus ſecundus, ἐφίλην, idem, ùt, ἐτύπην.

Futurum primum, φιληθήσομαι, *amabor*, ùt τυφθήσομαι.

Futurum ſecundum, φιλήσομαι, idem, ùt τυπήσομαι.

Paulò poſt Futurum, πεφιλήσομαι, *mox amabor*, ùt τετύψομαι.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. φιλέω, φιλῶ; φιλεέσθω, φιλείσθ, *amare*.
D. φιλέεσθον, φιλεῖσθον; φιλεέσθων, φιλείσθων.
P. φιλέεσθε, εῖσθε; φιλεέσθωσαν; είσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. πεφίλησο, πεφιλήσθω, *amatus*, *esto* vel *amator*.
D. πεφίλησθον, πεφιλήσθον.
P. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.
Aoristus primus, φιλήθητι, φιληθήτω, *amator*.
Aoristus secundus, φίληθι, idem, ùt τύπηθι.

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην; φιλέοιο, εῖο; φιλέοντο οῖτο, *Utinam amarer*.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον; φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθην, φιλοίσθην.
P. φιλεοίμεθα, οίμεθα; φιλέοισθε, οῖσθε; φιλέοιντο, οῖντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. εἴθε πεφιλήμεν, τεφιλῆσο, πεφιλῆτο, *Utinam amatus sim*, vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.
D. πεφιλήμεθον, πεφελῆσθον, πεφιλήσθην.
P. πεφιλήμεθα, πεφῆσθε, πεφιλῆντο.
Aoristus primus, εἴθε φιληθείην, idem, ùt τυπθείην.
Aoristus secundus, εἴθε φιλείην idem, ùt τυπείην.
Futurum primum, εἴθε φιληθησοίμην, *Utinam amarer*, ùt τυφθησοίμην.
Futur. secund. εἴθε φιλησοίμην, idem, ùt τυπησοίμην.
Paulò post Futurum, εἴθε πεφιλησοίμην, *Utinam mox amer*, ùt τετυψοίμην.

CONJUNCTIVI Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι; φιλέῃ, φιλῇ; φιλέηται, ῆται; *si amer* vel *amarer*.

Imperfectum.

D. φιλεώμεθον, ώμεθον; φιλέησθον, ῆσθον; φιλέησθον, φιλῆσθον.

P. φιλεώμεθα, ώμεθα; φιλέησθε, ῆσθε; φιλέωνται, φιλῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. ἐὰν πεφιλῶμαι, πεφιλῇ, πεφιλῆται, *si amatus sim*, vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.

D. πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον.

P. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῶνται.

Aoristus primus, ἐὰν φιληθῶ, *si amatus fuero*, ùt τυφθῶ.

Aoristus secundus, ἐὰν φιλῶ, idem, ùt τυπῶ.

INFINITIVI Præsens & Imperfectum.

φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι, *amari*.

Perfectum & Plusquamperfectum, πεφιλῆσθαι, *amatum esse* vel *fuisse*.

Aoristus Primus, φιληθῆναι, idem.

Aoristus secundus, φιλῶαι. idem.

Futurum primum, φιληθήσεσθαι, *amatum iri*.

Futurum secundum, φιλήσεσθαι, idem.

Paulò post Futurum, πεφιλήσεσθαι, *mox amatum iri*.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, ούμενος; τοῦ φιλεομένου, ουμένου, *qui amatur* vel *amabatur*.

ἡ φιλεομένη, ουμένη; τῆς φιλεομένης, ουμένης.

τὸ φιλεόμενον, ούμενον; τοῦ φιλεομένου, ουμένου.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ πεφιλημένος, *amatus*, ùt τετυμμένος.

Aoristus primus, ὁ φιληθεὶς, *amatus*, ùt τυφθείς.

Aoristus secundus, φιλεὶς, *amatus*, ùt τυπείς.

Futurum primum, ὁ φιληθησόμενος, *amandus*, ut τυφθησόμενος.

Futurum secundum, φιλησόμενος.

Paulò post Futurum, πεφιλησόμενος, *mox amandus.*

VERBUM MEDIUM INDICATIVI.

Præsens.

S. φιλέομαι, φιλοῦμαι; φιλέῃ, φιλῇ; φιλέεται, φιλεῖται.

D. φιλεόμεθον, ούμεθον; φιλέεσθον, εῖσθον; φιλέεσθον, εῖσθον.

P. φιλεόμεθα, ούμεθα; φιλέεσθε, εῖσθε; φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, ούμην; ἐφιλέου, ἐφιλοῦ; ἐφιλέετο, εῖτο.

D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον; ἐφιλέεσθον, εῖσθον; ἐφιλεέσθην, είσθην.

P. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα; ἐφιλέεσθε, εῖσθε; ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.

D πεφίλατον, πεφίλατον.

P. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Plusquamperfectum.

S. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει.

D. ἐπεφίλειτον, ἐπεφιλείτην.

P. ἐπεφίλειμεν, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισαν.

Aoristus primus, ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.

Aoristus secundus, ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.

Futurum primum, φιλήσομαι, ut Τύψομαι.

Futurum secundum, φιλοῦμαι, ut Τυποῦμαι.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. φιλέου, φιλοῦ; φιλεέσθω, είσθω.

D. φιλέεσθον, εῖσθον; φιλεέσθων, είσθων.

P. φι-

P. φιλέεσθε, εῖσθε; φιλεέσθωσαν.
Perfectum & Plusquamperfectum, πέφιλε, ùt τέλυπε.
Aoristus primus, φίλησαι, ùt τύψαι.
Aorists secundus, φιλȣ̃, ùt τυπȣ̃.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην; φιλέοιο, φιγοῖο; φιλέοιτο, οῖτο.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον; φιλέοισθον, οῖσθον; φιλεοίσθην, φιλοίσθην.
P. φιλεοίμεθα, οιμέθα; φιλέοσθε, οῖσθε; φιλέοιντο, οῖντο.
Perfectum & Plusquamperfectum, εἴθη πεφίλοιμι, ùt Τελύποιμι.
Aoristus primus, εἴθε φιλησαίμην, ùt Τυψαίμην.
Aoristus secundus, εἴθε φιλοίμην, ùt τυποίμην.
Futurum primum, εἴθε φιλησοίμην, τυψοίμην.
Futurum secundum, εἴθε φιλοίμεν, ùt τυποίμην.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι; φιλέῃ, φιλῇ; φιλέηται, ῆται.
D. φιλεώμεθον, ώμεθον; φιλέησθον, ῆσθον; φιλέησθον, ῆσθον.
P. φιλεώμεθα, ώμεθα; φιλέησθε, ῆσθε; φιλέωνται, ῶνται.
Perfectum & Plusquamperfectum, ἐάν, πεφίλω, ùt τελύπω.
Aoristus primus, ἐὰν φιλήσωμαι, ùt τύψωμαι.
Aoristus secundus, ἐὰν φίλωμαι.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum.

φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι.
Perfectum & Plusquamperfectum, πεφιλέναι.
Aoristus primus, φιλήσασθαι.

Aoristus secundus, φιλέεσθαι.
Futurum primum, φιλησεσθαι.
Futurum secundum, φιλεῖσθαι.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, -οῦμενος; τοῦ φιλεομένου, -ουμένου.
ἡ φιλεομένη, -ουμένη, τῆς φιλεομένης, -ουμένης.
τὸ φιλεόμενον, -ούμενον; τοῦ φιλεομένου, -ουμένου.

Perfectum & Plusquamperfectum, πεφιλωὼς, πεφιλῦῖα, πεφιλὸς, ὺt τετυφώς.
Aoristus primus, ὁ φιλησάμενος, ὺt τυψάμενος.
Aoristus secundus, ὁ φιλόμενος, ὺt τυπόμενος.
Futurum primum, ὁ φιλησόμενος, ὺt τυψόμενος.
Futurum secundum, ὁ φιλούμενος, ὺt τυπούμενος.

SECUNDA CONJUGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Omnis contractio hujus Conjugationis fit in ᾶ & α, Vocales: vel in ῳ & ᾳ, Diphthongos.

In ω, si post α, sequatur, ο, ου, vel ω.
In ῳ, si post α, sequatur οι.
In α, si post α, sequatur alia Vocalis.
In ᾳ, si post α, sequatur Diphthongus ει, vel ῃ.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. Τιμάω, τιμῶ; τιμάεις, τιμᾷς; τιμάει, τιμᾷ, *honoro.*
D. Τιμάετον, τιμᾶτον; τιμάετον, τιμᾶτον.
P. Τιμάομεν, τιμῶμεν; τιμάετε, τιμᾶτε; τιμάουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S. ἐτίμαον, ἐτίμων; ἐτίμαες, ἐτίμας; ἐτίμαε, ἐτίμα, *honorabam.*

D.

D. ἐτιμάετον, ᾶτον; ἐτιμαέτην, άτην.
P. ἐτιμάομεν, ῶμεν; ἐτιμάετε, ᾶτε; ἐτίμαον, ἐτίμων.
Perfectum, τετίμηκα, ùt τέτυφα, *honoravi.*
Plusquamperfectum, ἐτετιμήκειν, *honoraveram*, ùt ἐτετύφειν.
Aoristus primus, ἐτίμησα, *honoravi*, ùt ἔτυψα.
Aoristus secundus, ἔτιμον, ἔτιμες, ἔτιμε, idem, ùt ἔτυπον.
Futurum primum, τιμήσω, *honorabo*, ùt τύψω.
Futurum secundum, τιμῶ, idem, ùt τυπῶ.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. Τίμαε, τίμα; τιμαέτω, τιμάτω, *honora.*
D. Τιμάετον; τιμᾶτον; τιμαέτων, τιμάτων.
P. Τιμάετε, τιμᾶτε; τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.
Perfectum & Plusquamperfectum, τετίμηκε, *honoraveris.*
Aoristus primus, τίμησον, *honorato tu*, vel *honorabis.*
Aoristus secundus, τίμε, τιμέτω, idem.

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε, τιμάοιμι, ῷμι; τιμάοις, ῷς; τιμάοι, τιμῷ, *Utinam honorarem.*
D. Τιμάοιτον, ῷτον; τιμαοίτην, ῴτην.
P. Τιμάοιμεν, ῷμεν; τιμάοιτε, ῷτε; τιμάοιεν, τιμῷεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Εἴθε τετιμήκοιμι, *Utinam honoraverim* vel *honoravissem.*
Aoristus primus, εἴθε τιμήσαιμι, *Utinam honoraverim.*
Aoristus secundus, εἴθε τιμοίμι, τίμοις, τίμοι, idem.
Futurum primum, εἴθε τιμήσοιμι, *Utinam honorem.*
Futurum secundum, εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς, τιμοῖ, idem.
Aoristus Æolicus, εἴθε τιμήσεια, ùt τύψεια.

CON-

CONJUNCTIVI Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιμάω, τιμῶ; τιμάῃς, τιμᾷς; τιμάῃ, τιμᾷ, *si honorem*, vel *honorarem*.

D. Τιμάητον, ᾶτον; τιμάητον, ᾶτον.

P. Τιμάωμεν, ῶμεν; τιμάητε, ᾶτε; τιμάωσι, ῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τετιμήκω, *si honoraverim*, vel *honoravissem*.

Aoristus primus, ἐὰν τιμήσω, *si honoravero*.

Aoristus secundus, ἐὰν τίμω, idem.

INFINITIVI Præsens & Imperfectum.

Τιμάειν, τιμῶν, *honorare*.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Τετιμηκέναι, *honorasse*.

Aoristus primus, τιμῆσαι, idem.

Aoristus secundus, τιμεῖν, idem.

Futurum primum, τιμήσειν, *honoraturum*.

Futurum secundum, τιμεῖν, idem.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ τιμάων, τιμῶν; τοῦ τιμάοντος, ῶντος, *honorans*.

ἡ τιμάουσα, τιμοῦσα; τῆς τιμαούσης, ώσης.

Τὸ τιμάον, τιμῶν; τοῦ τιμάοντος, ῶντος.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τετιμηκὼς, ἡ τετιμηκυῖα, τὸ τετιμηκὸς, *qui honoravit*.

Aoristus primus, ὁ τιμήσας, ἡ τιμήσασα, τὸ τιμῆσαν, idem.

Aoristus secundus, ὁ τιμών, ἡ τιμοῦσα, τὸ τιμόν, idem

Futurum primum, ὁ τιμήσων, τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, *honraturus*.

Futurum secundum, ὁ τιμῶν, ἡ τιμοῦσα, τὸ τιμῶν, idem.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. Τιμάομαι, ῶμαι, *honorer*, τιμάῃ, τιμᾷ; τιμάεται, ᾶται.
D. Τιμαόμεθον, ώμεθον; Τιμάεσθον, ᾶσθον; Τιμάεσθον, ᾶσθον.
P. Τιμαόμεθα, ώμεθα; τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην; ἐτιμάου, ἐτιμῶ; ἐτιμάετο, ᾶτο.
D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον; ἐτιμάεσθον, ᾶσθον; ἐτιμαέσθην, άσθην.
P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα; ἐτιμάεσθε, ᾶσθε; ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. Τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, *honoratus sum* vel *fui*.
D. Τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμησθον.
P. Τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηνται.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο, *honoratus eram* vel *fueram*.
D. ἐτετιμήμεθον, ἐτετίμησθον, ἐτετιμήσθην.
P. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.

Aoristus primus, ἐτιμήθην, *honoratus sum* vel *fui*.
Aoristus secundus, ἐτίμην, idem.
Futurum primum, τιμηθήσομαι, *honorabor*.
Futurum secundum, τιμήσομαι, idem.
Panlò post futurum, Τετιμήσομαι, *mox honorabor*.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. Τίμαε, τιμῶ; τιμαέσθω, άσθω, *honorare*.
D. Τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμαέσθων, άσθων.
P. Τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, Τετίμησο, τετιμήσθω, *honoratus esto*.

Aori-

Aoristus primus, τιμήθητι, *honoratur tu*, vel *honoraberis*.

Aoristus secundus, τίμεθι, idem.

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ώμην; τιμάοιο, ῷο; τιμάοιτο ῷτο, *Utinam honorarer*.

D. Τιμαοίμεθον, ώμεθον; τιμάοιθον, ῷθον; τιμαοίθην, ῴθην.

P. Τιμαοίμεθα, ώμεθα; τιμάοισθε, ῷσθε; τιμάοιντο, ῷντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. εἴθε τετιμημην, τετιμῆο, τετιμῆτο, *Utinam honoratus sim* vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.

D. Τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμήσθην.

P. Τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο.

Aoristus primus, εἴθε τιμηθείην, idem, &c.

Aoristus secundus, εἴθε τιμείην, τιμείης, idem, &c.

Futurum primum, εἴθε τιμηθησοίμην, *Utinam honorer*.

Futurum secundum, εἴθε τιμησοίμην.

Paulò post Futurum, εἴθε τετιμησοίμην, *Utinam mox honorer*.

CONJUNCTIVI Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι; τιμάῃ, τιμᾷ; τιμάηται, τιμᾶται, *si honorer* vel *honorarer*.

D. Τιμαώμεθον, ώμεθον; τιμάησθον, ᾶσθον; τιμάησθον, ᾶσθον.

P. Τιμαώμεθα, ώμεθα; τιμάησθε, ᾶσθε; τιμάωνται, τιμῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῇ, τετιμῆται, *si honoratus sim* vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.

D. Τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.

P. Τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.
Aoristus primus, ἐὰν, τιμηθῶ, *si honoratus ero* vel *fuero.*
Aoristus secundus, ἐὰν, τιμῶ, idem.

INFINITIVI Præsens & Imperfectum.

Τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι, *honorari.*
Perfectum & Plusquamperfectum, τετιμῆσθαι, *honoratum esse* vel *fuisse.*
Aoristus primus, τιμηθῆναι, idem.
Aoristus secundus, τιμῆναι, idem.
Futurum primum, τιμηθήσεσθαι, idem.
Futurum secundum, τιμήσεσθαι, idem.
Paulò post Futurum, τετιμήσεσθαι, *mox honoratum iri.*

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος; τοῦ τιμαομένου, ωμένου, *qui honoratur* vel *honorabatur.*
ἡ τιμαομένη, ωμένη; τῆς τιμαομένης, ωμένης.
τὸ τιμαόμενον, ώμενον; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
Perfectum & Plusquamperfectum, τετιμημένος, *honoratus.*
Aoristus primus, τιμηθεὶς, *honoratus.*
Aoristus secundus, τιμεὶς, idem.
Futurum primum, τιμηθησόμενος, *honorandus.*
Futurum secundum, τιμησόμενος, idem.
Paulò post Futurum, τετιμησόμενος, *mox honorandus.*

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVI, Præsens.

S. Τιμάομαι, ῶμαι; τιμάῃ, τιμᾷ; τιμάεται, ᾶται.
D. Τιμαόμεθον, ώμεθον; τιμάεσθον, ᾶσθον; τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. Τιμαόμεθα, ώμεθα; τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην; ἐτιμάου, ῶ ἐτιμάετο, ᾶτο.
D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον; ἐτιμάεσθον, ᾶσθον; ἐτιμαέσθην, ώσθην.
P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε; ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. Τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.
D. Τετίματον, τετίματον.
P. Τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι

Plusquamperfectum.

S. ἐτετίμειν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, ut ἐτετύπειν.
Aoristus Primus, ἐτιμησάμην.
Aoristus secundus, ἐτιμόμην, ut ἐλυπόμην.
Futurum primum, Τιμήσομαι.
Futurum secundum, Τιμοῦμαι, ut Τυποῦμαι.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. Τιμάου, τιμῶ; τιμαέσθω, άσθω.
D. Τιμάεσθον, ᾶσθον; τιμαέσθων, άσθων.
P. Τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.
Perfectum & Plusquamperfectum, τέτιμε, ut τέλυπε.
Aoristus primus, Τίμησαι, τιμησάσθω, ut τύψαι, τυψάσθω.
Aoristus secundus, Τιμοῦ, τιμέσθω, ut λυποῦ.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην; τιμάοιο, ῷο; τιμάοιτο, ῷτο.
D. Τιμαοίμεθον, ῴμεθον; τιμάοισθον, ῷσθον; τιμαοίσθην, ῴσθην.
P. Τιμαοίμεθα, ῴμεθα; τιμάοισθε, ῷσθε; τιμάοιντο, ῷντο,

Per-

Perfectum & Plusquamperfectum, τετίμοιμι, ùt τετύποιμι.
Aoristus primus, τιμησαίμην, ùt τυψαίμην.
Aoristus secundus, τιμοίμην, ùt τυποίμην.
Futurum primum, τιμησοίμην, ùt τυψοίμην.
Futurum secundum, τιμοίμην, ùt τυποίμην.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι; τιμάῃ, ᾷ; τιμάηται, ᾶται.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον; τιμάησθον, ᾶσθον; τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα; τιμάησθε, ᾶσθε; τιμάωνται, ῶνται.
Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τετίμω, ùt τετύπω.
Aoristus primus, ἐὰν τιμήσωμαι, ùt τύψωμαι.
Aoristus secundus, ἐὰν τίμωμαι, ùt τύπωμαι.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.
Perfectum & Plusquamperfectum, τετιμέναι.
Aoristus primus, τιμήσασθαι.
Aoristus secundus, τιμέσθαι.
Futurum primum, τιμήσεσθαι.
Futurum secundum, τιμεῖσθαι.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη; τῆς τιμαομένης, ωμένης.
τὸ τιμαόμενον, ώμενον; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ τετιμὼς, ἡ τετιμῦα, τὸ τετιμὸς, ùt τετυπώς.
Aoristus primus, ὁ τιμησάμενος, ùt τυψάμενος.
Aoristus secundus, ὁ τιμόμενος, ùt τυπόμενος.

E Futu-

Futurum primum, ὁ ἰιμησόμενος, ùt τυψόμενος.
Futurum ſecundum, ἰιμέμενος, ùt τυπέμενος.

TERTIA CONJUGATIO.

In hac Conjugatione contrahitur ο ante { ε, ο, ȣ } in ȣ. { η, ω } in ω. { ει, η, οι } in οι

Excipe Infinitivum, ubi ο ante ει contractum in ȣ, δηλόειν, δηλȣ̃ν, eliditur enim ante contractionem jota ex ει.

VERBUM ACTIVUM.

INFINITIVI.

Præſens.

S. δηλόω, δηλῶ; δηλόεις, οῖς; δηλόει, δηλοῖ, *manifeſto.*

D. δηλόετον, ȣ̃τον; δηλόετον, ȣ̃τον.

P. δηλόομεν, ȣ̃μεν; δηλόετε, ȣ̃τε, δηλόȣσι, ȣ̃σι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλȣν; ἐδήλοες, ȣς; ἐδήλοε, ȣ, *manifeſtabam.*

D. ἐδηλόετον, ȣ̃τον; ἐδηλοέτην, ȣ́την.

P. ἐδηλόομεν, ȣ̃μεν; ἐδηλόετε, ȣ̃τε: ἐδήλοον, ȣν.

Perfectum, δεδήλωκα, *manifeſtavi*, ùt τέτυφα.

Pluſquamperfectum, ἐδεδηλώκειν, *manifeſtaveram*, ùt ἐτετύφειν.

Aoriſtus primus, ἐδήλωσα, *manifeſtavi*, ùt ἔτυψα.

Futurum primum, δηλώσω, *manifeſtabo*, ùt τύψω.

Hæ

Hæc Conjugatio omnino caret Aoristus & Futuris secundis, & Præterito medio.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δήλοε, δήλȣ : δηλοέτω, δηλȣ́τω, *manifesta.*
D. δηλόοντον, ȣ̃τον : δηλοέτων, ȣ́των.
P. δηλόετε, ȣ̃τε : δηλοέτωσαν, ȣ́τωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδήλωκε, *manifestaveris*, ùt τέτυφε.

Aoristus primus, δήλωσον, δηλωσάτω, *manifestato tu*, vel *manifestabis*, ùt τύψον.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι; δηλόοις, οῖς; δηλόοι, δηλοῖ, *Utinam manifestarem.*
D. δηλοοίτην, οίτην; δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν; δηλόοιτε, οῖτε; δηλόοιεν, οῖεν.

Perfectum & Plusquamperfectum, εἴθε δεδηλώκοιμι. *Utinam manifestaverim*, vel *manifestavissem*, ùt τετύφοιμι.

Aoristus primus, εἴθε δηλώσαιμι, idem ùt, τύψαιμι.

Futurum primum, εἴθε δηλώσοιμι, *Utinam manifestem*, ùt τύψοιμι.

Aoristus Æolicus, εἴθε δηλώσεια.

SUBJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ; δηλόῃς, οῖς; δηλόῃ, οῖ, *si manifestem*, vel *manifestarem.*
D. δηλόητον, ῶτον; δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν; δηλόητε, ῶτε; δηλόωσι, ῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν δεδηλώκω, *si manifestaverim* vel *manifestavissem*, ùt τετύφω.

Aoristus primus, ἐὰν δηλώσω, *sic manifestavero*, ùt τύψω.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δηλόειν, δηλοῦν, *manifestare.*

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδηλωκέναι, *manifestâsse.*

Aoristus primus, δηλῶσαι, idem.

Futurum primum, δηλώσειν, *manifestaturum.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν; τοῦ δηλόοντος, οῦντος, *manifestans.*
ἡ δηλόουσα, οῦσα; τῆς δηλοούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν; τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ δεδηλωκὸς, ἡ δεδηλωκυῖα; τὸ δεδηλωκὸς, *qui manifestavit*, ùt τετυφώς.

Aoristus primus, ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem, ùt, τύψας.

Futurum primum, δηλώσων, *manifestaturus*, ùt, τύψων.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόεται, οῦται, *manifestor.*
D. δηλοόμεθον, ούμεθον; δηλόεσθον, οῦσθον; δηλόεσθον, οῦσθον.
P. δηλοόμεθα, ούμεθα; δηλόεσθε, οῦσθε; δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην; ἐδηλόου, ἐδηλοῦ; ἐδηλόετο, οῦτο *manifestabar.*

D.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον; ἐδηλόεσθον, οῦσθον; ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα: ἐδηλόεσθε, οῦσθε; ἐδηλόοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι; δεδήλωται, *manifestatus sum* vel *fui*.

D. δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquamperfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, *manifestatus eram* vel *fueram*.

D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.

P. ἐδεδηλώμεθα; ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο.

Aoristus primus, ἐδηλώθην, *manifestatus fui*, ùt ἐτύφθην.

Futurum primum, δηλωθήσομαι, *manifestabor*, ùt τυφθήσομαι.

Paulò pòst Futurum, δεδηλώσομαι, *mox manifestabor*.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δηλόου, δηλοῦ; δηλοέσθω, ούσθω, *manifestare*.

D. δηλόεσθον, οῦσθον; δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, οῦσθε; δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. δεδήλωσο, δεδηλώσθω; *manifestatus sis* vel *fueris*.

D. δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.

P. δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.

Aoristus primus, δηλώθητι, *manifestator tu*, vel *manifestaberis*, ùt τύφθητι.

OPTATIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην; δηλόοιο, οῖο; δηλόοιτο, οῖτο, *Utinam manifeſtarer.*

D. δηλοοίμεθον, οίμεθον; δηλόοιθον, οῖθον; δηλοοίθην, οίθην.

P. δηλοοίμεθα, οίμεθα; δηλόοισθε, οῖσθε; δηλόοιντο, οῖντο.

Perfectum & Pluſquamperfectum.

S. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῷο, δεδηλῷτο, *Utinam manifeſtatus ſim*, vel *fuerim*, *eſſem* vel *fuiſſem.*

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῷσθον, δεδηλώσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῷσθε, δεδηλῷντο.

Aoriſtus ſecundus, εἴθε δηλωθείην, idem, ùt τυφθείην.

Futurum primum, εἴθε δηλωθησοίμην, *Utinam manifeſtarer*, ùt τυφθησοίμην.

Paulò poſt Futurum, εἴθε δεδηλωσοίμην, *Utinam mox manifeſtarer*, ùt τετυψοίμην.

CONJUNCTIVI

Præſens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόηται, ῶται, *ſi manifeſter*, vel *manifeſtarer.*

D. ἐὰν δηλοώμεθον, ώμεθον; δηλόησθον, ῶσθον; δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα; δηλόησθε, ῶσθε; δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & Pluſquamperfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῇ, δεδηλῆται, *ſi manifeſtatus ſim*, vel *fuerim*, *eſſem* vel *fuiſſem.*

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῆσθον, δεδηλῆσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῆσθε, δεδηλῶνται.

Aori-

Aoristus primus, ἐὰν δηλωθῶ, *si manifestatus ero* vel *fuero.*

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum.

δηλόεσθαι, δηλοῦσθαι, *manifestari.*

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδηλῶσθαι, *manifestatum esse*, vel *fuisse.*

Aoristus primus, δηλωθῆναι, idem.

Futurum primum, δηλωθήσεσθαι, *manifestatum iri.*

Paulò post Futurum, δεδηλώσεσθαι, *mox manifestatum iri.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, οὔμενος, τοῦ δηλοομένου, ουμένου, *qui manifestatur*, vel *manifestabatur.*

ἡ δηλοομένη, ουμένη; τῆς δηλοομένης, ουμένης.

τὸ δηλοόμενον, ούμενον; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ δεδηλωμένος, ùt τετυμμένος, *manifestatus.*

Aoristus primus, ὁ δηλωθεὶς, idem ùt, τυφθείς.

Futurum primum, ὁ δηλωθησόμενος, *manifestandus*, ùt τυφθησόμενος.

Paulò post Futurum, ὁ δεδηλωσόμενος, *mox manifestandus*

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVI, Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόεται, οῦται.

D. δηλοόμεθον, ούμεθον; δηλόεσθον, οῦσθον; δηλόεσθον, οῦσθον.

P. δηλοόμεθα, ούμεθα; δηλόεσθε, οῦσθε δηλόονται, οῦνται,

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην; ἐδηλόου, οῦ ἐδηλόετο, οῦτο.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον; ἐδηλόεσθον, οῦσθον; ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα; ἐδηλόεσθε, οῦσθε; ἐδηλοόντο, οῦντο.

Aoristus primus, ἐδηλασάμην, ùt ἐτυψάμην.

Futurum primum, δηλώσομαι, ùt τύψομαι.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δηλόου, δηλοῦ; δηλοέσθω, ούσθω.

D. δηλδέσθον, οῦσθον; δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, οῦσθε; δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Aoristus primus, δήλωσαι, δηλωσάσθω, ùt τύψαι.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην; δηλόοιο, οῖο; δηλόοιτο, οῖτο.

D. δηλοοίμεθον, οίμεθον; δηλόοσθον, οῖσθον; δηλοοίσθην, οίσθην.

P. δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε; δηλόοιντο, οῖντο.

Aoristus primus, εἴθε δηλωσαίμην, ùt τυψαίμην.

Futurum primum, εἴθε δηλωσοίμην, ùt τυψοίμην.

SUBJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν, δηλόωμαι, ῶμαι; δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται.

D. δηλοώμεθον, ώμεθον; δηλόησθον, ῶσθον; δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα; δηλόησθε, ῶσθε; δηλόωνται, ῶνται.

Aoristus primus, δηλώσωμαι, ùt τύψωμαι.

IN-

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δηλόεσθαι, ȣ̃σθαι.
Aoristus primus, δηλώσασθαι.
Futurum primum, δηλώσεσθαι.

PARTICIPIJ Præsens & Imperfectum.
ὁ δηλοόμενος, ȣ́μενος; τȣ̃ δηλοομένȣ, ȣμένȣ,
ἡ δηλοομένη, ȣμένη; τῆς δηλοομένης, ȣμένης.
τὸ δηλοόμενον, ȣ́μενον; τȣ̃ δηλοομένȣ, ȣμένȣ.
Aoristus primus, ὁ δηλωσάμενος, ùt τυψάμενος.
Futurum primum, ὁ δηλωσόμενος, ùt τυψόμενος.

EXEMPLA OMNIUM CONJUGATIONUM.

PRIMÆ.
τρίβω, *tero.*
γράφω, *scribo.*
τέρπω, *delecto.*
πέμπω, *mitto.*
βλέπω, *video.*
τρέφω, *nutrio.*
τρέπω, *verto.*
θάπτω, *sepelio.*
κρύπτω, *abscondo.*

SECUNDÆ.
λέγω, *dico.*
ἄγω, *duco, ago.*
φεύγω, *fugio.*
τρέχω, *curro.*
ψέγω, *vitupero.*
βρέχω, *rigo.*
λήγω, *cesso.*

TERTIÆ.
ᾄδω, *cano.*
πλήθω, *impleo.*
πείθω, *persuadeo.*
κευθω, *occulto.*
ἀνύτω, *perficio.*

QUARTÆ.
παίζω, *ludo.*
πειράζω, *tento.*
ἁγιάζω, *sanctifico.*
ὑβρίζω, *injuriâ afficio.*
ὁρίζω, *finio.*
κηρύττω, *prædico.*
τάττω, vel τάσσω, *ordino.*
πλάττω, vel πλάσσω, *fingo.*

Quintæ.

στέλλω, *mitto.*
τέλλω, *orior.*
ἀγγέλλω, *nuntio.*
νέμω, *distribuo.*
δέμω, *ædifico.*
κρίνω, *judico.*
σπείρω, *sero.*
κλίνω, *reclino.*

Sextæ.

τίω, *honoro.*
λύω, *solvo.*
πτύω, *spuo.*
κωλύω, *prohibeo.*
πιστεύω, *credo.*
ἀληθεύω, *verum dico.*
νομεύω, *pasco.*
ἀγορεύω, *concionor.*

EXEMPLA CONJUGATIONUM CIRCUMFLEXARUM.

Primæ.

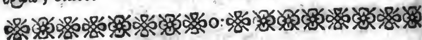
τελέω, *finio, perficio.*
ποιέω, *facio.*
πονέω, *laboro.*
κινέω, *moveo.*
καλέω, *voco.*
ἀδικέω, *injuriâ afficio.*

Secundæ.

γελάω, *rideo.*
βοάω, *clamo.*
ὁράω, *video.*
ἐρωτάω, *interrogo.*
νικάω, *vinco.*
πλανάω, *erro.*

Tertiæ.

χρυσόω, *inauro.*
ὀμόω, *juro.*
πληρόω, *impleo.*
τυφλόω, *excæco.*
λυτρόω, *libero.*
κληρόω, *sortior.*
βεβαιόω, *firmo.*

CAPUT X.
DE VERBIS IN MI.

Ex Verbis sextæ Conjugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur Verba desinentia in μι: ac pro numero Vocalium figurati-

varum

varum α, ε, ο, υ, quatuor sunt Conjugationes, θέω, τίθημι, pono: ςάω, ἵςημι, sto: δίδω, δίδωμι, do: δεικνύω, δείκνυμι, ostendo.

II. Formantur Verba in μι per reduplicationem, quæ duplex est: Altera propria, cum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ, cum jota brevi repetitur: θέω, τιθέω, δόω, διδόω.

III. Altera impropria, cùm jota duntaxat præfigitur; quod fit, quando thema à Vocali, aut σ inchoatur, ςάω, ἱςάω, sto: ἕω, ἱέω, mitto.

IV. Cæterùm ω mutatur in μι, & brevis characteristica in longam: ε & α in η, θέω, τίθημι; ςάω, ἵςημι, ο in ω, δόω, δίδωμι.

5. Quarta Conjugatio caret reduplicatione. Idcirco ω tantùm in μι convertitur, cæteris salvis, δεικνύω, δείκνυμι, υ breve in Barytono, hic censetur longum.

VI. Reduplicatio seu propria seu impropria in solo Præsenti & Imperfecto per omnes tamen Modos, & in ipsis quoque participiis invenitur.

PARADIGMA I. CONJUGATIONIS.

I. Fit hæc Conjugatio à Verbis in εω Futurum in ησω, Præteritum in κα: τίθημι, θήσω, τέθεικα: ἕω, ἵημι, mitto, dimitto, ἥσω, εἶκα.

INDICATIVI Præsens.

S. Τίθημι, τίθης; τίθησι, pono.
D. Τίθετον, τίθετον.
P. Τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jonicè, τιθέασι.

II. Tertia Persona pluralis similis est Dativo plurali Participii, τιθέντος; τιθέντι, τιθεῖσι.

III.

III. Sic in Barytonis τύπτουσι, & in Futuro, τύψουσι. Quocirca planè conveniunt cum Dativis Participiorum ejusdem Temporis.

Imperfectum.

S. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, *ponebam.*

D. ἐτίθετον, ἐτιθέτην.

S. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Perfectum, Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, *posui*, ùt τέτυφα.

Plusquamperfectum, ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, *posueram:* ùt ἐτετύφειν.

Aoristus primus.

ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, *posui:* ùt ἔτυψα.

Aoristus secundus.

S. ἔθην, ἔθης, ἔθη, *posui.*

D. ἔθετον. ἐθέτην.

P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab Imperfecto, ablatà reduplicatione. ἐτίθην, ἔθην.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. Τίθετι, τιθέτω, *pone.*

D. Τίθετον, τιθέτων.

P. Τίθετε, τιθέτωσαν.

Fit à prima plurali Præsentis temporis, mutando μεν in θι, τίθεμεν, τίθετι, ubi τ est propter præcedentem aspiratam: ἵσαμεν ἵσαθι, δίδομέν, δίδοθι.

Præteritum Perfectum, τέθεικε, τεθεικέτω, *posueris.*

Aoristus primus, θῆκον, θηκάτω.

Aoristus secundus.

S. θές, θέτω, *ponito tu* vel *pones.*

D.

D. θέτον, θέτων.

P. θέτε, θέτωσαν.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιθείην, τιθείης, τιθείη, *Utinam ponerem.*

D. τιθείητον, τιθειήτην.

P. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Fit ab Imperfecto Indicativi, ablato augmento syllabicò, & interpositâ Diphthongo, quæ contineat characteristicam Conjugationis, ἐτίθην, τιθείην, ἵστην, ἱσταίην, ἐδίδων, διδοίην.

Perfectum & Plusquamperfectum, εἴθε τεθείκοιμι, τεθείκοις, *Utinam posuerim*, vel *posuissem.*

Aoristus primus, θήκαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε θείην, θείης, θείη, *Utinam posuerim.*

D. θείητον, θειήτην.

P. θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præsenti τιθείην, ablatâ reduplicatione, θείην, quod hic & suprà monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, *si ponam*, vel *ponerem.*

D. τιθῆτον, τιθῆτον.

P. τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τεθείκω, *si posuerim* vel *posuissem.*

Aoristus primus, ἐὰν θήκω.

Futurum secundum.

S. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ, *si posuero.*

D.

P. Τιμαόμεθα, ώμεθα; τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην; ἐτιμάε, ῶ ἐτιμάετο, ᾶτο.

D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον; ἐτιμάεσθον, ᾶσθον; ἐτιμαέσθην, ώσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε; ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. Τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.

D. Τετίματον, τετίματον.

P. Τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι

Plusquamperfectum.

S. ἐτετίμειν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, ùt ἐτετύπειν.

Aoristus Primus, ἐτιμησάμην.

Aoristus secundus, ἐτιμόμην, ùt ἐτυπόμην.

Futurum primum, Τιμήσομαι.

Futurum secundum, Τιμοῦμαι, ùt Τυποῦμαι.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. Τιμάε, τιμῶ; τιμαέσθω, άσθω.

D. Τιμάεσθον, ᾶσθον; τιμαέσθων, άσθων.

P. Τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, τέτιμε, ùt τέτυπε.

Aoristus primus, Τίμησαι, τιμησάσθω, ùt τύψαι, τυψάσθω.

Aoristus secundus, Τιμοῦ, τιμέσθω, ùt τυποῦ.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην; τιμάοιο, ῷο; τιμάοιτο, ῷτο.

D. Τιμαοίμεθον, ῴμεθον; τιμάοισθον, ῷσθον; τιμαοίσθην, ῴσθην.

P. Τιμαοίμεθα, ῴμεθα; τιμάοισθε, ῷσθε; τιμάοιντο, ῷντο,

Per-

Perfectum & Plusquamperfectum, τετίμοιμι, ùt τετύποιμι.
Aoristus primus, τιμησαίμην, ùt τυψαίμην.
Aoristus secundus, τιμοίμην, ùt τυποίμην.
Futurum primum, τιμησοίμην, ùt τυψοίμην.
Futurum secundum, τιμοίμην, ùt τυποίμην.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιμάομαι, ῶμαι; τιμάῃ, ᾷ; τιμάηται, ᾶται.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον; τιμάησθον, ᾶσθον; τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα; τιμάησθε, ᾶσθε; τιμάωνται, ῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τετίμω, ùt τετύπω.
Aoristus primus, ἐὰν τιμήσωμαι, ùt τύψωμαι.
Aoristus secundus, ἐὰν τίμωμαι, ùt τύπωμαι.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.
Perfectum & Plusquamperfectum, τετιμέναι.
Aoristus primus, τιμήσασθαι.
Aoristus secundus, τιμέσθαι.
Futurum primum, τιμήσεσθαι.
Futurum secundum, τιμεῖσθαι.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη; τῆς τιμαομένης, ωμένης.
τὸ τιμαόμενον, ώμενον; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ τετιμὼς, ἡ τετιμυῖα, τὸ τετιμὸς, ùt τετυπώς.
Aoristus primus, ὁ τιμησάμενος, ùt τυψάμενος.
Aoristus secundus, ὁ τιμόμενος, ùt τυπόμενος.

Futurum primum, ὁ ἱμῃσόμενος, ùt τυψόμενος.
Futurum secundum, ἱμεμένος, ùt τυπεμένος.

TERTIA CONJUGATIO.

In hac Conjugatione contrahitur ο ante { ε, ο, ȣ } in ȣ. { η, ω } in ω { ει, η, οι } in οι

Excipe Infinitivum, ubi ο ante ει contractum in ȣ, δηλόειν, δηλȣ͂ν, eliditur enim ante contractionem jota ex ει.

VERBUM ACTIVUM.

INFINITIVI.

Præsens.

S. δηλόω, δηλῶ; δηλόεις, οῖς; δηλόει, δηλοῖ, *manifesto.*
D. δηλόετον, ȣ͂τον; δηλόετον, ȣ͂τον.
P. δηλόομεν, ȣ͂μεν; δηλόετε, ȣ͂τε, δηλόȣσι, ȣ͂σι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλȣν; ἐδήλοες, ȣς; ἐδήλοε, ȣ, *manifestabam.*
D. ἐδηλόετον, ȣ͂τον; ἐδηλοέτην, ȣ́την.
P. ἐδηλόομεν, ȣ͂μεν; ἐδηλόετε, ȣ͂τε: ἐδήλοον, ȣν.

Perfectum, δεδήλωκα, *manifestavi*, ùt τέτυφα.
Plusquamperfectum, ἐδεδηλώκειν, *manifestaveram*, ùt ἐτετύφειν.
Aoristus primus, ἐδήλωσα, *manifestavi*, ùt ἔτυψα.
Futurum primum, δηλώσω, *manifestabo*, ùt τύψω.

Hæc

Hæc Conjugatio omnino caret Aoriſtus & Futuris ſecundis, & Præterito medio.

IMPERATIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. δήλοε, δήλε : δηλοέτω, δηλέτω, *manifeſta.*
D. δηλόοντον, ἔτον : δηλοέτων, ἔτων.
P. δηλόετε, ἔτε : δηλοέτωσαν, ἔτωσαν.

Perfectum & Pluſquamperfectum, δεδήλωκε, *manifeſtaveris*, ùt τέτυφε.

Aoriſtus primus, δήλωσον, δηλωσάτω, *manifeſtato tu*, vel *manifeſtabis*, ùt τύψον.

OPTATIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι; δηλόοις, οῖς; δηλόοῖ, δηλοῖ, *Utinam manifeſtarem.*
D. δηλόοιτον, οῖτον; δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν; δηλόοιτε, οῖτε; δηλόοιεν, οῖεν.

Perfectum & Pluſquamperfectum, εἴθε δεδηλώκοιμι. *Utinam manifeſtaverim*, vel *manifeſtaviſſem*, ùt τετύφοιμι.

Aoriſtus primus, εἴθε δηλώσαιμι, idem ùt, τύψαιμι.

Futurum primum, εἴθε δηλώσοιμι, *Utinam manifeſtem*, ùt τύψοιμι.

Aoriſtus Æolicus, εἴθε δηλώσεια.

SUBJUNCTIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ; δηλόῃς, οῖς; δηλόῃ, οῖ, *ſi manifeſtem*. vel *manifeſtarem.*
D. δηλόητον, ῶτον; δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν; δηλόητε, ῶτε; δηλόωσι, ῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν δεδηλώκω, *si manifestaverim* vel *manifestavissem*, ùt τετύφω.
Aoristus primus, ἐὰν δηλώσω, *sic manifestavero*, ùt τύψω.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δηλόειν, δηλοῦν, *manifestare*.
Perfectum & Plusquamperfectum, δεδηλωκέναι, *manifestâsse*.
Aoristus primus, δηλῶσαι, idem.
Futurum primum, δηλώσειν, *manifestaturum*.

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν; τοῦ δηλόοντος, οῦντος, *manifestans*.
ἡ δηλόουσα, οῦσα; τῆς δηλοούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν; τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ δεδηλωκὼς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκὸς, *qui manifestavit*, ùt τετυφώς.
Aoristus primus, ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem, ùt, τύψας.
Futurum primum, δηλώσων, *manifestaturus*, ùt, τύψων.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι; δηλόη, οῖ; δηλόεται, οῦται, *manifestor*.
D. δηλοόμεθον, ούμεθον; δηλόεσθον, οῦσθον; δηλόεσθον, οῦσθον.
P. δηλοόμεθα, ούμεθα; δηλόεσθε, οῦσθε; δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην; ἐδηλόου, ἐδηλοῦ; ἐδηλόετο, οῦτο, *manifestabar*.

D.

D. ἐδηλοόμεθον, έμεθον; ἐδηλόεσθον, ἆσθον; ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα: ἐδηλόεσθε, ἆσθε; ἐδηλόοντο, ῦντο.

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι; δεδήλωται, *manifestatus sum* vel *fui*.

D. δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquamperfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, *manifestatus eram* vel *fueram*.

D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.

P. ἐδεδηλώμεθα; ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο.

Aoristus primus, ἐδηλώθην, *manifestatus fui*, ùt ἐτύφθην.

Futurum primum, δηλωθήσομαι, *manifestabor*, ùt τυφθήσομαι.

Paulò pòst Futurum, δεδηλώσομαι, *mox manifestabor*.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δήλοε, δήλου; δηλοέσθω, ούσθω, *manifestare*.

D. δηλόεσθον, ῦσθον; δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, ῦσθε; δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. δεδήλωσο, δεδηλώσθω; *manifestatus sis* vel *fueris*.

D. δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.

P. δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.

Aoristus primus, δηλώθητι, *manifestator tu*, vel *manifestaberis*, ùt τύφθητι.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην; δηλόοιο, οῖο; δηλόοιτο, οῖτο, *Utinam manifestarer.*

D. δηλοοίμεθον, οίμεθον; δηλόοιτον, οῖτον; δηλοοίτην, οίτην.

P. δηλοοίμεθα, οίμεθα; δηλόοισθε, οῖσθε; δηλόοιντο, οῖντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῷο, δεδηλῷτο, *Utinam manifestatus sim*, vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῷσθον, δεδηλῴσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῷσθε, δεδηλῷντο.

Aoristus secundus, εἴθε δηλωθείην, idem, ùt τυφθείην,

Futurum primum, εἴθε δηλωθησοίμην, *Utinam manifestarer*, ùt τυφθησοίμην.

Paulò post Futurum, εἴθε δεδηλωσοίμην, *Utinam mox manifestarer*, ùt τετυψοίμην.

CONJUNCTIVI

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόηται, ῶται, *si manifester*, vel *manifestarer*.

D. ἐὰν δηλοώμεθον, ώμεθον; δηλόησθον, ῶσθον; δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα; δηλόησθε, ῶσθε; δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῇ, δεδηλῆται, *si manifestatus sim*, vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῆσθον, δεδηλῆσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῆσθε, δεδηλῶνται.

Aori-

Aoristus primus, ἐὰν δηλωθῶ, *si manifestatus ero* vel *fuero*.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum.

δηλόεσθαι, δηλοῦσθαι, *manifestari.*

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδηλῶσθαι, *manifestatum esse*, vel *fuisse*.

Aoristus primus, δηλωθῆναι, idem.

Futurum primum, δηλωθήσεσθαι, *manifestatum iri.*

Paulò post Futurum, δεδηλώσεσθαι, *mox manifestatum iri.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, οὔμενος, τοῦ δηλοομένου, ουμένου, *qui manifestatur*, vel *manifestabatur.*

ἡ δηλοομένη, ουμένη; τῆς δηλοομένης, ουμένης.

τὸ δηλοόμενον, ούμενον; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ δεδηλωμένος, ut τετυμμένος, *manifestatus.*

Aoristus primus, ὁ δηλωθείς, idem ut, τυφθείς.

Futurum primum, ὁ δηλωθησόμενος, *manifestandus*, ut τυφθησόμενος.

Paulò post Futurum, ὁ δεδηλωσόμενος, *mox manifestandus.*

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVI, Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόεται, οῦται.

D. δηλοόμεθον, ούμεθον; δηλόεσθον, οῦσθον; δηλόεσθον, οῦσθον.

P. δηλοόμεθα, ούμεθα; δηλόεσθε, οῦσθε δηλόονται, οῦνται,

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην; ἐδηλόου, οῦ ἐδηλόετο, οῦτο.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον; ἐδηλόεσθον, οῦσθον; ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα; ἐδηλόεσθε, οῦσθε; ἐδηλοόντο, οῦντο.

Aoristus primus, ἐδηλωσάμην, ùt ἐτυψάμην.

Futurum primum, δηλώσομαι, ùt τύψομαι.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δηλόου, δηλοῦ; δηλοέσθω, ούσθω.

D. δηλόεσθον, οῦσθον; δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, οῦσθε; δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Aoristus primus, δήλωσαι, δηλωσάσθω, ùt τύψαι.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην; δηλόοιο, οῖο; δηλόοιτο, οῖτο.

D. δηλοοίμεθον, οίμεθον; δηλόοισθον, οῖσθον; δηλοοίσθην, οίσθην.

P. δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε; δηλόοιντο, οῖντο.

Aoristus primus, εἴθε δηλωσαίμην, ùt τυψαίμην.

Futurum primum, εἴθε δηλωσοίμην, ùt τυψοίμην.

SUBJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν, δηλόωμαι, ῶμαι; δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται.

D. δηλοώμεθον, ώμεθον; δηλόησθον, ῶσθον; δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα; δηλόησθε, ῶσθε; δηλόωνται, ῶνται.

Aoristus primus, δηλώσωμαι, ùt τύψωμαι.

IN-

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δηλόεσθαι, οῦσθαι.
Aoristus primus, δηλώσασθαι.
Futurum primum, δηλώσεσθαι.

PARTICIPIJ Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ούμενος; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
ἡ δηλοομένη, ουμένη; τῆς δηλοομένης, ουμένης.
τὸ δηλοόμενον, ούμενον; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.

Aoristus primus, ὁ δηλοσάμενος, ut τυψάμενος.
Futurum primum, ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

EXEMPLA OMNIUM CONJUGATIONUM.

PRIMÆ.

τρίβω, *tero.*
γράφω, *scribo.*
τέρπω, *delecto.*
πέμπω, *mitto.*
βλέπω, *video.*
τρέφω, *nutrio.*
τρέπω, *verto.*
θάπτω, *sepelio.*
κρύπτω, *abscondo.*

SECUNDÆ.

λέγω, *dico.*
ἄγω, *duco, ago.*
φεύγω, *fugio.*
τρέχω, *curro.*
ψέγω, *vitupero.*
βρέψω, *rigo.*
λήγω, *cesso.*

TERTIÆ.

ᾄδω, *cano.*
πλήθω, *impleo.*
πείθω, *persuadeo.*
κεύθω, *occulto.*
ἀνύτω, *perficio.*

QUARTÆ.

παίζω, *ludo.*
πειράζω, *tento.*
ἁγιάζω, *sanctifico.*
ὑβρίζω, *injuriâ afficio.*
ὁρίζω, *finio.*
κηρύττω, *prædico.*
τάττω, vel τάσσω, *ordino.*
πλάττω, vel πλάσσω, *fingo.*

QUINTÆ.

στέλλω, *mitto.*
τέλλω, *orior.*
ἀγγέλλω, *nuntio.*
νέμω, *distribuo.*
δέμω, *ædifico.*
κρίνω, *judico.*
σπείρω, *sero.*
κλίνω, *reclino.*

SEXTÆ.

τίω, *honoro.*
λύω, *solvo.*
πτύω, *spuo.*
κωλύω, *prohibeo.*
πιστεύω, *credo.*
ἀληθεύω, *verum dico.*
νομεύω, *pasco.*
ἀγορεύω, *concionor.*

EXEMPLA CONJUGATIONUM CIRCUMFLEXARUM.

PRIMÆ.

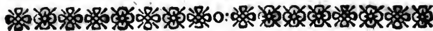
τελέω, *finio, perficio.*
ποιέω, *facio.*
πονέω, *laboro.*
κινέω, *moveo.*
καλέω, *voco.*
ἀδικέω, *injuriâ afficio.*

SECUNDÆ.

γελάω, *rideo.*
βοάω, *clamo.*
ὁράω, *video.*
ἐρωτάω, *interrogo.*
νικάω, *vinco.*
πλανάω, *erro.*

TERTIÆ.

χρυσόω, *inauro.*
ὀμόω, *juro.*
πληρόω, *impleo.*
τυφλόω, *excæco.*
λυτρόω, *libero.*
κληρόω, *sortior.*
βεβαιόω, *firmo.*

CAPUT X.
DE VERBIS IN MI.

EX Verbis sextæ Conjugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur Verba desinentia in μι: ac pro numero Vocalium figurativarum

varum α, ε, ο, υ, quatuor sunt Conjugationes, θέω, τίθημι, *pono*: στάω, ἵστημι, *sto*: δίδω, δίδωμι, *do*: δεικνύω, δείκνυμι, *ostendo*.

II. Formantur Verba in μι per reduplicationem, quæ duplex est: Altera propria, cum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ, cum jota brevi repetitur: θέω, τιθέω, δόω, διδόω.

III. Altera impropria, cùm jota duntaxat præfigitur; quod fit, quando thema à Vocali, aut σ inchoatur, στάω, ἱστάω, *sto*: ἕω, ἱέω, *mitto*.

IV. Cæterùm ω mutatur in μι, & brevis characteristica in longam: ε & α in η, θέω, τίθημι; στάω, ἵστημι, ο in ω, δόω, δίδωμι.

5. Quarta Conjugatio caret reduplicatione. Idcirco ω tantùm in μι convertitur, cæteris salvis, δεικνύω, δείκνυμι, υ breve in Barytono, hic censetur longum.

VI. Reduplicatio seu propria seu impropria in solo Præsenti & Imperfecto per omnes tamen Modos, & in ipsis quoque participiis invenitur.

PARADIGMA I. CONJUGATIONIS.

I. Fit hæc Conjugatio à Verbis in εω Futurum in ησω, Præteritum in κα: τίθημι, θήσω, τέθεικα: ἕω, ἵημι, *mitto*, *dimitto*, ἥσω, εἷκα.

INDICATIVI Præsens.

S. Τίθημι, τίθης; τίθησι, *pono*.
D. Τίθετον, τίθετον.
P. Τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jonicè, τιθέασι.

II. Tertia Persona pluralis similis est Dativo plurali Participii, τιθέντος; τιθέντι, τιθεῖσι.

III.

III. Sic in Barytonis τύπτουσι, & in Futuro, τύψουσι. Quocirca planè conveniunt cum Dativis Participiorum ejusdem Temporis.

Imperfectum.

S. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, *ponebam*.
D. ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
S. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Perfectum, Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, *posui*, ùt τέτυφα.
Plusquamperfectum, ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, *posueram*: ùt ἐτετύφειν.

Aoristus primus.

ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, *posui*: ùt ἔτυψα.

Aoristus secundus.

S. ἔθην, ἔθης, ἔθη, *posui*.
D. ἔθετον. ἐθέτην.
P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab Imperfecto, ablatâ reduplicatione. ἐτίθην, ἔθην.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. Τίθετι, τιθέτω, *pone*.
D. Τίθετον, τιθέτων.
P. Τίθετε, τιθέτωσαν.

Fit à prima plurali Præsentis temporis, mutando μεν in θι, τίθεμεν, τίθετι, ubi τ est propter præcedentem aspiratam: ἵσαμεν ἵσαθι, δίδομεν, δίδοθι.
Præteritum Perfectum, τέθεικε, τεθεικέτω, *posueris*.
Aoristus primus, θῆκον, θηκάτω.

Aoristus secundus.

S. θές, θέτω, *ponito tu* vel *pones*.

D.

D. θέτον, θέτων.

P. θέτε, θέτωσαν.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιθείην, τιθείης, τιθείη, *Utinam ponerem.*

D. τιθείητον, τιθειήτην.

P. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Fit ab Imperfecto Indicativi, ablato augmento syllabicò, & interpositâ Diphthongo, quæ contineat characteristicam Conjugationis, ἐτίθην, τιθείην, ἵστην, ἱσταίην, ἐδίδων, διδοίην.

Perfectum & Plusquamperfectum, εἴθε τεθείκοιμι, τεθείκοις, *Utinam posuerim*, vel *posuissem.*

Aoristus primus, θήκαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε θείην, θείης, θείη, *Utinam posuerim.*

D. θείητον, θειήτην.

P. θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præsenti τιθείην, ablatâ reduplicatione, θείην, quod hic & suprà monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, *si ponam*, vel *ponerem.*

D. τιθῆτον, τιθῆτον.

P. τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τεθείκω, *si posuerim* vel *posuissem.*

Aoristus primus, ἐὰν θήκω.

Futurum secundum.

S. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ, *si posuero.*

D.

P. Τιμαόμεθα, ώμεθα; τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην; ἐτιμάου, ῶ ἐτιμάετο, ᾶτο.

D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον; ἐτιμάεσθον, ᾶσθον; ἐτιμαέσθην, ώσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε; ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. Τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.

D. Τετίματον, τετίματον.

P. Τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι

Plusquamperfectum.

S. ἐτετίμειν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, ùt ἐτετύφειν.

Aoristus Primus, ἐτιμησάμην.

Aoristus secundus, ἐτιμόμην, ùt ἐτυπόμην.

Futurum primum, Τιμήσομαι.

Futurum secundum, Τιμοῦμαι, ùt Τυποῦμαι.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. Τιμάου, τιμῶ; τιμαέσθω, άσθω.

D. Τιμάεσθον, ᾶσθον; τιμαέσθων, άσθων.

P. Τιμάεσθε, ᾶσθε; τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, τέτιμε, ùt τέτυπε.

Aoristus primus, Τίμησαι, τιμησάσθω, ùt τύψαι, τυψάσθω.

Aoristus secundus, Τιμοῦ, τιμέσθω, ùt τυποῦ.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ώμην; τιμάοιο, ῷο; τιμάοιτο, ῷτο.

D. Τιμαοίμεθον, ώμεθον; τιμάοισθον, ῷσθον; τιμαοίσθην, ῴσθην.

P. Τιμαοίμεθα, ώμεθα; τιμάοισθε, ῷσθε; τιμάοιντο, ῷντο,

Per-

Perfectum & Plusquamperfectum, τετίμοιμι, ùt τετύποιμι.
Aoristus primus, τιμησαίμην, ùt τυψαίμην.
Aoristus secundus, τιμοίμην, ùt τυποίμην.
Futurum primum, τιμησοίμην, ùt τυψοίμην.
Futurum secundum, τιμοίμην, ùt τυποίμην.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιμάομαι, ῶμαι; τιμάῃ, ᾷ; τιμάηται, ᾶται.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον; τιμάησθον, ᾶσθον; τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα; τιμάησθε, ᾶσθε; τιμάωνται, ῶνται.
Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τετίμω, ùt τετύπω.
Aoristus primus, ἐὰν τιμήσωμαι, ùt τύψωμαι.
Aoristus secundus, ἐὰν τίμωμαι, ùt τύπωμαι.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.
Perfectum & Plusquamperfectum, τετιμέναι.
Aoristus primus, τιμήσασθαι.
Aoristus secundus, τιμέσθαι.
Futurum primum, τιμήσεσθαι.
Futurum secundum, τιμεῖσθαι.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη; τῆς τιμαομένης, ωμένης.
τὸ τιμαόμενον, ώμενον; τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ τετιμὼς, ἡ τετιμυῖα, τὸ τετιμὸς, ùt τετυπὼς.
Aoristus primus, ὁ τιμησάμενος, ùt τυψάμενος.
Aoristus secundus, ὁ τιμόμενος, ùt τυπόμενος.

Futurum primum, ὁ τιμησόμενος, ùt τυψόμενος.
Futurum secundum, τιμούμενος, ùt τυπούμενος.

TERTIA CONJUGATIO.

In hac Conjugatione contrahitur ο ante { ε, ο, ου } in ου. { η, ω } in ω. { ει, η, οι } in οι.

Excipe Infinitivum, ubi ο ante ει contractum in ου, δηλόειν, δηλοῦν, eliditur enim ante contractionem jota ex ει.

VERBUM ACTIVUM.

INFINITIVI.

Præsens.

S. δηλόω, δηλῶ; δηλόεις, οῖς; δηλόει, δηλοῖ, *manifesto.*

D. δηλόετον, οῦτον; δηλόετον, οῦτον.

P. δηλόομεν, οῦμεν; δηλόετε, οῦτε, δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλουν; ἐδήλοες, ους; ἐδήλοε, ου, *manifestabam.*

D. ἐδηλόετον, οῦτον; ἐδηλοέτην, ούτην.

P. ἐδηλόομεν, οῦμεν; ἐδηλόετε, οῦτε: ἐδήλοον, ουν.

Perfectum, δεδήλωκα, *manifestavi*, ùt τέτυφα.

Plusquamperfectum, ἐδεδηλώκειν, *manifestaveram*, ùt ἐτετύφειν.

Aoristus primus, ἐδήλωσα, *manifestavi*, ùt ἔτυψα.

Futurum primum, δηλώσω, *manifestabo*, ùt τύψω.

Hæc

Hæc Conjugatio omnino caret Aoristus & Futuris secundis, & Præterito medio.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δήλοε, δήλȣ: δηλοέτω, δηλȣ́τω, *manifesta.*
D. δηλόοντον, ȣ͂τον: δηλοέτων, ȣ́των.
P. δηλόετε, ȣ͂τε: δηλοέτωσαν, ȣ́τωσαν.
Perfectum & Plusquamperfectum, δεδήλωκε, *manifestaveris*, ùt τέτυφε.
Aoristus primus, δήλωσον, δηλωσάτω, *manifestato tu*, vel *manifestabis*, ùt τύψον.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι; δηλόοις, οῖς; δηλόοι, δηλοῖ, *Utinam manifestarem.*
D. δηλόοιτον, οῖτον; δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν; δηλόοιτε, οῖτε; δηλόοιεν, οῖεν.
Perfectum & Plusquamperfectum, εἴθε δεδηλώκοιμι. *Utinam manifestaverim*, vel *manifestavissem*, ùt τετύφοιμι.
Aoristus primus, εἴθε δηλώσαιμι, idem ùt, τύψαιμι.
Futurum primum, εἴθε δηλώσοιμι, *Utinam manifestem*, ùt τύψοιμι.
Aoristus Æolicus, εἴθε δηλώσεια.

SUBJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ; δηλόῃς, οῖς; δηλόῃ, οῖ, *si manifestem*, vel *manifestarem.*
D. δηλόητον, ῶτον; δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν; δηλόητε, ῶτε; δηλόωσι, ῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν δεδηλώκω, *si manifestaverim* vel *manifestavissem*, ùt τετύφω.
Aoristus primus, ἐὰν δηλώσω, *sic manifestavero*, ùt τύψω.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δηλόειν, δηλοῦν, *manifestare*.
Perfectum & Plusquamperfectum, δεδηλωκέναι, *manifestâsse*.
Aoristus primus, δηλῶσαι, idem.
Futurum primum, δηλώσειν, *manifestaturum*.

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν; τοῦ δηλόοντος, οῦντος, *manifestans*.
ἡ δηλόουσα, οῦσα; τῆς δηλοούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν; τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ δεδηλωκὼς, ἡ δεδηλωκυῖα; τὸ δεδηλωκὸς, *qui manifestavit*, ùt τετυφώς.
Aoristus primus, ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem, ùt, τύψας.
Futurum primum, δηλώσων, *manifestaturus*, ùt, τύψων.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόεται, οῦται, *manifestor*.
D. δηλοόμεθον, ούμεθον; δηλόεσθον, οῦσθον; δηλόεσθον, οῦσθον.
P. δηλοόμεθα, ούμεθα; δηλόεσθε, οῦσθε; δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην; ἐδηλόου, ἐδηλοῦ; ἐδηλόετο, οῦτο, *manifestabar*.

D.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον ; ἐδηλοέσθον, οῦσθον ; ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα : ἐδηλοέσθε, οῦσθε ; ἐδηλόοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι ; δεδήλωται, *manifestatus sum* vel *fui*.

D. δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquamperfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, *manifestatus eram* vel *fueram*.

D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.

P. ἐδεδηλώμεθα; ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο.

Aoristus primus, ἐδηλώθην, *manifestatus fui*, ùt ἐτύφθην.

Futurum primum, δηλωθήσομαι, *manifestabor*, ùt τυφθήσομαι.

Paulò pòst Futurum, δεδηλώσομαι, *mox manifestabor*.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δηλόου, δηλοῦ ; δηλοέσθω, ούσθω, *manifestare*.

D. δηλόεσθον, οῦσθον ; δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, οῦσθε ; δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. δεδήλωσο, δεδηλώσθω ; *manifestatus sis* vel *fueris*.

D. δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.

P. δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.

Aoristus primus, δηλώθητι, *manifestator tu*, vel *manifestaberis*, ùt τύφθητι.

OPTATIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην; δηλόοιο, οῖο; δηλόοιτο, οῖτο, *Utinam manifeſtarer.*

D. δηλοοίμεθον, οίμεθον; δηλόοιτον, οῖτον; δηλοοίτην, οίτην.

P. δηλοοίμεθα, οίμεθα; δηλόοισθε, οῖσθε; δηλόοιντο, οῖντο.

Perfectum & Pluſquamperfectum.

S. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῷο, δεδηλῷτο, *Utinam manifeſtatus ſim*, vel *fuerim*, *eſſem* vel *fuiſſem.*

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῷσθον, δεδηλῴσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῷσθε, δεδηλῷντο.

Aoriſtus ſecundus, εἴθε δηλωθείην, idem, ùt τυφθείην,

Futurum primum, εἴθε δηλωθησοίμην, *Utinam manifeſtarer*, ùt τυφθησοίμην.

Paulò poſt Futurum, εἴθε δεδηλωσοίμην, *Utinam mox manifeſtarer*, ùt τετυψοίμην.

CONJUNCTIVI

Præſens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόηται, ῶται, *ſi manifeſter*, vel *manifeſtarer.*

D. ἐὰν δηλοώμεθον, ώμεθον; δηλόησθον, ῶσθον; δηλόησθον, ῶσθον.

P. ἐὰν δηλοώμεθα, ώμεθα; δηλόησθε, ῶσθε; δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & Pluſquamperfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῇ, δεδηλῆται, *ſi manifeſtatus ſim*, vel *fuerim*, *eſſem* vel *fuiſſem.*

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῆσθον, δεδηλῆσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῆσθε, δεδηλῶνται.

Aori-

Aoristus primus, ἐὰν δηλωθῶ, *si manifestatus ero* vel *fuero.*

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum.

δηλόεσθαι, δηλοῦσθαι, *manifestari.*
Perfectum & Plusquamperfectum, δεδηλῶσθαι, *manifestatum esse*, vel *fuisse.*
Aoristus primus, δηλωθῆναι, idem.
Futurum primum, δηλωθήσεσθαι, *manifestatum iri.*
Paulò post Futurum, δεδηλώσεσθαι, *mox manifestatum iri.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ούμενος, τοῦ δηλοομένου, ουμένου, *qui manifestatur*, vel *manifestabatur.*
ἡ δηλοομένη, ουμένη; τῆς δηλοομένης, ουμένης.
τὸ δηλοόμενον, ούμενον; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ δεδηλωμένος, ùt τετυμμένος, *manifestatus.*
Aoristus primus, ὁ δηλωθείς, idem ùt, τυφθείς.
Futurum primum, ὁ δηλωθησόμενος, *manifestandus*, ùt τυφθησόμενος.
Paulò post Futurum, ὁ δεδηλωσόμενος, *mox manif- festandus*

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVI, Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι; δηλόῃ, οῖ; δηλόεται, οῦται.
D. δηλοόμεθον, ούμεθον; δηλόεσθον, οῦσθον; δηλόεσθον, οῦσθον.
P. δηλοόμεθα, ούμεθα; δηλόεσθε, οῦσθε; δηλόονται, οῦνται,

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην; ἐδηλόου, οῦ; ἐδηλόετο, οῦτο.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον; ἐδηλόεσθον, οῦσθον; ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα; ἐδηλόεσθε, οῦσθε; ἐδηλοόντο, οῦντο.

Aoriſtus primus, ἐδηλωσάμην, ùt ἐτυψάμην.

Futurum primum, δηλώσομαι, ùt τύψομαι.

IMPERATIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. δηλόου, δηλοῦ; δηλοέσθω, ούσθω.

D. δηλόεσθον, οῦσθον; δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, οῦσθε; δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Aoriſtus primus, δήλωσαι, δηλωσάσθω, ùt τύψαι.

OPTATIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην; δηλόοιο, οῖο; δηλόοιτο, οῖτο.

D. δηλοοίμεθον, οίμεθον; δηλόοισθον, οῖσθον; δηλοοίσθην, οίσθην.

P. δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε; δηλόοιντο, οῖντο.

Aoriſtus primus, εἴθε δηλωσαίμην, ùt τυψαίμην.

Futurum primum, εἴθε δηλωσοίμην, ùt τυψοίμην.

SUBJUNCTIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. ἐὰν, δηλόωμαι, ῶμαι; δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται.

D. δηλοώμεθον, ώμεθον; δηλόησθον, ῶσθον; δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα; δηλόησθε, ῶσθε; δηλόωνται, ῶνται.

Aoriſtus primus, δηλώσωμαι, ùt τύψωμαι.

IN-

INFINITIVI.

Præſens & Imperfectum, δηλόεσθαι, οῦσθαι.
Aoriſtus primus, δηλώσασθαι.
Futurum primum, δηλώσεσθαι.

PARTICIPIJ Præſens & Imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ούμενος; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
ἡ δηλοομένη, ουμένη; τῆς δηλοομένης, ουμένης.
τὸ δηλοόμενον, ούμενον; τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
Aoriſtus primus, ὁ δηλωσάμενος, ùt τυψάμενος.
Futurum primum, ὁ δηλωσόμενος, ùt τυψόμενος.

EXEMPLA OMNIUM CONJUGATIONUM.

PRIMÆ.

τρίβω, *tero.*
γράφω, *ſcribo.*
τέρπω, *delecto.*
πέμπω, *mitto.*
βλέπω, *video.*
τρέφω, *nutrio.*
τρέπω, *verto.*
θάπτω, *ſepelio.*
κρύπτω, *abſcondo.*

SECUNDÆ.

λέγω, *dico.*
ἄγω, *duco, ago.*
φεύγω, *fugio.*
τρέχω, *curro.*
ψέγω, *vitupero.*
βρέχω, *rigo.*
λήγω, *ceſſo.*

TERTIÆ.

ᾄδω, *cano.*
πλήθω, *impleo.*
πείθω, *perſuadeo.*
κευθω, *occulto.*
ἀνύτω, *perficio.*

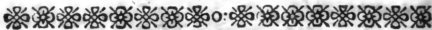
QUARTÆ.

παίζω, *ludo.*
πειράζω, *tento.*
ἁγιάζω, *ſanctifico.*
ὑβρίζω, *injuriâ afficio.*
ὁρίζω, *finio.*
κηρύττω, *prædico.*
τάττω, vel τάσσω, *ordino.*
πλάττω, vel πλάσσω, *fingo.*

Quintæ.	Sextæ.
στέλλω, *mitto.*	τίω, *honoro.*
τέλλω, *orior.*	λύω, *solvo.*
ἀγγέλλω, *nuntio.*	πτύω, *spuo.*
νέμω, *distribuo.*	κωλύω, *prohibeo.*
δέμω, *adifico.*	πιστεύω, *credo.*
κρίνω, *judico.*	ἀληθεύω, *verum dico.*
σπείρω, *sero.*	νομεύω, *pasco.*
κλίνω, *reclino.*	ἀγορεύω, *concionor.*

EXEMPLA CONJUGATIONUM CIRCUMFLEARUM.

Primæ.	
τελέω, *finio, perficio.*	ἐρωτάω, *interrogo.*
ποιέω, *facio.*	νικάω, *vinco.*
πονέω, *laboro.*	πλανάω, *erro.*
κινέω, *moveo.*	**Tertiæ.**
καλέω, *voco.*	χρυσόω, *inauro.*
ἀδικέω, *injuriâ afficio.*	ὀμόω, *juro.*
Secundæ.	πληρόω, *impleo.*
γελάω, *rideo.*	τυφλόω, *excæco.*
βοάω, *clamo.*	λυτρόω, *libero.*
ὁράω, *video.*	κληρόω, *sortior.*
	βεβαιόω, *firmo.*

CAPUT X.
DE VERBIS IN MI.

Ex Verbis sextæ Conjugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur Verba desinentia in μι: ac pro numero Vocalium figurativarum

varum α, ε, ο, υ, quatuor sunt Conjugationes, θέω, τίθημι, *pono*: στάω, ἵστημι, *sto*: δίδω, δίδωμι, *do*: δεικνύω, δείκνυμι, *ostendo*.

II. Formantur Verba in μι per reduplicationem, quæ duplex est: Altera propria, cum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ, cum jota brevi repetitur: θέω, τιθέω, δόω, διδόω.

III. Altera impropria, cùm jota duntaxat præfigitur; quod fit, quando thema à Vocali, aut σ inchoatur, στάω, ἱστάω, *sto*: ἕω, ἱέω, *mitto*.

IV. Cæterùm ω mutatur in μι, & brevis characteristica in longam: ε & α in η, θέω, τίθημι; στάω, ἵστημι, ο in ω, δόω, δίδωμι.

5. Quarta Conjugatio caret reduplicatione. Idcirco ω tantùm in μι convertitur, cæteris salvis, δεικνύω, δείκνυμι, υ breve in Barytono, hic censetur longum.

VI. Reduplicatio seu propria seu impropria in solo Præsenti & Imperfecto per omnes tamen Modos, & in ipsis quoque participiis invenitur.

PARADIGMA I. CONJUGATIONIS.

I. Fit hæc Conjugatio à Verbis in εω Futurum in ησω, Præteritum in κα: τίθημι, θήσω, τέθεικα: ἕω, ἵημι, *mitto*, *dimitto*, ἥσω, εἷκα.

INDICATIVI Præsens.

S. Τίθημι, τίθης; τίθησι, *pono*.
D. Τίθετον, τίθετον.
P. Τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jonicè, τιθέασι.

II. Tertia Persona pluralis similis est Dativo plurali Participii, τιθεὶς; τιθέντι, τιθεῖσι.

III.

D. θέτον, θέτων.
P. θέτε, θέτωσαν.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιθείην, τιθείης, τιθείη, *Utinam ponerem.*
D. τιθείητον, τιθειήτην.
P. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Fit ab Imperfecto Indicativi, ablato augmento syllabicò, & interpositâ Diphthongo, quæ contineat characteristicam Conjugationis, ἐτίθην, τιθείην, ἵστην, ἱσταίην, ἐδίδων, διδοίην.

Perfectum & Plusquamperfectum, εἴθε τεθείκοιμι, τεθείκοις, *Utinam posuerim*, vel *posuissem.*

Aoristus primus, θήκαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε θείην, θείης, θείη, *Utinam posuerim.*
D. θείητον, θειήτην.
P. θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præsenti τιθείην, ablatâ reduplicatione, θείην, quod hic & suprà monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

CONJUNCTIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, *si ponam*, vel *ponerem.*
D. τιθῆτον, τιθῆτον.
P. τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν τεθείκω, *si posuerim* vel *posuissem.*

Aoristus primus, ἐὰν θήκω.

Futurum secundum.

S. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ, *si posuero.*

D.

D. θῆτον, θῆτον.

P. θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, τιθέναι, *ponere.*

Perfectum & Plusquamperfectum, τεθεικέναι, *posuisse.*

Aoristus primus, θῆκαι.

Aoristus secundus, θεῖναι, *posuisse.*

Futurum primum, θήσειν, *positurum esse.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ τιθεὶς, τιθέντος; *ponens.*

ἡ τιθεῖσα, τιθείσης, τὸ τιθὲν, τιθέντος.

Perfectum & Plusquamperfectum, τεθεικὼς, κυῖα, κὸς, *qui posuit.*

Aoristus primus, θήκας, θήκασα, θῆκαν.

Aoristus secundus, ὁ θεὶς, τοῦ θέντος, *qui posuit*, ἡ θῆσα, τῆς θείσης, τὸ θέν, τοῦ θέντος.

Futurum primum, θήσων, *positurus*, θήσουσα, θῆσον.

PARADIGMA VERBI PASSIVI.

INDICATIVI Præsens.

S. Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, *ponor.*

D. Τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

P. Τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Imperfectum.

S. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτιθέτο, *ponebar.*

D. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.

P. ἐτιθέμεθα, ἐτιθεσθε, ἐτίθεντο.

Perfectum.

S. Τέθειμαι, τέθεισαι, Τέθειται, *positus sum.*

D. Τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.

P. Τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.

Plusquamperfectum, ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, *positus eram*, vel *fueram.*

Aoristus primus, ἐτέθην, ἐτέθης, *positus fui.*

Penultima Aoristi primi corripitur, à τέθειται, ἐτέθην, abjectâ subjunctivâ, θ quoque Præteriti vertitur in tenuem τ.

Aoristo secundo carent Verba passiva.

Futurum primum, τεθήσομαι, *ponar.*

Paulò post Futurum, τεθείσομαι, *Paulò post ponar.*

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. Τίθεσο, τιθέσθω, *ponere.*

D. Τίθεσθον, τιθέσθων.

P. Τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, τέθεισο, τεθείσθω, *positus sis*, vel fueris.

Aoristus primus, τέθητι, τεθήτω, *ponitur tu*, vel *poneris.*

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο, *Utinam ponerer.*

D. Τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.

P. Τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. εἴθε τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο, *Utinam positus fuerim* vel *fuissem.*

D. Τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.

P. Τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

Aoristus primus, τεθείην, τεθείης.

Futurum primum, τεθησοίμην, *Utinam ponar.*

Pau-

Paulò post Futurum, Τεθήσοίμην, *Utinam mox ponar.*

CONJUNCTIVI

Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται, *si ponar*, vel *ponerer.*

D. Τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

P. Τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται, *si positus fuerim* vel *fuissem.*

D. Τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

P. Τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Aoristus primus, ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, *si positus fuero.*

INFINITIVI.

Perfectum & Plusquamperfectum, τίθεσθαι, *poni.*

Aoristus primus, τεθῆναι.

Futurum primum, τεθήσεσθαι, *positum iri.*

Paulò post Futurum, τεθείσεσθαι, *mox positum iri.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum.

ὁ Τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου, *qui ponitur*, vel *ponebatur.*
ἡ Τιθεμένη, τῆς τιθεμένης, τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.

Perfectum & Plusquamperfectum, ὁ τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον.

Aoristus primus, ὁ τεθείς, τεθεῖσα, τεθὲν, idem.

Futurum primū, τεθησόμενος, τεθησομένη, τεθησόμενον, *ponendus.*

Paulò post Futurum, τεθεισόμενος, τηθεισομένη, τεθεισόμενον, *mox ponendus.*

VERBUM MEDIUM.

I. Præsens & Imperfectum conveniunt cum passivis. Perfectum & Plusquamperfectum, & Futu-

Futurum secundum tum demum hic quærenda sunt, cùm Circumflexa, à quibus Verba in μι formantur, prædicta, tempora habuerint.

II. Restant ergo tria tantùm Tempora: Aoristus primus, Futurum primum, Aoristus secundus, Aoristus primus, ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο, ùt ἐτυψάμην.

Imperat. θῆκαι, θηκάσθω.
Optativ. θηκαίμην.
Subjunct. θήκωμαι.
Infinitiv. θήκασθαι.
Participium. θηκάμενος.

Futurum primum.

Indicativi, θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, *ponam.*
Optativi, θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο. *Utinam ponam.*
Infinitivi, θήσεσθαι, *positurum esse.*
Partcipii, θησόμενος, θησομαινη, θησόμενον, *positus.*

Aoristus secundus Indicativi.

S. ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθεσο, *posui.*
D. ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P. ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Fit ab Imperfecto passivo, ablatâ reduplicatione, ídque in omnibus Modis: ἐτιθόμην, ἐθέμην, τίθεσο, θέσο.

Aoristus secundus Imperativi.

S. θέσο, θέσθω, *pone* vel *posueris.*
D. θέσθον, θέσθων.
P. θέσθε, θέσθωσαν.

Aoristus secundus Optativi.

S. εἴθε, θείμην, θεῖο, θεῖτο, *Utinam posuerim.*
D. θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.

P. θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Aoristus secundus Conjunctivi.

S. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται, *si posuerim* vel *posuero*.

D. θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.

P. θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

Aoristus secundus Infinitivi, θέσθαι, *ponere* vel *posuisse*.

Aoristus secundus Participii, θέμενος, ένη, ενον, *qui posuit*.

PARADIGMA SECUNDÆ CONJUGATIONIS VERBORUM.

in μι.

I. Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta ex Verbis in άω, Futurum ήσω, Præteritum, κα: στάω, ἵστημι, στήσω, ἕστακα.

INDICATI Præsens.

S. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι, *sisto* vel *statuo*.

D. ἵστατον, ἵστατον.

P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι

Imperfectum,

S. ἵστην, ἵστης, ἵστη.

D. ἱστάτον, ἱστάτην.

P. ἵσταμεν, ἵστασαν.

Perfectum, ἕστακα, ἕστακας, ἕστακε, *steti*, ut τέτυφα, &c.

II. ἕστακα per α, pro ἕστηκα, à Futuro, στήσω.

Servat autem ε asperum spiritum Præsentis ἵστημι, ἕστακα.

Præteritum Plusquamperfectum, ἑστάκειν, ἑστάκεις, &c.

Aoristus primus, ἔστησα.

Aoristus secundus.

S. ἔστην, ἔστης, ἔστη.

D. ἔστητον, ἐστήτην.

P.

P. ἕστημεν, ἕστητε, ἕστησαν.
Futurum primum, στήσω, στήσεις, στήσει.

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. ἵσταθι, ἱστάτω.
D. ἵστατον, ἱστάτων.
P. ἵστατε, ἱστάτωσαν
Perfectum & Plusquamperfectum, ἕστακε, ἑστακέτω.
Aoristus primus, στῆσον, στησάτω.

Aoristus secundus.

S. στῆθι, στήτω.
D. στῆτον, στήτων.
P. στῆτε, στήτωσαν.

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
D. ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
P. ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν.
Perfectum & Plusquamperfectum, ἑστάκοιμι, ἑστάκοις,
Aoristus primus, στήσαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε σταίην, σταίης, σταίη.
D. σταῖτον, σταιήτην.
P. σταίημεν, σταίητε, σταῖσαν.
Futurum primum, στήσοιμι.

CONJUNCTIVI Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
D. ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
P. ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι
Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν ἑστάκω.
Aoristus primus, ἐὰν στήσω.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ.

D. στῆτον, στῆτον.

P. στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

INFINITIVI Præsens & Imperfectum. ἱστάναι. Perfectum & Plusquamperfectum, ἑστακέναι.

Aoristus primus, στῆσαι.

Aoristus secuudos, στῆναι.

Futurum primum, στήσειν.

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

ὁ ἱστὰς, ἱστάντος; ἡ ἱστᾶσα, ἱστάσης; τὸ ἱστὰν, ἱστάντος.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἑστακὼς, ἑστακυῖα, ἑστακός.

Aoristus secundus.

Futurum primum, στήσων, στήσουσα, στῆσον.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.

D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵσταται.

P. ἱστάμεθον, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

S. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.

D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.

P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Perfectum, ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται.

Plusquamperfectum, ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.

Aoristus primus, ἐστάθην.

Futurum primum, σταθήσομαι.

Paulò pòst Futurum, ἑστάσομαι.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. ἵστασο, ἱστάσθω.

D. ἵςλασθον, ἱςλάσθων.
P. ἵςλασθε, ἱςλάσθωσαν.
Perfectum & Plusquamperfectum, ἕςλασο, ἑςλάσθω.
Aoristus primus, ςλάθητι, ςλαθήτω.
OPTATIVI Præsens & Imperfectum.
S. εἴθε ἱςλαίμην, ἱςλαῖο, ἱςλαῖτο.
D. ἱςλαίμεθον, ἱςλαῖσθον, ἱςλαίσθην.
P. ἱςλαίμεθα, ἱςλαῖσθε, ἱςλαῖντο.
Perfectum & Plusquamperfectum.
S. εἴθε ἑςλαίμην, ἑςλαῖο, ἑςλαῖτο.
D. ἑςλαίμεθον, ἑςλαῖσθον, ἑςλαίσθην.
P. ἑςλαίμεθα, ἑςλαῖσθε, ἑςλαῖντο.
Aoristus primus, ςλαθείην, ςλαθείης, ςλαθείη.
Futurum primum, ςλαθησοίμην.
Paulò pòst Futurum, ἑςλασοίμην.
CONJUNCTIVI Præsens & Imperfectum.
S. ἐὰν ἱςλῶμαι, ἱςλῷ, ἱςλᾶται.
D. ἱςλώμεθον, ἱςλᾶσθον, ἱςλᾶσθον.
P. ἱςλώμεθα, ἱςλᾶσθε, ἱςλῶνται.
Perfectum & Plusquamperfectum.
S. ἐὰν ἑςλῶμαι, ἑςλᾷ, ἑςλᾶται.
D. ἑςλώμεθον, ἑςλᾶσθεν, ἑςλᾶθον.
P. ἑςλώμεθα, ἑςλᾶσθε, ἑςλῶνται.
Aoristus primus, ἐὰν ςλαθῶ, ςλαθῇς, ςλαθῇ.
INDICATIVI Præsens & imperfectum, ἵςλασθαι.
Perfectum & Plusquamperfectum, ἑςλᾶσθαι.
Aoristus primus, ςλαθῆναι.
Futurum primum, ςλαθήσεσθαι.
Paulò pòst Futurum, ἑςλάσεσθαι.

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum, ἱςλάμενος, ἱςλαμένη, ἱςλάμενον.

Perfectum & Plusquamp. ἐςlαμέν☉, ἐςlαμένη, ἐςlαμένον.
Aoristus primus, ςlαθεὶς, ςlαθεῖσα, ςlαθέν.
Futurum primum, ςlαθησόμεν☉, ομένη, όμενον.
Paulò pòst Futurum, ἐςlασόμεν☉.

VERBUM MEDIUM.

I. Tria hujus Verbi Tempora formare licet: Aoristus primus, Futurum primum, Aoristum secundum.

II. Aoristus primus Indicativi sic habet; ἐςlησάμlω. Imperativi, ςlῆσαι, ςlησασθω. Optativi, ςlησαίμlω. Conjunctivi, ςlήσωμαι. Infinitivi; ςlήσασθαι. Participii, ςlησάμεν☉.

III. Futuri primi hæc sunt Tempora, ςlήσομαι, Optativi, ςlησοίμlω. Infinitivi, ςlήσεσθαι. Participij, ςlησόμlω☉.

Aoristus secundus Indicativi.

S. ἐςlάμlω, ἔςlασο, ἔςlατο.
D. ἐςlάμεθον, ἔςlασθον, ἐςlάσθην.
P. ἐςlάμεθα, ἔςlασθε, ἔςlαντο.

Vix est usitatum hoc tempus, minimè verò extra Indicativum, ςlάσο, ςlαίμlω, ςlῶμαι, ςlάσθαι, ςlάμlος.

PARADIGMA TERTIÆ CONJUGATIONIS VERBORUM.

in μι.

I. Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta à Circumflexis in οω, Futurum ωσω, Præteritum κα. δόω, δίδωμι, *do*, δώσω, δέδωκα, *dedi*.

INDICATIVI Præsens.

S. δίδωμι, δίδως, δίδωσι, *do*.
D. δίδοτον, δίδοτον.

P.

P. διδόμεν, δίδοτε, διδὄσι, Jonicè διδόασι.

Imperfectum.

S. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω, *dabam.*

D. ἐδίδοτον, ἐδιδότην.

P. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum, δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, *dedi.*

Plusquamperfectum, ἐδεδώκειν, *dederam.*

Aoristus primus, ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, *dedi.*

Aoristus secundus.

S. ἔδων, ἔδως, ἔδω, *dedi.*

D. ἔδοτον, ἐδότην.

P. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum, δώσω, δώσεις, &c. *dabo.*

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δίδοθι, διδότω, *da.*

D. δίδοτον, διδότων.

P. δίδοτε, διδότωσαν.

Præteritum Perfectum, δέδωκε, δεδωκέτω, *dederis.*

Aoristus secundus.

S. δός, δότω, *da.*

D. δότον, δότων.

P. δότε, δότωσαν.

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε διδοίην, διδοίης, διδοίη, *Utinam darem.*

D. διδοίητον, διδοιήτην.

P. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν.

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδώκοιμι, *Utinam dederim & dedissem.*

Aoristus primus, δώκοιμι.

Aoriſtus ſecundus.

S. εἴθε δοίην, δοίης, δοίη, *Utinam dederim.*

D. δοίητον, δοιήτην.

P. δοίημεν, δοίητε, δοίησαν.

Atticè, δῴην, δῴης, δῴη.

Futurum primum, δώσοιμι, *Utinam dem.*

SUBJUNCTIVI.

Præſens & Imperfectum.

S. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ.

D. διδῶτον, διδῶτον.

P. διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδώκω, δεδώκης, *ſi dederim* vel *dediſſem.*

Aoriſtus primus, ἐὰν δώκω.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ, *ſi dedero.*

D. δῶτον, δῶτον.

P. δῶμεν, δῶτε, δῶσι

INFINITIVI.

Præſens & Imperfectum, διδόναι, *dare.*

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδωκέναι, *dediſſe.*

Aoriſtus primus, δῶκαι.

Aoriſtus ſecundus, δομῦαι.

Futurum primum, δώσειν.

PARTICIPII.

Præſens & Imperfectum.

ὁ διδοὺς, διδόντος, *qui dat* vel *dabat.*

ἡ διδοῦσα, διδούσης, τὸ διδὸν, διδόντος.

Perfectum & Pluſquamperfectum, δεδωκὼς, *qui dedit.*

Aoriſtus primus, δώκας, &c.

Futurum primum, δώσων, δώσουσα, δῶσον, *daturus.*

Aori-

Aoristus secundus.

ὁ δοὺς, δόντος, *qui dedit.*

ἡ δοῦσα, δούσης, τὸ δὸν, δόντος.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATI Præsens.

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, *tribuor.*
D. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
P. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imperfectum.

S. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο, *dabor.*
D. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
P. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum, δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται, *datus sum.*
Plusquamperfectum, ἐδεδόμην, *datus eram.*
Aoristus primus, ἐδόθην.
Futurum primum, δοθήσομαι, *dabor.*
Paulò pòst Futurum, δεδόσομαι, *mox dabor.*

IMPERATIVI.

Præsens & Imperfectum.

S. δίδοσο, διδόσθω, *dare.*
D. δίδοσθον, διδόσθων.
P. δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. δέδοσο, δεδόσθω, *datus sis* vel *fueris.*
D. δέδοσθον, δεδόσθων.
P. δέδοσθε, δεδόσθωσαν.

Aoristus primus, δόθητι, δοθήτω, *dare* vel *dator.*

OPTATIVI Præsens & Imperfectum.

S. εἴθε διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο, *Utinam darer.*
D. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
P. διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδοίμην, δεδοῖο, *Utinam datus fuerim* vel *fuissem*.

Aoristus primus, εἴθε δοθείην, δοθείης, *Utinam datus fuerim.*

Futurum primum, εἴθε δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτο, *Utinam darer.*

Paulò pòst Futurum, εἴθε, δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο, *Utinam mox darer.*

SUBJUNCTIVI Præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται, *si darer.*

D. διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.

P. διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum, ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται, *si datus fuerim* vel *fuissem.*

Aoristus primus, ἐὰν δοθῶ, ῇς, ῇ, *si datus fuero.*

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δίδοσθαι, *dari.*

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδόσθαι, *datum esse.*

Aoristus primus, δοθῆναι, *datum esse.*

Futurum primum, δοθήσεσθαι, *datum iri.*

Paulò pòst Futurum, δεδόσεσθαι, *mox datum iri.*

PARTICIPII.

Præsens & Imperfectum, ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον, *qui datur* vel *dabatur.*

Perfectum & Plusquamperfectum, δεδομένος, δεδομένη, δεδομένον, *datus.*

Aoristus primus, ὁ δοθεὶς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθὲν, *idem.*

Futurum primum, δοθησόμενος, δοθησομένη, δοθησόμενον, *dantus.*

Paulò pòst Futurum, δεδοσόμενος, *mox dandus.*

VER-

VERBI MEDII.

Aoristus primus, ἐδωκάμην, parùm usitatus. Aoristus verò secundus sic inflectitur.

INDICATIVI.

S. ἐδόμην, ἔδοσο, ἔδοτο, *dedi*.
D. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

IMPERATIVI.

S. δόσο, δόσθω, *dederis*.
D. δόσθον, δόσθων.
P. δόσθε, δόσθωσαν.

OPTATIVI.

S. εἴθε δοίμην, δοῖο, δοῖτο, *Utinam dederim*.
D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

SUBJUNCTIVI.

S. ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται, *si dederim*.
D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.
P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinitivus, δόσθαι, *dedisse*.

PARTICIPIUM.

δόμενος, δομένη, δόμενον, *qui dedit*.

Futurum primum per omnes modos, δώσομαι, *dabo*, δωσοίμην, δώσεσθαι, δωσόμενος.

PARADIGMA QUARTÆ CONJUGATIONIS VERBORUM.

in μι

I. Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta ex Verbis in υω, δεικνύω, δείκνυμι.

VER-

VERBI ACTIVI,

INDICATIVI Præsens.

S. δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι, *ostendo*.
D. δείκνυτον, δείκνυτον.
P. δείκνυμεν, δείκνυτε, δεικνῦσι.

Imperfectum.

S. ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ, *ostendebam*.
D. ἐδείκνυτον, ἐδεικνύτην.
P. ἐδείκνυμεν, ἐδείκνυτε, ἐδείκνυσαν.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. δείκνυθι, δεικνύτω, *ostende*.
D. δείκνυτον, δεικνύτων.
P. δείκνυτε, δεικνύτωσαν.

INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, δεικνύναι, *ostendere*.

PARTICIPII Præsens & Imperfectum.

ὁ δεικνύς, τοῦ δεικνύντος, *ostendere*.
ἡ δεικνῦσα, τῆς δεικνύσης, τὸ δεικνὺν, τοῦ δεικνύντος.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI Præsens.

S. δείκνυμαι, δείκνυσαι, δείκνυται, *ostendor*.
D. δεικνύμεθον, δείκνυσθον, δείκνυσθον.
P. δεικνύμεθα, δείκνυσθε, δείκνυνται.

Imperfectum.

S. ἐδεικνύμην, ἐδείκνυσο, ἐδείκνυτο, *ostendebar*.
D. ἐδεικνύμεθον, ἐδείκνυσθον, ἐδεικνύσθην.
P. ἐδεικνύμεθα, ἐδείκνυσθε, ἐδείκνυντο.

IMPERATIVI Præsens & Imperfectum.

S. δείκνυσο, δεικνύσθω, *ostendere*.
D. δείκνυσθον, δεικνύσθων.
P. δείκνυσθε, δεικνύσθωσαν.

IN-

INFINITIVI Præsens & Imperfectum. δείκνυσθαι, *ostendi.*

PARTICIPII Præsens & Imperfectum. ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνυμένη, τὸ δεικνύμενον, *qui ostenditur,* vel *ostendebatur.*

CAPUT XI.

DE ADVERBIO, CONJUNCTIONE, ET PRÆPOSITIONE.

A*Dverbiorum* tot sunt species & significationes, quot apud Latinos, imò plures, cum Græci Interjectiones Adverbiis annumerent, φεῦ, *heu*: ἰὼ, *io*: εὖγε, *euge*: quod Latini non faciunt. Facilè autem ex significatione colliget quis, quònam Adverbium, quod occurrit, referendum sit, utrùm videlicet ad temporis Adverbia, ùt νῦν, *nunc*: τότε, *tunc*: χθὲς, *heri*: σήμερον, *hodie*: αὔριον, *cras*: μεταύριον, *perendie*: an qualitatis, ùt εὖ, *bene*: καλῶς, *pulchrè*: ὀρθῶς, *rectè*: σοφῶς, *sapienter*: δικαίως, *justè*: ἀληθῶς, *verè*: an quantitatis, ùt δὶς, *bis*: τρὶς, *ter*: τετράκις, *quater*: πεντάκις, *quinquies*: πολλάκις, *sæpè*: an loci, ùt ἐνταῦθα, *hic*: δεῦρο, *huc*: ἐκεῖσεν, *illinc*: & sic de cæteris. Itaque operæ pretium non est longos Adverbiorum catalogos pueris discendos proponere.

Conjunctionum apud Græcos tot sunt genera, quot apud Latinos, quod juventuti hoc loco indicare sufficit.

Præpositiones enumerantur in universũ octodecim: Sex monosyllabæ, ἐν; εἰς, vel ἐς; ἐκ, vel ἐξ; πρὸς, πρὸ, σὺν.
Duodecim dissyllabæ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, ἀμφὶ, περὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

CAPUT XII.
CONTINENS CATECHESIN CHRISTIANAM, & HYMNOS QUOSDAM, CUM CATONE GRÆCO-LATINO.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν: ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

Oratio Dominica.

Pater noster, qui es in cœlis.
Sanctificetur nomẽ tuũ
Adveniat regnũ tuum.
Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, & in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita nostra: sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos à malo, Amen.

Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον.

Χαῖρε ΜΑΡΙΑ κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος

SALUTATIO ANGELICA ad Sanctissimam Virginem.

Ave MARIA gratiâ plena, Dominus tecum,

ριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ΙΗΣΟΥΣ.

Ἁγία Μαρία, μῆτερ τοῦ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν, Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Καὶ εἰς ΙΗΣΟΥΝ Χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

Ἅγιον

cum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui JESUS.

Sancta MARIA, mater DEI, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis noſtræ, Amen.

Symbolum Sanctorum Apoſtolorum.

Credo in DEUM Patrẽ omnipotentem, factorem cœli & terræ.

Et in JESUM Chriſtum, filium ejus unicum, Dominum noſtrum.

Qui conceptus eſt de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine.

Paſſus ſub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & ſepultus.

Deſcendit ad inferos, tertiâ die reſurrexit à mortuis.

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad dexteram DEI Patris omnipotentis.

Inde venturus eſt judicare vivos & mortuos.

Credo in Spiritũ ſanctũ,

San-

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.

Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον, Ἀμήν.

Δεκάλογος, Δέκα ἐντολαὶ Θεοῦ.

I.

Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ΘΕΟΣ σου, οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ τὸ γλυπτὸν, τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ.

II. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσει Κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

III. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν.

IIII. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα γένῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Π. Οὐ φονεύσεις.

ΠΙ. Οὐ μοιχεύσεις.

ΠΙΙ. Οὐ κλέψεις.

ΠΙΙΙ.

Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem.

Remissionẽ peccatorũ.
Carnis resurrectionẽ,
Et vitam æternam, Amen.

Decálogus, Decem Præcepta DEI.

I.

EGo sum Dominus DEUS tuus, non habebis Deos alienos coràm me. Nam facies tibi sculptile, ut adores illud.

II. Non assumes nomen Domini DEI tui in vanum; nec enim insontem habebit Dominus eum, qni assumpserit Nomen Domini DEI sui frustra.

III. Memento, ut diem Sabbathi sanctifices.

IV. Honora Patrem tuum, & Matrem tuam, ùt sis longævus super terram, quam Dominus DEUS tuus dabit tibi.

V. Non occides.

VI. Non mœchaberis.

VII. Non furtum facies.

VII.

IIIII. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.	VIII. Non loquêris contra proximum túum falſum teſtimonium.
ΙΔ. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.	IX. Non concupiſces uxorem proximi tui.
Δ. Οὐκ ἐπιθυμήσεις οἰκίαν, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ἐπιζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.	X. Non concupiſces domum, non agrum ejus, non ſervum ejus, non ancillam ejus, non bovem ejus, non aſinum ejus, non univerſa, quæ illius ſunt.
ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.	*SEPTEM SACRAMENTA Catholicæ Eccleſiæ.*
Βαπτισμὸς, Σφραγισμὸς, Εὐχαριστία, Μετάνοια, Τελευταία χρίσις, Χειροτονία, Συζυγία.	Baptiſmus, Confirmatio, Euchariſtia, Pœnitentia, Extrema Unctio, Ordo, Mattimonium.
ΑΡΕΤΑΙ ΘΕΟΛΟγικαὶ	*VIRTUTES Theologicæ.*
Πίστις, Ἐλπὶς, Ἀγάπη.	Fides, Spes, Charitas.
ΑΡΕΤΑΙ ΠΡΟτεροῦσαι.	*VIRTUTES Cardinales.*
Φρόνησις, Σωφροσύνη, Δικαιοσύνη, καὶ Ἀνδρεία.	Prudentia, Temperantia, Juſtitia, & Fortitudo.
ΔΩΡΑ ΤΟΥ Ἁγίου Πνεύματος.	*DONA SPIRITUS Sancti.*
Σοφία, Σύνεσις, Βουλή, Ἰσχύς,	Sapientia, Intellectus, Con-

Ἰσχὺς, Γνῶσις, Εὐσέβεια, καὶ Φόβος τοῦ Κυρίου.

Consilium, Fortitudo, Scientia, Pietas & Timor Domini.

ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ Πνεύματος Ἁγίου.

FRUCTUS SPIRITUS *Sancti.*

Ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, ὑπομονὴ, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, μακροθυμία, πραότης, πίστις, ἐπιείκεια, ἐγκράτεια, ἁγνεία.

Charitas, gaudiũ, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ Ἀγάπης.

PRÆCEPTA Charitatis.

Ἀγαπήσεις τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.

Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Diliges Dominũ DEUM tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.

Diliges proximum tuum sicut teipsum.

ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ Ἐκκλησίας.

PRÆCEPTA Ecclesiæ.

Τεταγμένας ἑορτὰς τὰς τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἀπέχεσθαι τῶν ἔργων λατρευτῶν ἄγειν.

Statutos Ecclesiæ festos dies ab operibus servilibus abstinendo celebrare.

Τὴν ἁγίαν Λειτουργίαν τῶν ἑορταῖς εὐλαβῶς ἀκούειν.

Sacrum Missæ officium diebus festis reverenter audire.

Τῇ τεσσαρακοστῇ, τοῖς τοῦ ἔτους χρόνοις τέσσαρσι, καὶ τοῖς προ-

Quadragesimâ, quatuor anni temporibus, & vigiliis

προεορτίοις κατὰ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἔθος νηστεύειν, καὶ τῇ ἕκτῃ καὶ Σαββάθῳ τῶν κρεῶν ἀπέχειν

Τὰς ἁμαρτίας τῷ Ἱερεῖ ἰδίῳ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὴν παναγίαν Εὐχαριστίαν περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν λαμβάνειν, καὶ τόδε τοὐλάχιστον ἅπαξ ἐν ἔτει.

Ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπηγορευμέναις τοὺς γάμους μὴ συντέλεσαι.

liis secundùm morem Ecclesiæ jejunare, & feriâ sextâ ac Sabbatho à carnibus abstinere.

Peccata Sacerdoti proprio cõfiteri, & sacrosanctam Eucharistiam circa festũ Paschæ sumere, idq; saltèm semel in anno.

Diebus ab Ecclesia interdictis nuptias non celebrare.

ΕΡΓΑ ΕΛΕΟΤΤΑ πνευματικά.

Διδάσκειν ἀγνοοῦντα.
Ἐλέγχειν ἁμαρτάνοντα.
Συμβουλεύειν ἀποροῦντι.
Παρακαλεῖν ταλαιπωροῦντα.
Καρτερεῖν τὰς ἀδικίας.
Συγγινώσκειν τὸ παράπτωμα.
Προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ζώντων, θανόντων, καὶ διωκόντων.

OPERA MISERICORDIÆ spiritualia.

Docere ignorantem.
Corrigere peccantem.
Consiliis juvare indigentem.
Consolari afflictum.
Ferre patienter injurias.
Rimittere offensas.
Orare pro vivis, defunctis, & pro persequentibus.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ.

Σιτίζειν πεινῶντα.
Ποτίζειν διψῶντα.
Συνάγειν ξένον.
Περιβάλλειν γυμνόν.
Ἐπισκέπτεσθαι ἀσθενῆ.

CORPORALIA.

Pascere esurientem.
Potare sitientem.
Colligere hospitem.
Operire nudum.
Visitare infirmum.

Ἐλθεῖν πρὸς τοὺς ἐν φυλακῇ, ϗ λυτροῦν τοὺς αἰχμαλώτους.

Ire ad eos, qui ſunt in carcere, & captivos redimere.

Θάπτειν θανόντα.

Sepelire mortuum.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

BEATITUDINES.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Beati, qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Beati mites, quoniam ipſi poſſidebunt terram.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες ϗ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Beati, qui eſuriunt & ſitiunt juſtitiam, quoniam ipſi ſaturabuntur.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Beati miſericordes, quoniam ipſi miſericordiam conſequentur.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Beati mundo corde, quoniam ipſi DEUM videbunt.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ ΘΕΟΥ κληθήσονται.

Beati pacifici, quoniã ipſi filii DEI vocabuntur.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Beati, qui perſecutionẽ patiuntur propter juſtitiam, quoniã ipſorum eſt regnum cœlorum.

ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ τοῦ σώματος.

QUINQUE SENSUS. Corporis.

Ὄψις, Ἀκοή, Ὄσφρησις, Γεῦσις, Ἀφή.

Viſus, Auditus, Odoratus, Guſtus, Tactus.

ΕΠΤΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ
θανάσιμα.

Ὑπερηφανία, Πλεονεξία, Ἀσέλγεια, Φθόνος, Γαστριμαργία, Ὀργὴ, Ἀκηδία.

SEPTEM PECCATA
mortalia.

Superbia, Avaritia, Luxuria, Invidia, Gula, Ira, Acedia.

ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΣΧΑΤΑ
ἀξιομνημόνευτα.

Θάνατος, Κρίσις τελευταία, Ἅιδης, καὶ Βασιλεία τῶν ὀυρανῶν.

QUATUOR NOVISSIMA
memoranda.

Mors, Judicium extremum, Infernus, & Regnum Cœlorum.

Ἆισμα τῆς Ἁγιωτάτης
Θεοτόκου.

Canticum Sanctissimæ
Deiparæ.

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ: ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βρα-

χίονι

MAgnificat anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus in DEO salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum.

Fecit potentiã in bra-

chio

χίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.

chio ſuo, diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potētes de ſede, & exaltavit humiles.

Eſurientes implevit bonis, & divites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſraël puerum ſuum, recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros, Abraham, & ſemini ejus, in ſæcula.

Ἆισμα τοῦ Συμεών.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Canticum Simeonis.

NUnc dimittis ſervum tuum Domine ſecundum verbū tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum.

Quod paraſti ante faciē omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Iſraë[illegible]

Ἆισμα τοῦ Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ

Canticum Zachariæ.

BEnedictus Dominus Deus Iſraël: quia viſitavit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.

Et

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Et erexit cornu ſalutis nobis in domo David pueri ſui.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, προφητῶν αὐτοῦ.

Sicut locutus eſt per os ſanctorum, qui à ſæculo ſunt, Prophetarum ejus.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Salutem ex inimicis noſtris, & de manu omnium, qui oderunt nos.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ad faciendam miſericordiam cum Patribus noſtris, & memorari teſtamenti ſui ſancti.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Jusjurandũ, quod juravit ad Abraham Patrem noſtrum, daturũ ſe nobis.

Ἀφόβως; ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ.

Ut ſinè timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſerviamus illi.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

In ſanctitate & juſtitia coram ipſo omnibus diebus noſtris.

Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Et tu, puer, Propheta altiſſimi vocaberis, præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Ad dandã ſcientiam ſalutis plebi ejus in remiſſionem peccatorum eorum.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitavit

ψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους. Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει ϗ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

tavit nos oriens ex alto. Illuminare his, qui in tenebris & in umbra mortis ſedent, ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον.

ΜΑΡΙΑΝ.

ΧΑῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, ϗ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν ἐξόριστοι παῖδες τῆς Εὔας: πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, ϗ δακρύοντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι.

Ἄγε δὴ Συνήγορε ἡμῶν, εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, ϗ ΙΗΣΟΥΝ τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικὲς! ὦ εὔσπλαγχνε! ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία!

Ἄλλος.

ΧΑῖρε πόντου ἀστὴρ,
Θεοῦ Μῆτερ ἱερά;
Καὶ ἀεὶ παρθένε,
Μάκαρ πόλου πύλη.

Hymnus ad Sanctiſſimum Virginem.

MARIAM.

SAlve Regina, Mater miſericordiæ, vita, dulcedo, & ſpes noſtra ſalve. Ad te clamamus exules filii Evæ: ad te ſuſpiramus gementes, & flentes in hac lachrymarum valle.

Eja ergo Advocata noſtra, illos tuos miſericordes oculos ad nos converte, & JESUM benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende: ô clemens! ô pia! ô dulcis Virgo Maria!

Alius.

AVe maris ſtella,
DEI Mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cœli porta.

Σχοῦ- Su-

Σχοῦσα κεῖνο Χαῖρε,
Γαβριὴλ χείλει,
Δός ἡμῖν εἰρήνην,
Τρέπουσ' Εὔας κλῆσιν.
Δύε δέσμ' ἐνόχοις,
Φῶς τυφλοῖσι πέμπε,
Κακὰ ἡμῶν εἶργε,
Χρηστὰ πάντα αἴτει.
Δεῖξον σε μητέρα,
Λιτὰς πρός σου λάβῃ,
Ὑπὲρ ἡμῶν υἱός,
Ὁ τλὰς σὸς καλεῖσθαι.
Κόρη ἐξαίρετε,
Ἐν πάσαις πραεῖα,
Ἡμᾶς ἀνεγκλήτους,
Πράους ποίει καὶ ἁγνούς.
Βίον καθάρειον,
Τρίβον ἀσφάλιστον,
Ὡς ἰδόντες ΙΗΣΟΥΝ,
Ἀεὶ συνησθῶμεν,
Δόξα Θεῷ Πατρὶ,
Καὶ Υἱεῖ τὸ κῦδος,
Πνεύματι ἁγίῳ,
Τρισὶ μία τιμὴ, Ἀμήν.

Sumens illud Ave,
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrē,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.
Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes JESUM,
Semper collætemur.
Sit laus DEO Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus, Amē.

ΕΥΧΗ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Θωμᾶ Ἀκυΐναιου πρὸ τοῦ διατρίβειν περὶ βιβλία.

Ω Δημιουργὲ ἀπόρρητε, Κύριε ἐμοῦ, καὶ Θεὸς ἐμοῦ,

ORATIO.

Divi Thomæ Aquinatis, ante studia literarum.

CReator ineffabilis, Domine meus, & DEUS meus

ἐμοῦ, ὁ ἐκ τῶν θησαυρῶν τῆς σοφίας σου τοὺς ἐννέα τῶν Ἀγγέλων χοροὺς κτισάμενος, καὶ αὐτοὺς ὑπεράνω τὸν οὐρανοῦ τοῦ ἐμπυρίου θαυμαστῇ τάξει καταστησάμενον, καὶ τὰ τοῦ ὅλου μέρη κομψοτάτως διελόμενος. Σὺ, φημὶ, ὁ ἀληθὴς πηγὴ τοῦ φωτὸς καὶ σοφίας, καὶ ἀνυπέρβλητος ἀρχὴ ἐπονομασθεὶς, καταξίωσον ἐμβαλεῖν τῷ σκότει τῆς διανοίας ἐμοῦ ἀκτῖνα τῆς σῆς λαμπρότητος, διττὸν σκότος ἐμοῦ ἀφελόμενος, τὴν ἁμαρτίαν δηλονότι καὶ ἄγνοιαν, ἐν ᾗ ἐγεννήθην. Σὺ ὁ τὰς τῶν νηπίων γλώσσας εὐλάλους κατασκευάζων, τὴν γλῶσσαν ἐμοῦ παίδευσον, καὶ ἐν χείλεσί μου τὴν χάριν τῆς εὐλογίας τῆς σῆς ἔγχεε. Δὸς ἐμοὶ πρὸς τὸ διανοεῖν ὀξυδιέρκειαν, πρὸς τὸ διατηρεῖν εὐφυΐαν, πρὸς τὸ ἐξηγήσασθαι ἀγχίνοιαν, πρὸς τὸ μανθάνειν εὐπορίαν, καὶ πρὸς τὸ λαλεῖν χάριν ἄφθονον. τὴν εἴσοδον φύλαττε, τὴν πρόοδον εὔθυνε, καὶ τὴν ἔξοδον συμπλήρωσον διὰ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

KA-

meus, qui de thesauris tuæ sapientiæ novẽ Angelorũ choros condidisti, & eos super cœlũ empyreũ miro ordine collocâsti, atq; elegantissimè partes universi distribuisti: Tu, inquã, qui verus fons luminis & sapientiæ diceris, atque supereminens principium, infundere digneris super intellectûs mei tenebras tuæ radium claritatis, duplices à me removens tenebras, peccatum scilicet & ignorantiã, in qua natus sum. Tu, qui linguas infantiũ facis disertas linguã meã erudias, atque in labiis meis gratiã tuæ benedictionis infundas. Da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatẽ, interpretandi subtilitatem, addiscendi facilitatem, & loquendi gratiã copiosam: ingressum instruas, progressum dirigas, egressum compleas, per Christum Dominum nostrum.

CA-

ΚΑΤΩΝΟΣ
ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΡΑΙνετικαὶ δίστιχοι.

Προοίμιον.

Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν, ὡς πλεῖστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἠθῶν ὁδοῦ παρατρέποντ[illegible]λλιπτέοντε εἶναι, καὶ γνώμῃ συνεισακτέον ᾠήθην δεῖν ταῖς σφῶν ὑπολήψεσιν, ἵν' ὅτι μάλιστα σὺν εὐδοξίᾳ τε βιώσαιεν, καὶ τιμῆς ἐπιτύχοιεν. Δεῦρο τοίνυν σε, φίλτατε υἱὲ, διδάξω τρόπον, τίνα τὰ τοῦ σοῦ νόος ἤθη κοσμήσαιο. Οὕτω δ' οὖν ἀνυλέγου τάσδε λώσας ἐμὰς ἐντολὰς, ὥστε καὶ συνιέναι αὐτῶν. Τὸ γάρ τοι ἀναγινώσκειν, καὶ μὴ γινώσκειν, καταγινώσκειν ἐστίν.

Καὶ δῆτα Θεῷ λάτρευε.
Γονέας ἀγάπα.
Τοὺς προσήκοντας τίμα.
Τὸν καθηγητὴν δέδιθι.
Τὸ πιστευθέν σοι τήρει.
Σαυτὸν τῷ βουλευτηρίῳ δεξιὸν πάρεχε.
Ἀγαθοῖς ὁμίλει.

Μὴ

CATONIS
DISTICA
De Moribus.

Proœmium.

CUm animadverterem, quàm plurimos homines graviter errare in via morum, succurrendum, & consulendum eorum opinioni fore existimavi; maximè ut gloriosè viverent, & honorem contingerent. Nunc te, filij charissime, docebo, quo pacto mores tui animi componas. Igitur præcepta mea ita legas, ùt intelligas. Legere enim, & non intelligere, negligere est.

Itaque DEO supplica.
Parentes ama.
Cognatos cole.
Magistrum metue.
Datum serva.
Foro te apta.

Cum bonis ambula.

Ad

Μὴ πρότερον εἰς βουλὴν παρέλθῃς, πρὶν ἂν κληθεὶς.	Ad conſilium ne acceſſeris, antequam voceris
Καθάρειος ἴσθι.	Mundus eſto.
Ἀσμένως ἀσπάζου.	Saluta libenter.
Τῷ μείζονι ὑπεξίστασο.	Majori cede.
Τοῦ ἐλάττονος φείδου.	Minori parce.
Τὰ ὑπάρχοντα φρούρει.	Rem tuam cuſtodi.
Τῶν ἀνεγνωσμένων μέμνησο.	Quod legeris, memento.
Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ.	Familiam cura.
Ἤπιος ἔσο.	Blandus eſto.
Μὴ ὀργίζου ἀναιτίως.	Iraſci ab re noli.
Μηδένα κατακρίνῃς.	Neminē condemnaveris.
Δυσπραγοῦντα μὴ χλευάσῃς.	Miſerum ne irriſeris.
Δάνειον πάρεχε.	Mutuum dato.
Σκόπει δὲ οὖν, τίνι παρέχεις.	Cui des, videto.
Εἰς δίκην προκληθεὶς πάρισθι.	Judicio vocatus adeſto.
Σπανιάκις συμποσίαζε.	Convivare raro.
Τὸ ἀπόχρεων κάθευδε.	Quod ſatis eſt, dormi.
Ὅρκον τήρει.	Jusjurandum ſerva.
Οἴνῳ σεαυτὸν κεράννυε.	Vino te tempera.
Μάχου ὑπὲρ πατρίδος.	Pugna pro patria.
Μηδὲν προπετέστερον πίστευε.	Nil temerè credideris.
Ἀσφαλῶς βούλευε.	Tutò conſule.
Ἑταίρας φεῦγε.	Meretricem fuge.
Γράμματα μελετᾶν θέλε.	Literas diſce.
Μὴ ψεύδεσθαι βούλου.	Nil mentiri debes.
Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθοποίει.	Bonis benifacito.
Κακολογίας ἀφίστασο.	Maledicus ne eſto.
Τὴν αἰδῶ φύλαττε.	Verecundiam ſerva.

Τὴ Dili-

Τῇ ἀκριβείᾳ πρόσεχε.	Diligentiam adhibe.
Τὰς βίβλους διέρχου.	Libros lege.
Τὴν ὑπόνοιαν ἔπεχε.	Exiſtimationem retine.
Τὰ δίκαια κρῖνε.	Æquum judica.
Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα.	Parentes patientiâ vince.
Εὐποιΐας, ἧς σοι ἔτυχε, μνημονεύειν.	Beneficij accepti memor eſto.
Τῷ πραιτωρίῳ ἐμφιλοχώρει.	Ad prætorium ſtato.
Σύμβουλος ἴσθι.	Conſultus eſto.
Ἀρετῇ χρῶ.	Utere virtute.
Τὴν ὀργιλότητα κίρνα.	Iracundiam tempera.
Σφαίραις ἄθυρε.	Pilâ lude.
Κύβων ἀπέχου.	Aleas fuge.
Μηδὲν τῇ τῆς ἰσχύος κρίσει διαπράξῃ.	Nihil ex arbitrio virium feceris.
Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσαυβαλίσῃς.	Minorem te non contempſeris.
Ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει.	Aliena cōcupiſcere noli.
Τὴν ζύνοικον στέργε.	Conjugem ama.
Τὰ φίλτατα παίδευε.	Liberos erudi.
Φέρε νόμον, ὃν αὐτὸς ἄλλοις ἐπέθηκας.	Patere legem, quam ipſe tuleris.
Βραχέα ἐν συμποσίῳ λάλει.	Pauca in convivio loquere.
Τὸ δίκαιον, ποίει.	Illud ſtude, quod juſtū eſt.
Ἀσπασίως φιλίαν φέρε.	Amorem libenter ferto.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ι.

Εἴ ὁ Θεὸς νόος ἔσθ', ὡς τῶν λογίων πυθόμεσθα.
Καὶ καθαρῷ νοΐ τόνδε σέβου περιώσια πάντων.

ΙΙ.

Ἀγρύπνει τὸ πλέον, μηδ' ὕπνοις ἔκδοτος ἔσσο,
Μακρὸν γὰρ τ' ἀνάπαυμα τροφὴν παθέεσσι χορηγεῖ.

ΙΙΙ.

Πρωτίστην ἀρετῶν εἶμαι τὸ γλῶσσαν ἐπίσχειν,
Ἐγγύθι δ' ὄντα Θεοῦ τὸν σὺν λόγῳ εἰδότα σιγᾶν.

ΙΠ.

Μή τε μάχου σαυτῷ, μὴ σαυτῷ ἐναντίος εἴης,
Ὃς γὰρ ἑαυτῷ μὴ ζυμφωνεῖ, πῶς ἑτέροισιν.

Π.

Ἢν μερόπων ἐπίδῃς βίον, ἢν δὲ καὶ ἤθεα τῶνδε,
Οὐδὲν ἀναίτιον εἴσῃ, κἂν μεμφοίντο περ ἄλλους.

ΠΙ.

Εἴ βλαβερὸν κατέχεις τι, καὶ εἰ φίλον ἔπλετο, ῥίψον.
Δεῖ γὰρ προκρίνειν τόγε συμφέρον ἔσθ' ὅτε πλούτου.

ΠΙΙ.

Εὐμεταθὴς ἔσο καὶ πρᾳῢς, ὥσγι τὰ πράγματ' ἀπαιτεῖ,
Πρὸς γὰρ τοὺς καιροὺς ὁ σοφὸς μεταβάλλετ' ἀμέμπτως.

ΠΙΙΙ.

Μεμφομένης ἀλόχου δούλους προπετῶς μὴ ἀκούσῃς,
Πολλάκι γὰρ τὸ πόσις φιλέει, στυγέει παράκοιτις.

ΙΔ.

Εἰ σὺ παραινεῖς μέν τινι, κεῖνος δ' οὐκ ἐπακούει,

Καὶ

LIBER PRIMUS.

I.

SI DEUS est animus, nobis ùt carmina dicunt,
Hic tibi præcipuè ſit pura mente colendus.

II.

Plus vigila ſemper, nec ſomno deditus eſto,
Nam diuturna quies vitiis alimenta miniſtrat.

III.

Virtutum primam eſſe puta compeſcere linguam,
Proximus ille DEO, qui ſcit ratione tacere.

IV.

Sperne repugnando tibi tu contrarius eſſe,
Conveniet nulli, qui ſecum diſſidet ipſe.

V.

Si vitam inſpicias hominum, ſi denique mores,
Cùm culpent alios, nemo ſinè crimine vivit.

VI.

Quæ nocitura tenes, quamvis ſint cara, relinque,
Utilitas opibus præponi tempore debet.

VII.

Conſtans & lenis, ùt res expoſtulat, eſto,
Temporibus mores ſapiens ſinè crimine mutat.

VIII.

Nil temerè uxori de ſervis crede querenti:
Sæpè etenim mulier, quem conjunx diligit, odit.

IX.

Cúmque mones aliquem, nec ſe velit ipſe moneri,

Si

Καί μὴν ἂν εἰ τὰ μάλιςα φιλῇς, μὴ ἀφίςασο τέχνης.

Δ.

Μὴ ἀνθίςασο, μὴ δ᾽ ἐρίδαινε λάλοις ἀδολέσχαις,
Οτι λόγος δέδοται πᾶσι, ξύνεσις δ᾽ ὀλιγιςοίς.

ΔΙ.

Ὡς κτέρας φίλει, ὡς καὶ σαυτῷ φίλταλος εἶναι,
Ὡς καλοῖς καλοῖς καλὸς ἴσθ᾽, ὡς μὴ βλαβερόν τι σοι ἥξειν.

ΔΙΙ.

Θρύλλους φεῦγε, νέος τημυδοπλάςης δόξης.
Οὐδένα μὲν σιγὴ, τὸ δ᾽ ἐναντίον ἤκαχε πολλούς.

ΔΙΙΙ.

Στεῦτό τίσοίτις; μὴσὺ τό δ᾽ αὖ ἑτέρῳ παθυπόσχῃ,
Ηπίςις σπανία γὰρ, πλείςων πλεῖςα λεγόντων.

ΔΙΠ.

Εἴτε τις αἰνέῃ σε, δικαςὴς ἴσθι σεαυττοῦ.
Μὴ δ᾽ ἑτέροις πείθου, πλέον, ἢ σαυτῷ περὶ σαυτοῦ.

ΔΠ.

Εὐποίτω ἑτέροιο διεξέρχου πολέετοιν.
Εἰδὲ σὺ πείσας ἕτερον, σιγῇ τόδε κεῦθε.

ΔΠΙ.

Ἔργα λόγους τε διηγήσῃ πολλῶν περὶ γήρας,
Τοιάδε γοῦν νέος ὢν ἔρδ᾽, ὄφρα λεγῃς τὰ σὰ τῆμος.

ΔΠΙΙ.

Μὴ μελέτω σοι, ὅ τινί τις κρύφα κοινολογεῖται,
Πᾶς γάρ υἐπαίτιος ὢν, αὐτοῦ περὶ πανθ᾽ ὑφορᾶται.

ΔΠΙΙΙ.

Ε᾽ πράπτων σύγε, καὶ τἀναντία πάντα φυλάσσου,
Ος γὰρ ἀεὶ τάγε λοίσθια τοῖς προτέροισι συνάδει.

ΔΙΔ.

Ἀμφιβόλου τε καὶ ἀδρανέος βίου ἄμμι δοθέντος,
Ειν ἑτόρου θανάτῳ μὴ ἐλπίδα σήν ποτε θείης.

ΔΔ.

Si tibi ſit charus, noli deſiſtere cœptis.

X.

Contra verboſos noli contendere verbis,
Sermo datur cunctis, animi ſapientia paucis.

XI.

Dilige ſic alios, ut ſis tibi charus amicus;
Sic bonus eſto bonis, ne te mala damna ſequantur.

XII.

Rumores fuge, ne incipias novus autor haberi;
Nam nulli tacuiſſe nocet, nocet eſſe locutum.

XIII.

Rem tibi promiſſam certò promittere noli:
Rara fides ideo, quia multi multa loquuntur.

XIV.

Cùm te quis laudat, tum judex eſſe memento:
Plus alijs de te, quàm tu tibi credere noli.

XV.

Officium alterius multis narrare memento,
Atque aliis cùm tu benefeceris, ipſe ſileto.

XVI.

Multorum cùm facta ſenex & dicta recenſes,
Fac tibi ſuccurrant, juvenis quæ feceris ipſe.

XVII.

Ne cures, ſi quis tacito ſermone loquatur,
Conſcius ipſe ſibi de ſe putat omnia dici.

XVIII.

Cùm fueris felix, quæ ſunt adverſa caveto:
Non eodem curſu reſpondet ultima primis.

XIX.

Cùm dubia & fragilis ſit nobis vita tributa,
In morte alterius ſpem tu tibi ponere noli.

ΔΔ.

Εἴ σοι δῶρα πένης φίλος εὐτελῆ ἐγγυαλίξοι,
Δέχνυσό τ' ἀσπασίως, κἀκείνῳ δὴ χάριν ἴσχειν.

ΔΔΙ.

Γυμνὸν ἐπεὶ σε τεκοῦσα φύσις βρέφος ἔπλασεν, ὦ τὰν,
Μνωεό μοι πενίης κρατερώτατα φόρτον ἀείρειν.

ΔΔΙΙ.

Μὴ τρομέειν θάνατον βιοτῆς τέρας ὕστατον ὄντα,
Ὃς γὰρ τόνδε δέδοικε, καὶ, ὃ ζῇ πᾶν ἀποβάλλει.

ΔΔΙΙΙ.

Εἴ σοι μηδείς, εὖ τι παθὼν παρὰ σεῦ, χάριν ἴσχει,
Μὴ σύγε μέμφεό μοι θεὸν, ἀλλὰ γὰρ ἄγχι σεαυτόν.

ΔΔΙΙΙΙ.

Ὄφρα τι μὴ ἀπανίσῃς, σέο χρήμασι φειδομένως χρῶ,
Ὄφρα τὰ ὄντα δὲ τηρῇς, ἀεὶ ἀπανίσειν σὰ νόμιζε.

ΔΔΠ.

Πᾶν ὃ δύνῃ τινὶ δοῦναι, μή ποτε δὶς καθυπόσχῃ,
Μή τε, καλὸς δοκέειν ἐθέλων, ἀνεμώλιος εἴης.

ΔΔΠΙ.

Τὸν σαίνοντα λόγοις, μηδ' ὄντα φίλον κραδίηθεν,
Καὶ σὺ δράσον ὁμοῖα, τέχνη γὰρ τέχνην παίζει.

ΔΔΠΙΙ.

Μὴ σφόδρα μαλακοῖσι βροτοὺς ἐπιέεσσι μετέρχου,
Ὅ τοι καὶ ἰξευτὴς, ὄρνιν ὀπατεῖν, γλυκὺ μέλπει.

ΔΔΠΙΙΙ.

Εἴ σοι τέκνα πενητεύοντι πέλει, τάδε τέχναις,
Γυμνάζειν, βίον ὄφρα πένητα χοῖεν ἀπῶσαι.

ΔΔΙΔ.

Εἰ τοὺς τίμιον, εὐτελὲς ὡς δὲ καὶ ἔμπαλιν, οἴει,
Οὔτ' ἂν φειδωλὸς δόξῃς, οὔτ' αὖ πλεονέκτης.

ΔΔΔ.

XX.

Exiguum munus cùm dat tibi pauper amicus,
Accipito placidè, plenè & laudare memento,

XXI.

Infantem nudum cùm te natura creârit,
Paupertatis onus patienter ferre memento.

XXII.

Ne timeas illam, quæ vitæ est ultima finis:
Qui mortem metuit, quid vivit, perdit idipsum.

XXIII.

Si tibi pro meritis nemo respondet amicus,
Incusare illum noli, sed te ipse coërce.

XXIV.

Ne tibi quid desit, quæsitis utere parcè,
Utque, quod est, serves, semper tibi deêsse putato.

XXV.

Quod præstare potes, ne bis promiseris ulli:
Ne sis ventosus, dum vis urbanus haberi.

XXVI.

Qui simulat verbis, nec corde est fidus amicus,
Tu quoque fac simile: sic ars deluditur arte.

XXVII.

Noli homines blandos nimium sermone probare:
Fistula dulcè canit, volucrem dum decipit auceps.

XXVIII.

Si tibi sint nati, nec opes, tunc artibus illos:
Instrue, quò possint inopem defendere vitam.

XXIX.

Quod vile est, carum: quod carum est, vile putato:
Sic tu nec parcus, nec avarus habeberis ulli.

ΔΔΔ.

Πᾶν, ὃ μέμφεσθαι ἔθος ἴσχεις, μήποτε ῥέξῃς,
Παιδοτρίβῃσι γὰρ αἶσχος ἐλέγχεσθαι πταίοντας.

ΔΔΔΙ.

Αἴτει ἀεὶ τὸ δίκαιον ὄν, ἢ, τὸ δοκοῦν καλὸν εἶναι,
Ὡς ἀμαθὲς αἰτεῖν γὰρ, ὃ ἂν τὸ δίκαιον ἀπείπῃ.

ΔΔΔΙΙ.

Μή ποτ' ἀγνῶτα προτιμότερον γνωστοῦ λογίσθῃ,
Τὸν γὰρ γνωστὸν ἔγνως κρίνας, τάδ' ἄγνωστα τυχηρά.

ΔΔΔΙΙΙ.

Τοῦ βίου ἀμφιβόλου φανεροῖς ἐπὶ τήμασιν ὄντος,
Πᾶς μοχθῶν πρὸς κέρδος, κέρδος, ὅπερ ζῇς, ἡγοῦ.

ΔΔΔΙΠ.

Ἔσθ' ὅτε νικᾶν οἷός τ' ὤν, ἑτέροις ὑπόεικε,
Καὶ γὰρ μετελότητι φίλοι γλυκεροὶ ξυνέχονται.

ΔΔΔΠ.

Μὴ ὄκνει μεγάλ' αἰτίζων τάγε μικρὰ προέσθαι,
Ὅττι χάρις φιλέοντας ἐν ἀλλήλοισι ξυνάπτει.

ΔΔΔΠΙ.

Νείκεα τοῖς ἑτέροισι κομίζειν πάγχυ φυλάσσου,
Μῖσος γὰρ τρέφει ὀργὴ, ὁμοφροσύνη φιλίαν δέ.

ΔΔΔΠΙΙ.

Εἴ σε πρὸς ὀργὴν ἀμπλακίη δμώων ὀροθύνει,
Σαυτὸν μαλθάσσειν, ὡς τῶν οἰκείων φείσῃ.

ΔΔΔΠΙΙΙ.

Οὓ κρατέειν δύνῃ, ἔσθ' ὅτε, καρτερίῃ περιγίγνου,
Καρτερίη γὰρ ἀεὶ ἀρετάων ἐστὶ μεγίστη.

ΔΔΔΙΔ.

Φρούρει ὅττι μάλιστα τάπερ καμάτοις ἐπορίσω,
Ἐν ζημίῃ γὰρ κάματος πενίην ἐποφέλλει.

ΔΔΔΔ.

XXX.

Quæ culpare ſoles, ea tu ne feceris ipſe:
Turpe eſt doctori, cùm culpa redarguit ipſum.

XXXI.

Quod juſtum eſt, petito, vel, quod videatur honeſtum:
Nam ſtultum eſt petere id, quod poſſit jure negari.

XXXII.

Ignotum tibi nolito præponere notis:
Cognita judicio conſtant, incognita caſu.

XXXIII.

Cùm dubia in certis verſetur vita perîclis,
Pro lucro tibi pone diem, quicunque laboras.

XXXIV.

Vincere cùm poſſis, nonnunquàm cede ſodali:
Obſequio quoniam dulces vincuntur amici.

XXXV.

Ne dubites, cùm magna petas, impendere parva:
His etenim rebus conjungit gratia charos.

XXXVI.

Litem inferre cave, cum quo tibi gratia juncti eſt:
Ira odium generant, concordia nutrit amorem.

XXXVII.

Servorum ob culpam cùm te dolor urget in iram,
Ipſe tibi moderare, tuis ut parcere poſſis.

XXXVIII.

Quem ſuperare potes, interdum vince ferendo:
Maxima enim morum ſemper patientia virtus.

XXXIX.

Conſerva potiùs quæ ſunt jam parta labore:
Cùm labor in damno eſt, creſcit mortalis egeſtas.

ΔΔΔΔ.

Εὐπραγέων εὐεργέτικος μὲν πολλάκι γίγνου,
Σεῖο φίλοις, σαυτῷ δ' ἐνεργετικώτατος αἰεί.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

I.

Εἰ μὲν γηπονίας ἐθέλεις μαθέειν πολυκάρπους,
Ἡσίοδον μελέτα κλυτὸν ὡ δ' αὖ εἰδέναι αἱρῇ,
Τὰς βοτανῶν δυνάμεις, Νίκανδρος τάς σε διδάξῃ.
Εἰ δὲ Φρυγῶν ποθέεις Δαυκιῶν τε δαῆναι ἀγῶνας,
Δίζεο θεῖον Ὅμηρον, ὃ Ἄρεος ἔργ' ἀγορεύει.
Εἰ δέ γ' ἐρᾶν βούλει, τὸ ἐρᾶν τέχνην ἐπιγνῶναι,
Στεῖχε Θεόκριτον ἀμφιγυναιμανῆ. εἰ δὲ μέλει σοι,
Σὺν σοφίῃ ζώειν, κλῦθί μοι κείνων, ἃ μαθεῖν χρή,
Ὧν διὰ πᾶν βίοτον παθέων δίχα πάντα διοικεῖ.
Δεῦρ' ἴθι γοῦν, καὶ τίπτε πέλει σοφίη, σύγε μυοῦ.

II.

Εἰ δύνασαι, καὶ ἀλλοτρίοις ὄφελός ποτε γίγνου,
Ὅττι φίλους πεποιῆσθαι κέρδιον, ἢ βασιλεύειν.

III.

Λεῖπε θεοῦ μυστήρια, καὶ πόλον, ὅ τις, ἐρευνῶν,
Θνητὸς ἐὼν γάρ, καὶ περὶ θνητῶν ἔσο μεριμνῶν.

III.

Ῥίπτε φόβον θανάτου, ἀλόγιστον γὰρ διαπαντός,
Πότμον δειμαίνοντα βίου τέρψεις ἀποβάλλειν.

II.

Ὀργισθεὶς περὶ πράγματος ἀμφιβόλου μὴ ἐρίζε,
Θυμὸς γὰρ πάντη νόον εἴργει τ' ἀτρεκὲς ἀθρεῖν.

III.

Καὶ δαπάναις χρῶ μείζοσιν, εἴτε τὰ πράγματ' ἀπαιτεῖ.

Πρὸς

XL.

Dapſilis interdum notis, & largus amicis,
Cùm fueris felix, ſemper tibi proximus eſto.

LIBER SECUNDUS.

I.

TEllurius ſi fortè velis cognoſcere cultus,
Virgilium legito: quòd ſi magè nôſſe laboras,
Herbarum vires, Macer has tibi carmine dicet:
Si Romana cupis & Punica noſcere bella,
Lucanum quæras, qui Martis prælia dicet.
Si quid amare libet, vel diſcere amare legendo,
Naſonem petito. Sin autem cura tibi hæc eſt,
Ut ſapiens vivas, audi, quæ diſcere poſſis,
Per quæ ſemotum vitiis traducitur ævum;
Ergo ades, & quæ ſit ſapientia, diſce legendo.

II.

Si potes, ignotis etiam prodeſſe memento:
Utilius regnô, meritis acquirere amicos.

III.

Mitte arcana DEI, cœlúmque inquirere, quid ſit,
Cùm ſis mortalis, quæ ſunt mortalia cura.

IV.

Linque metũ lethi, nam ſtultũ eſt tempore in omni,
Dum mortem metuis, amittere gaudia vitæ.

V.

Iratus, de re incerta contendere noli,
Impedit ira animum, ne poſſit cernere verum.

VI.

Fac ſumptum properè, cùm res deſiderat ipſa:

Πρὸς δὲ τὰ πράγματα καιρὸν καταναλίσκε δεόντως.

ΠΙΙ.

Φεῦγε ἀεὶ τὸ ἄγαν, δὲ μέτρια ϗ μάλα βᾶλε.
Βαιῷ γὰρ ποταμῷ ἀκλυστοτέρη φέρεται ναῦς.

ΠΙΙΙ.

Πᾶν, ὅ φίλοις σοῖς αἶσχος προσρίψειν, μάλα κεῦθε,
Μὴ μέμψωνταί σε πλεῖστοι, ὃ σε μοῦνον ἀνιᾷ.

ΙΔ.

Μή τι βροτὸς ὠλιτρὸς δόκει ἀμπλακιῶν ἀπόνασθαι,
Πρὸς καιρὸν γὰρ ἔλησαν, καιρῷ δ' αὖ φανεροῦνται.

Δ.

Σώματος ἐστιδανοῦ δύναμιν μὴ θῇς περὶ φαῦλον,
Βουλῇ γὰρ κρατεῖ ἔσθ' ὅτε, τὸ φύσις εἰκοσ' ἀκιδνόν.

ΔΙ.

Ὃν νοέεις σέο μείονα, τῷ δ' ἐν καιρῷ ὑπείκειν,
Πολλάκι γὰρ κρείσσων πρὸς χείρονος ἧττον ὑπέστη.

ΔΙΙ.

Μὴ νείκει, μήδ' ἀντιλέγειν θέλε σοῖσιν ἑταίροις.
Ἐκ τούτων πύθων γὰρ ἔρις μέγα πολλάκις αὔξει.

ΔΙΙΙ.

Κλυδόσι μὴ ἴχνευε, τί βούλεται εἴς σε τὸ θεῖον,
Ὅττι γὰρ ὠρεσί σου πέρι, ϗ σέο νόσφι τελέσει.

ΔΙΠ.

Βασκανίην φυλακῇ πάσῃ πὰ μάλιστα φυλάσσου.
Ἡ μὴν μὴ βλάπτῃ σε, φέρειν γε μέν ἐστι βαρεῖα.

ΔΠ.

Καρτερόφρων ἔσο, κἂν ἀδίκως σὺ περὶ κρίσιν ἥλως.
Οὐδεὶς κακῶν γὰρ γελάσει, νικῶν τις ἀθέσμως.

ΔΠΙ.

Οἰχομένης ἔριδος μὴ λοιδορίας ἀνενέγκης.
Σκαιὸν γὰρ μεμνῆσθαι μίνυθ' ὕστερον μετ' ἔχθραν.

Dandum etenim est aliquid, cùm tempus postulat, aut res.

VII.

Quod nimium est, fugito; parvo gaudere nemento.
Tuta magè est puppis, modico quæ flumine fertur.

VIII.

Quod pudeat socios, prudens celare memento,
Ne plures culpent id, quod tibi displicet uni.

IX.

Nolo putes pravos homines paccata lucrari:
Temporibus peccata latent, & tempore parent.

X.

Corporis exigui vires contemnere noli:
Consilio pollet, cui vim natura negavit.

XI.

Quem sciêris non esse parem tibi, tempore cede:
Victorem à victo superari sæpè videmus.

XII.

Adversùs notum noli contendere verbis:
Lis minimis verbis interdum maxima crescit.

XIII.

Quid Deus intendat, noli perquirere sorte,
Quid statuat de te, sinè te deliberat ipse.

XIV.

Invidiam nimio cultu vitare memento:
Quæ si non lædit, tamen hanc sufferre molestum est

XV.

Esto animo forti, cùm sis damnatus iniquè;
Nemo diu gaudet, qui judice vincit iniquo.

XVI.

Litis præteritæ noli maledicta referre:
Post inimicitias iram meminisse malorum est.

ΔΠΙΙ.

Μήτε σεαυτὸν ἐπαίνει μήτ' αὖθις ψέγε καὶ γὰρ,
Τοῦτ' ἀνόητοι δρῶσι, κενὴ τοὺς δόξα ταράσσει.

ΔΠΙΙΙ.

Ἔστ' ἀνάλωμα μὲν ἤ, χρεὼ χρήμασι σοῖς ὀλιγοστῶς,
Βαιῷ γὰρ τε χρόνῳ τὸ μακρῷ πεπορισμένον ἔῤῥει.

ΔΙΔ.

Ἄφρων γίγνου, ὥς τε τὸ πρᾶγμ', ἢ ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ,
Ἀφροσύνην γὰρ που πλάττειν ἄκρη ἐστὶ φρόνησις.

ΔΔ.

Φεῦγε ἀσωτίαν, καὶ σμικρολόγου κακότητα,
Αἵδε γὰρ ἀντίπαλοι φήμης ἀγαθῆς τελέθουσι.

ΔΔΙ.

Μὴ πίστευε ἀεί τῷ ἀπαγγέλλοντί σοι ἄπτα,
Τὴν πίστιν δὲ ὀλίγην νέμε, πλείστων πλεῖστα λεγόντων.

ΔΔΙΙ.

Ἤλιτες οἴνῳ σφαλλόμενος, μὴ σαυτὸν ἀθώου,
Πλημμελίη τίς γὰρ πο τε γλεύκους; τοῦ δὲ πιόντος.

ΔΔΙΙΙ.

Βουλὴν κοίνου ἀπόῤῥησον γνωστῷ ἔχε μήθῳ,
Πιστῷ δ' ἰητρῷ πίστευε χρωτὸς θεραπείαν.

ΔΔΙΠ.

Μὴ φέρε μοι βαρέως εὐημερίας ἀκολάστων,
Εὐμενέει γὰρ τοῖς τύχη, ὄφρα κακῶσαι χοίη.

ΔΔΠ.

Πρόβλεπε μοῖραν ἐπερχομένην, ἵνα τὴν ὑπομείνης,
Κουφότερον λυπεῖ πᾶν ὃ προειδόμεν ἥξειν.

ΔΔΠΙ.

Μὴ καταπίπτ' ἀπογνώσκως ἐν δυσπραγίῃσιν,
Ἀλλ' ἔχε ἐλπίδα, οὐδ' αἰεὶ πότμῳ ἄνδρας ἐώσης.

ΔΔΠΙΙ.

XVII.

Ne te collaudes, nec te culpaveris ipse:
Hoc faciunt stulti, quos gloria vexat inanis.

XVIII.

Utere quæsitis modicè, cùm sumptus abundat:
Labitur exiguo, quod partum est tempore longo.

XIX.

Insipiens esto, cùm tempus postulat, aut res:
Stultitiam simulare loco, prudentia summa est.

XX.

Luxuriam fugito, simul & vitare memento,
Crimen avaritiæ: nam sunt contraria famæ.

XXI.

Noli tu quædam referenti credere semper,
Exigua his tribuenda fides, qui multa loquuntur.

XXII.

Quod potu peccas, ignoscere tu tibi noli:
Nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis.

XXIII.

Consilium arcanum tacito committe sodali:
Corporis auxilium medico committe fideli.

XXIV.

Successus noli indignos tu ferre molestè:
Indulget fortuna malis, ut lædere possit.

XXV.

Prospice, qui veniunt, hos casus esse ferendos,
Nam leviùs lædit, quidquid prævideris antè.

XXVI.

Rebus in adversis animum submittere noli,
Spem retine: spes una hominem nec morte relinquit.

ΔΔΠΙΙ.

Πᾶν ὃ σεαυτῷ πρόσφορον οἶδας, μή τι παρέλθῃς,
Ὄπ‘ι μέτωπα κομῶντα, μετ᾽ ἐ πολὺ τέτμε φαλακρά.

ΔΔΠΙΙΙ.

Δέρκεό μοι τά τ᾽ ἐόντα, τάτ᾽ ἐσσόμθ᾽ ὕςερον αὖθις,
Ζηλῶν ἐν τέτῳ θεὸν, ὃς δύο ταῦτα δοκεύει.

ΔΔΙΔ.

Ἔσθ᾽ ὅτε γόγυε ἢ ὀλιγαρκὴς, ὄφρ᾽ ὑγιαίνοις.
Παῦρα τρυφῆγε δίδε, τῷ δ᾽ εὐεκτεινγε τὰ πλείω.

ΔΔΔ.

Μὴ ψήμοιο μονώτατος ἐξολιγώρει,
Μή ποτε σὺκ ἀρέσῃς τινὶ, πολλοῖς ἀντία βάζων.

ΔΔΔΙ.

Ἔςο σοι μελεδωνιῶν πρώτη φροντὶς ὑγείας,
Μαὶ μὴ καιρὲς αἰτιῶ, ἣν σοι νὲσος ἐπέλθῃ.

ΔΔΔΙΙ.

Ῥίπτε ἐνύπνια, νὲς μερόπων γὰρ, ἀβέλεται, αἰσό,
Ἐγρήγορσιν τ᾽ ἐλπίζει, ἢ ἐν ὕπνοισι θεᾶται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

I.

ΩΣ δὴ ταύτ᾽ ἔπεα ξυνετῶς ποθθέεις ἀναγνῶναι,
Τὰς ἱποθημοσύνας μετεὼν ὄφελος βίε ἐόντας.
Σὸν ῥύθμιζε διδάγμασι νὲν, ἢ μήποτε παύσῃς.
Εἴκων γὰρ θανάτε βίος ἄμμορος ὢν διδαχάων.
Ἔνθεν δὴ πολὺ κέρδος ἀποίσεαι, εἰ δ᾽ ἀμελήσεις,
Οὐκ, τὰ γράψαντα, σεαυτόν δ᾽ ἐξαθερίσεις.

II.

Ὀρθῶς ζῶν, μύθων μὴ ἐπιςρέφε ἀφρονεόντων,
Οὐ δὲ γὰρ ἡμέτερον διερευνᾶν μῦθον ἑκάςε.

XXVII.

Aptam quam noſcis tibi, dimmittere noli:
Fronte capillata eſt, poſt hæc occaſio calva.

XXVIII.

Quod ſequitur, ſpecta, quodq; iminet, antè videto,
Illum imitare Deum, qui partem ſpectat utramque.

XXIX.

Fortior ut valeas, interdum parcior eſto:
Pauca voluptati debentur, plura ſaluti.

XXX.

Judicium populi nunquam contemſeris unus:
Ne nulli placeas, dum vis contemnere multos.

XXXI.

Sit tibi præcipuè, quod primum eſt cura ſalutis:
Tempora ne culpes, cùm ſis tibi cauſa doloris.

XXXII.

Somnia ne cures: nam mens humana quod optat,
Cùm vigilat, ſperans, per ſomnum cernit idipſum.

LIBER TERTIUS.

I.

HOc quicunque velis carmen cognoſcere, lector
Hæc præcepto ſero, quæ ſunt gratiſſima vitæ.,
Inſtrue præceptis animum, nec diſcere ceſſes:
Nam ſinè doctrina vita eſt quaſi mortis imago.
Commoda multa feres: ſin autem ſpreveris illud,
Non me ſcriptorem, ſed te neglexeris ipſe.

II.

Cùm rectè vivas, ne cures verba malorum:
Arbitrij noſtri non eſt, quid qnisque loquatur.

III.

III.

Κληθεὶς μάρτυρ πρότερον σέο τιμῆς,
Ὅσσον ἔνεστι, κάλυψον ἁμαρτάδα σοῖο φίλοιο.

IΠ.

Μύθους μειλιχίους τε καὶ αἱμυλίους πεφύλαξο,
Νημερτὴς ἁπλότης ἀγαθὴ, δολιὴ δ' ἡ ἐπακτή.

Π.

Νωθρείην φύγε ἀργίην τοῦ ζωτικοῦ ἐοῦσαν,
Ψυχῆς ἀσθενέος γὰρ χαύνωσις χρόα τήκει.

ΠΙ.

Ἔσθ' ὅτε παρεμβολάδην ταῖς φροντίσι μίγνυε τέρψεις,
Ὄφρα φέρειν θυμὸς φίλος ὅν τινα οὖν πόνον ἴσχῃ.

ΠΙΙ.

Μήτε λόγου, μήτ' ἔργου ἐπιδράξῃ ἑτέροιο,
Μὴ τῷ σῷ παραδείγματι καί σε τις αὖθι γελάσσῃ.

ΠΙΙΙ.

Κλῆρον ὃν ἔσχες πατρόθεν, ἔγγραφέ μοι πινάκεσσιν,
Καί μιν ἀέξων φρούρει μήτι κακῶς ἐπακούῃς.

ΙΔ.

Ἢν ὠφενὸς τοι πλεῖστος ἔοι ποτὶ γήραος οὐδῷ,
Σμικρολόγος μὴ ἴσθι, φίλοισι δὲ πλουσιόδωρος.

Δ.

Ὠφέλιμον θεράποντος βουλὴν μήτι παρέλθῃς,
Μηδ' ἑτέροιο τινὸς γνώμην, εἰ σύμφορος εἴη.

ΔΙ.

Εἰ μὴ χρήματά σοι, καὶ κτήματα, ὡς πάρος εἴη,
Ζῆσον τοῖς δ' ἀγαπῶν, ἃ τέως σοι ὁ καιρὸς ὀπάζει.

ΔΙΙ.

Μήποτε κερδαλέην ἄλοχον ἀγάγῃ διὰ φέρνην,
Ὥς μὴ ἀνάγκην σχῇς κατέχειν ἐπαχθῆ ἐοῦσαν.

III.

Productus testis, salvo tamen antè pudore,
Quantumcunque potes, celato crimen amici.

IV.

Sermones blandos, blæsósque cavere memento,
Simplicitas veri sana est, fraus ficta loquendi.

V.

Segnitiem fugito, quæ vitæ ignavia fertur:
Nam cùm animus languet, consumit inertia corpus.

VI.

Interpone tuis interdum gaudia curis,
Ut possis animo quemvis sufferre laborem.

VII.

Alterius dictum, aut factum ne carpseris unquam,
Exemplo simili ne te derideat alter.

VIII.

Quæ tibi sors dederit, tabulis suprema notato,
Augendo serva; ne sis, quem fama loquatur.

IX.

Cùm tibi divitiæ superant in fine senectæ,
Munificus facito vivas, non parcus amicis.

X.

Utile consilium dominus ne despice servi:
Nullius sensum, si prodest, tempseris unquam.

XI.

Rebus & in censu si non est, quod fuit antè,
Fac vivas contentus eo, quod tempora præbent.

XII.

Uxorem, fuge, ne ducas sub nomine dotis:
Nec retinere velis, si cœperit esse molesta.

XIII.

ΔIII.

Τῶν πολλῶν παραδείγματι μάνθανε τίποτε ῥέξεις,
Ἢ φεύξῃ· βίοτος γὰρ τῶνδε διδάσκαλος ἄμμιν.

ΔIII.

Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχείρει ἐπίποτε τοῖσδε πισθεὶς,
Μαψίδιον προλίπῃς τοὔργον καμάτοισιν ἀπειπών.

ΔΠ.

Μὴ σίγα, τόπερ ἔγνως οὐκ ὀρθῶς διαπραχθέν.
Μὴ σκαιοὺς ζηλῶν δόξῃς, τὰ τοιαῦτα σιωπῶν.

ΔΠΙ.

Αἴτεο συμμαχίην κελθεὶς περὶ θεσμὰ δικαστοῦ,
Κ' αὐτοὶ γὰρ τε νόμοι ποθέουσι δίκῃ διέπεσθαι.

ΔΠΙΙ.

Ἤν τι δικαίως πάσχῃς καρτερικῷ φέρε θυμῷ,
Καὶ σαυτῷ πταίσας, σαυτῷ σὺ τίνυε δικαστῇ.

ΔΠΙΙΙ.

Βιβλία πάγχυ μετέρχεο πολλὰ, μετέρχου πλεῖστα,
Ποιηταὶ θαυμαστὰ γὰρ, ἀλλ' οὐ πιστὰ λέγουσιν.

ΔΙΔ.

Συσσιτῶν δὲ ἑταίροις καὶ μέτριος λόγον ἴσθι,
Μὴ κόβαλος δόξῃς, ὅτε κόσμιος ἔμμεν ὀφείλως.

ΔΔ.

Σῆς ὀργιζομένης ἀλόχου μὴ δείδιθι φωνάς.
Τῆμος γὰρ σοι τεύχει ἐνέδρα γυνὴ, ὅτε κλαίει.

ΔΔΙ.

Χρῶ σοῖς χρήμασι, καὶ μὴ ἀπλήστως τοῖς δὲ καταχρῶ,
Τῶν σῶν γὰρ δαπανηθέντων, τὰ ξεῖνα ματεύσεις.

ΔΔΙΙ.

Ἀσφάλισαι τεὸν ἦτορ, μὴ ταρβεῖν ποτὲ πύμον,
Ὅς κ', ἂν μὴ καλὸς ᾖ, πλὴν τῶνγε κακῶν τέλος ἐστί.

ΔΔΙΙΙ.

XIII.

Multorum disce exemplo, quæ facta sequaris,
Quæ fugias. Vita est nobis aliena magistra.

XIV.

Quod potes, id tentes, operis ne pondere pressus,
Succumbat labor, & frustrà tentata relinquas.

XV.

Quod nôsti haud rectè factum, nolito tacere:
Ne videâre malos imitari velle tacendo.

XVI.

Judicis auxilium sub iniqua lege rogato,
Ipsæ etiam leges cupiunt, ut jure regantur.

XVII.

Quod meritò pateris, patienter ferre memento;
Cùmque reus tibi sis, ipsum te judice damna.

XVIII.

Multa legas facito, perlectis perlege multa,
Nam miranda canunt, sed non credenda poëtæ.

XIX.

Inter convivas fac sis sermone modestus,
Ne dicare loquax, dum vis urbans haberi.

XX.

Conjugis iratæ noli tu verba timere:
Nam lacrymis struit insidias, dum fœmina plorat.

XXI.

Utere quæsitis, sed ne videaris abuti;
Qui sua consumunt, cùm dêest, aliena sequuntur.

XXII.

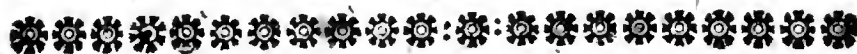
Fac tibi proponas, mortem non esse timendam,
Quæ bona si non est, finis tamen illa malorum est.

ΔΔΙΙΙ.

Εἰ χρήσῃ ἀλόχου δακνώδεα τέτλαθι γλῶτταν,
Αἴσχρον γὰρ μηδέν τε φέρειν, μηδέν τε σιωπᾷν.

ΔΔΙΠ.

Μὴ ψυχρῇ στοργῇ σοὺς ἀμφαγάπαζε τοκῆας,
Μητέρα μὴ πρόσκρου ἐθέλων ἀρέσαι γενετῆρι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

I.

Ἀσφαλέα ζωὴν ὅστις διάγειν ἔρον ἴσχεις,
Καὶ παθέων ἀμιγὲς φορέειν κέαρ οὐ λυσιθύμων.
Ταῦτα παραιφασίας, ἀναγινώσκου ὅσαι ὧραι,
Δήεις γάρ τι παρ' αὐτᾶς, τῷ προσέχειν σε ἀνώγει.

II.

Πλούτου ὑπερφρόνει, ἢν ἐθέλῃς νόον ὄλβιος εἶναι,
Οὐ γὰρ ὁ ἐλθόμενος, τητώμενος αἰὲν ἀπαιτεῖ.

III.

Τ' ἀγαθὰ τῆς φύσεως, οὔ ἄν ποτέ σοι ἐπιλείψει,
Ἢν ἀγαπᾷς κείνοις, ἐς ἅπερ χρεῖος κατεπείγει.

IΠ.

Ἢν ἀφύλακτος ἐὼν, ἀλόγως τὰ σὰ πάντα διοικῇς,
Μήτι τύχην λέγε τυφλὴν, μὴ τοίην περ ἐοῦσαν.

Π.

Ἀργυρέων χρεῶ, ἀργυρέου φιλίην δ' ἀπόλειπε,
Ἢν οὐδεὶς σοφὸς, οὐδεὶς τίμιος ἠγάσατ' ἀνήρ.

ΠΙ.

Ἀφνειὸς γεγονὼς ὑγιῆ σέο τὸν χρόα τήρει,
Ὄλβον ἔχει νοσέων γὰρ πλούσιος, οὐχὶ καὶ αὐτόν.

ΠΙΙ.

Πληγὰς ὅτε ἔτι μυστιπόλοια φέρων παρὰ χειρὸς,

Τλῆ.

XXIII.

Uxoris linguam, ſi frugi eſt, ferre memento:
Namque malum eſt, nil velle pati, nec poſſe tacere.

XXIV.

Dilige non ægrâ charos pietate parentes,
Nec matrem offendas, dum vis bonus eſſe parenti.

LIBER QUARTUS.

I.

SEcuram quicunque cupis traducere vitam,
Nec vitiis hærere animum, quæ moribus obſunt,
Hæc præcepta tibi ſemper relegenda memento,
Invenis aliquid tu, in quo te utâre magiſtro.

II.

Deſpice divitias, ſi vis amico eſſe beatus,
Quas qui ſuſpiciunt, mendicant ſemper avari.

III.

Commoda naturæ nullo tibi tempore deerunt,
Si contentus eo fueris, quod poſtulat uſus.

IV.

Incautus cùm ſis, nec rem ratione gubernes,
Noli fortunam, quæ non eſt, dicere cæcam.

V.

Dilige denarium, ſed parcè dilige formam,
Quam nemo ſanctus, nec honeſtus captat habere.

VI.

Cùm fueris locuples, corpus curare memento,
Æger dives habet nummos, ſe non habet ipſum.

VII.

Verbera cùm tuleris diſcens aliquaudo magiſtri,

Τλῆθι καὶ ἐμβρίμημα χολωομένοιο τοκῆος.

ΠΙΙΙ.

Πρᾶττε τὰ ὠφέλιμα προσεχῶς δὲ φύλαττε ἐκεῖνα,
Οἷς τισιν ἀμφίβολος πέλει ἢ τοῦ κέρδους ἐλπίς.

ΙΔ.

Πᾶν, ὃ δύνῃ δοῦναι, χάριν αἰτίζοντι χαρίζου,
Τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ῥέξαι, ἐνν μέρει ἔπλετο κέρδους.

Δ.

Πᾶν, ὅτι οὖν ὕποπτόν σοι, ταχέως ἀποσείου,
Ὅττι φιλεῖ τὰ πάρος ὀλιγωρηθέντα λυμαίνειν.

ΔΙ.

Ἢν ἀκόλαστος ὄρεξις ἐνοχλοίη σε Κυθείρης,
Μὴ θέλε χρηστεύεσθαι λαιμῷ γαστρὸς ἑταίρῳ.

ΔΙΙ.

Ἢν προκέηται θηρία πάντα ἔχειν διὰ δεῖμον,
Ἓν κέλομαι τρομέειν σε τὸν ἄνθρωπον περὶ πάντων.

ΔΙΙΙ.

Εἰ σθένος εὐπάλαμον σέο τοῦ χροὸς συμπεριφέρεται,
Σπεῦδε καὶ εὐφρονέειν ὡς τὸ δόξεις ἀνδρεῖος.

ΔΙΙΙΙ.

Συμμαχίην παρὰ γνωστῶν αἰτεῖν, εἴποτε κάμνῃς,
Πιστοῦ γὰρ φίλου ἰητὴρ προφερέστερος οὐδείς.

ΔΠ.

Εἰ σὺ πταίεις, τί θνήσκει σου ἕκητι τὸ θῦμα;
Ἀφραδὲς ἐν ἑτέρῳ μόρῳ ἔλπεσθαι σωθῆναι.

ΔΠΙ.

Εἴτ᾽ ἑταῖρον, ἢ αὖ πιστὸν φίλον, ὦ φίλος, δίζῃ,
Οὐχὶ τύχη μερόπων, ὁ βίος δ᾽ ἰχνευτέος ἦτω.

ΔΠΙΙ.

Χρῶ τοῖς κερδηθεῖσι, κνιπίης οὔνομα φεύγων,
Τίπτ᾽ ὄφελος πλούτου, εἰ πλουτεῖς αἰὲν ἀπαιτῶν;

ΔΠΙΙΙ.

Fer patris imperium, cùm verbis exit in iram.

VIII.

Res age, quæ prosunt: rursus vitare memento,
In quibus error inest, nec spes est certa laboris.

IX.

Quod donare potes, gratis concede roganti:
Nam rectè fecisse bonis in parte lucrorum est.

X.

Quod tibi suspectum est, confestim discute, quid sit:
Namque solent, primò quæ sunt neglecta, nocere.

XI.

Cùm te detineat Veneris damnosa voluptas,
Indulgere gulæ noli, quæ ventris amica est.

XII.

Cùm tibi proponas animalia cuncta timere,
Unum hominem tibi præcipio plùs esse timendum.

XIII.

Cum tibi prævalidæ fuerint in corpore vires,
Fac sapias: sic tu poteris vir fortis haberi.

XIV.

Auxilium à nobis petito, si fortè laboras;
Nec quisquam melior medicus, quàm fidus amicus.

XV.

Cùm sis ipse nocens, moritur cur victima pro te;
Stultitia est morte alterius sperare salutem.

XVI.

Cùm tibi vel socium, vel fidum quæris amicum,
Non tibi fortuna est hominis, sed vita petenda.

XVII.

Utere quæsitis opibus, fuge nomen avari:
Quid tibi divitiæ prosunt, si pauper abundas?

ΔΠΙΙΙ.

Τίμιον εἰ φήμην ἐθέλοις βιόων προφυλάσσειν,
Σπεῦδε φυγεῖν κραδίηθε κακὰς τέρψεις βιότοιο.

ΔΙΔ.

Ἀρτίφρων σκελέθρων νόα, μὴ χλεύαζε γεραιὸν,
Πάντεσι γὰρ πολιοῖς παίδων φρένες εἰσὶ νεογυιῶν.

ΔΔ.

Καὶ τέχνην μάθε ὅπῃ, τύχης τροχαλοῦς ἀπιούσης,
Τέχνη μίμνει, καὶ μερόπων βίον οὐκ ἀπολείπει.

ΔΔΙ.

Φράζεο πάντα σιωπῇ, τίπτε λέγουσιν ἕκαστοι,
Ἤθεα γὰρ μερόπων γυμνοῖ λόγος ἠδὲ καλύπτει.

ΔΔΙΙ.

Ἄσκει σὴν τέχνην, καίπερ τὴν γ' ἐκμελετήσας,
Ὡς μελέτη γὰρ νῷ, ταῖς χερσὶν ἐθισμὸς ἀρήγει.

ΔΔΙΙΙ.

Μή ποτ' ἐπερχομένης ὥρης ἔμπαζεο πότμον,
Οὐ γὰρ δειδίεν οἶτον, ὃς οὐδὲ βίον διαπαίζειν.

ΔΔΙΠ.

Μάνθανε πρῶτα πρὸς εἰδότος, εὖ δὲ σάφισ' ἀδιδάκτους.
Τῶν ἀγαθῶν διὰ γὰρ δόκιμον τελέθει τὸ δίδαγμα.

ΔΔΠ.

Τέοσον πίν', ὅσσον δύνῃ, ἢν ἐθέλῃς ὑγιαίνειν,
Πᾶσα γὰρ ἐν σπατάλῃ δεινῆς νόσου ἐστὶν ἀφορμή.

ΔΔΠΙ.

Αἰνεῖς ἀμφαδίην, καὶ ὡς καλὸν δοκιμάζεις,
Ἄθρει, μὴ τοῦτ' αὖ πάλιν εὐκολίῃ καταμέμψῃ.

ΔΔΠΙΙ.

Εἶν' εὐημερίῃ τἀναντία πάντα φυλάσσου,
Ἔμπαλι δυσπραγέων δὲ τὰ κρείττονα προσδόκα ἥξειν.

ΔΔΠΙΙΙ.

XVIII.

Si famam ſervare cupis, dum vivis, honeſtam,
Fac fugias animo, quæ ſunt mala gaudia vitæ.

XIX.

Cùm ſapias animo, noli irridere ſenectam:
Nam quicunque ſenex, ſenſus puerilis in illo eſt.

XX.

Diſce aliquid: nam cùm ſubitò fortũna recedit,
Ars remanet, vitámque hominis non deſerit unquã.

XXI.

Perſpicito tecum tacitus, quid quisque loquatur,
Sérmo hominum mores & celat, & indicat idem.

XXII.

Exerce ſtudium, quamvis preceperis artem,
Ut cura ingenium, ſic & manus adjuvat uſum.

XXIII.

Multum ne cures venturi tempora fati,
Non timet is mortem, qui ſcit contemnere vitam.

XXIV.

Diſce, ſed à doctis; indoctos ipſe doceto:
Propaganda etenim rerum doctrina bonarum.

XXV.

Hoc bibe, quod poſſis, ſi tu vis vivere ſanus,
Morbi cauſa mali eſt homini quandoqne voluptas.

XXVI.

Laudâris quodcunque palàm, quodcunq; probâris,
Hoc cave, ne rurſus levitatis crimine damnes.

XXVII.

Tranquillis rebus quæ ſunt adverſa caveto,
Rurſus in adverſis melius ſperare memento.

ΔΔΠΙΙΙ.

Μάνθανε μὴ λήγων, μελέτη σοφίην γὰρ ἀέξει,
Καὶ μακρῆσι τελευτῆς ὀλίγη σύνεσις ἐπορέχθη.

ΔΔΙΔ.

Αἴνει φειδόμενος, ὃν πολλάκι γὰρ δοκιμάζεις,
Ἦμαρ ἕν ἐμφανίσει σοι, ποῖός τις φίλος ἦεν.

ΔΔΔ.

Μὴ αἰσχυνθῇς ταῦτα μαθεῖν, ἅπερ οὐ δεδάηκας,
Αἰσχρὸν, μήτι μαθεῖν ἐθέλειν, τὸ δ' ἀναντίον, αἶνος.

ΔΔΔΙ.

Εὐφροσύνη καὶ ἔρως Βάκχῳ Παφίη τε σύνεισιν.
Ὡς τὸ μὲν ἀσπάζου, φεύγειν δ' ἔελδας κέλομαί σε.

ΔΔΔΙΙ.

Τοὺς θυμῷ μαλακοὺς, καὶ σιγαλέους πεφύλαξο,
Εὔκηλος ποταμὸς γὰρ ἀεὶ τάχα βένθεα κεύθει.

ΔΔΔΙΙΙ.

Εἴτ' ἂν τῇ τῶν σῶν ἀχθῇ χαλεπῶν φίλος αἴσῃ,
Βλέψον ἐς ἄλλου δυσπραγίαν, πίσον ἔπλετο χείρων.

ΔΔΔΙΠ.

Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχείρει, ἅπτεσθαι γὰρ ἐρετμοῖς,
Θῖνα βεβαιότερον, ἢ λαῖφος ἐς ὕψος ἀείρειν.

ΔΔΔΠ.

Ἀντίον ἀνδρὸς δικαίῳ μὴ φλαῦρος ποτ' ἐρίσῃς,
Τὰς ἀδίκους ὀργὰς γὰρ ἀμύνεται ἶφι τὸ θεῖον.

ΔΔΔΠΙ.

Τὺ μναθεὶς τῶν σῶν μὴ ἀνιῶ, μὴ ἀνιῶ, μὴ δ' ὀλοφύρες,
Χαῖρε δὲ μᾶλλον, ἐπεὶ συνέβη σοι ἔχειν ἀπολέσαι.

ΔΔΔΠΙΙ.

Ἐστὶ μὲν ἄλγος ἀπαχθὲς, ἅ τις κέκτηται, ἀποβάλλειν,
Ἔμπης δ' εἰσὶν, ἃ τοῦ φρονέοντα φέρειν ἐπέοικεν.

XXVIII.

Discere ne cesses, curâ sapientia crescit:
Rara datur longo prudentia temporis usu.

XXIX.

Parcè laudato, nam quem tu sæpè probâris,
Una dies, qualis fuerit, monstrabit, amicus.

XXX.

Ne pudeat, quæ nescieris, te velle doceri:
Scire aliquid, laus est: pudor est, nil discere velle.

XXXI.

Cùm Venere & Baccho iis est & juncta voluptas;
Quod lætum est, animo complectere, sed fuge lites.

XXXII.

Demissos animo ac tacitos vitare memento,
Quod flumen placidum est, forsan latet altiùs unda.

XXXIII.

Cùm tibi displiceat rerum fortuna tuarum:
Alterius specta, quo sit discrimine pejor.

XXXIV.

Quod potes, id tenta: nam littus carpere remis,
Tutius est multò, quàm velim tendere in altum.

XXXV.

Contra hominem justum pravè contendere noli,
Semper enim Deus injustas ulciscitur iras.

XXXVI.

Ereptis opibus noli mœrere dolendo;
Sed gaude potiùs, si non contingat habere.

XXXVII.

Est jactura gravis, quæ sunt, amittere damnis;
Sunt quædam, quæ ferre decet patienter amicum.

ΔΔΔΠΙΙΙ.

Μὴ μακρὰς σαυτῷ καιρὰς βιοτῆς καθυπισχνῦ,
Ὡς σαία ζώματι γὰρ, μόρος ἔασεται, ἤπερ ἀφίξῃ.

ΔΔΔΙΔ.

Ἱλάσκε θυεέσσι θεὸν, λίπε μόσχον ἀρότρῳ,
Μὴ δέ μιν ἐυμβίσαι δόκει αἵματι καὶ σφαίοις.

ΔΔΔΔ.

Δός τόπον ἠνορέηφι τύχης, καὶ ὕπεικε κακωθείς,
Ἤγε γὰρ ἔχε λυμῆναι, ἐοίη καὶ ποτ' ὀνῆναι.

ΔΔΔΔΙ.

Εἴ ποθ' ἁμαρτήσης, παίδευε σὺ σαυτὸν ἔπειτα,
Τραύματα γὰρ θεραπευέμεν, ἄλγος ἀκεῖται.

ΔΔΔΔΙΙ.

Μήπε πολυχρόνιοιο φίλε φιλίην ἀποσείε,
Ἤθεα κεῖνος ἄμειψε, σὸ μνώεο τῶν πρὶν ὁμήρου.

ΔΔΔΔΙΙΙ.

Ἴσθ' ἐν πρεσβυσίῃ χαρίεις, ἵνα φίλτερος εἴης,
Καὶ μὴ φῶσί σε τῆς ἀρχῆς ὀλετῆρα κάκιστον.

ΔΔΔΔΙΠ.

Φράζεο μὴ ποθ' ὕποπτος ἐὼν ἀεὶ ἄθλιος εἴης,
Δειλοῖς γὰρ καὶ ὑπόπτοις λωίτερος μόρος ἢ ζῆν.

ΔΔΔΔΠ.

Ἢν ὠνήσης σαυτῷ δμῶας πρὸς θεραπείην,
Σφᾶς τε καλεῖς δέλες; κ' ἀνθρώπες ὄντας ἐπίσω.

ΔΔΔΔΠΙ.

Ἄρπασον ἄψα λαβὼν τὴν πρωτίστως ἐπιδσαν,
Μὴ δὲ δίωκε παλίνδρομος, ὧν πάρος ἐξαθέλοσας.

ΔΔΔΔΠΙΙ.

Μὴ ἐπίχαιρε κακῶν θανάτοις φίλος ἐξαπιναίοις,
Ὅτι καὶ ἐσθλοὶ θνήσκυσ', ὧν βίος ἄμμορος αἴσχες.

XXXVIII.

Tempora longa tibi noli promittere vitæ,
Quocunq; ingrediris, sequitur mors corpus ùt umbra.

XXXIX.

Thure Deum Placa, vitulum sine, crescat aratro,
Ne credas placare Deum, dum cæde litatur.

XL.

Cede locum læsus fortunæ, cede potenti,
Lædere quæ potuit, prodesse aliquando valebit.

XLI.

Cùm quid peccâris, castiga te ipse subinde,
Vulnera dum sanas, dolor est medicina doloris.

XLII.

Damnaris nunquam post longum tempus amicum,
Mutavit mores, sed pignora prima memento.

XLIII.

Gratior officiis, quò sis magè carior, esto,
Ne nomen subeas, quod dicitur officiperda.

XLIV.

Suspectus, caveas, ne sis miser omnibus horis:
Nam timidis & suspectis aptissima mors est.

XLV.

Cùm fueris servos proprios mercatus in usus,
Et famulos dicas, homines tamen esse memento.

XLVI.

Quam primùm rapienda tibi est occasio prima,
Ne rursus quæras, quæ jam neglexeris antè.

XLVII.

Morte repentina noli gaudere malorum,
Felices obeunt, quorum sinè crimine vita est.

XLIX.

ΔΔΔΔΠΙΙΙ.

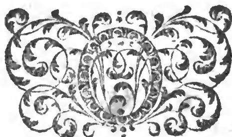
Πτωχὸς ἐὼν, καὶ ἔχων κάλλει περίπυστον ἄκοιτιν,
Πλαττόμενον φιλίην κακὸν ἐχθρὸν πάγχυ φυλάσσου.

ΔΔΔΔΙΔ.

Εἰ συνέβη σε μαθεῖν μακρὸν ἐσπουδακότα πολλὰ,
Σπεῦδε μαθεῖν, πλείονα, φεῦγε τε τὴν ἀμέλειαν.

ΔΔΔΔΔ.

Θαυμάσεις ἔπεσι στιχουργήσαντά με γυμνοῖς;
Τοῦτο καὶ νοῦ βραχύτης δρᾷ σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα.

XLVIII.

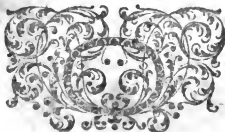
Cùm tibi ſit conjunx, & res, & fama laboret,
Vitandum ducas inimicum nomen amici.

XLIX.

Cùm tibi contingat ſtudio cognoſcere multa,
Fac diſcas plura, & vites non vellē doceri.

L.

Miraris verbis nudis me ſcribere verſus?
Hos brevitas ſensûs fecit conjungere binos.

CAPUT XIII.

DE ABBREVIATIONIBUS.

ἀλ valet ἀλλ	κατὰ val. κατὰ	ϛ val. στ
ἀπο val. ἀπὸ	μαι val. μαι	ϛυ val. στυ
ἀρ val. ἀρ	μεν val. μεν	σχ val. σχ
ἀρ val. ἀρ	μετὰ val. μετὰ	σχι val. σχι
αὐτȣ val. αὐτȣ̃	ον val. ον	τ val. τ
αὐτῷ val. αὐτῷ	ος val. ος	τα val. τα
γὰρ val. γὰρ	ȣ val. ου	τὴν, τ val. τὴν
γεν val. γεν	παρὰ val. παρὰ	τι val. τι
γει val. γει	περὶ val. περὶ	ται val. ται
δὲ val. δὲ	πρὸ val. πρὸ	τȣ̀ς val. τȣ̀ς
δια val. δια	πει val. πει	τȣ̃ς val. τȣ̃ς
ει, ει val. ει	πτ val. πτ	τὸ val. τὸ
ἐκ val. ἐκ	Π val. π	τῶν val. τῶν
ἐκ val. ἐκ	σθ val. σθ	τον val. τον
ἐν val. ἐν	σθαι val. σθαι	ȣ̃ val. ȣ̃
ἐπὶ val. ἐπὶ	σει val. σει	υι val. υι
ευ val. ευ	σπ val. σπ	υν val. υν
ην val. ην	σσ val. σσ	χρ val. χρ
ϗ, ϗ val. καὶ	σσι val. σσι	Ω val. ῳ

FINIS.